

Liakhona

**Wij volgen
Jezus Christus,
pp. 16, 22, 28**

**Waarom we een
kerkorganisatie nodig
hebben, p. 44**

**Hoe zet ik me over
de pijn heen? p. 46**

**Spelen! ... of
uitzetten? p. 70**

*'Nederigheid
is vruchtbare
grond waarop
geestelijke
afstemming
groeit. Zij
brengt de
vrucht van
inspiratie
voort waar-
door we
weten wat we
moeten doen.'*

Ouderling Richard G.
Scott van het
Quorum der Twaalf
Apostelen, 'Hoe
u voor uzelf
openbaring en
inspiratie ontvangt',
Liahona, mei 2012,
p. 47.

BOODSCHAPPEN

- 4 **Boodschap van het Eerste Presidium: raad aan de aarzelende zendeling**
President Dieter F. Uchtdorf
- 8 **Huisbezoekboodschap: Tot de Heer bekeerd**

OP DE OMSLAG

Voorkant: foto van een vrouw die meehelpt na de aardbeving in Haïti in 2010, Jeffrey D. Allred en Mike Terry © *Deseret News*. Achterkant: foto Howard Collett © IRI. Binnenzijde vooromslag: Foto Royce Bair © Flickr/Getty Images.

HOOFDARTIKELEN

- 16 **Onkreukbaarheid: het fundament van een christelijk leven**
Ouderling Tad R. Callister
Deze zeven beginselen zullen ons inspireren om van onkreukbaarheid een essentiële karaktereigenschap te maken.
- 22 **Discipelschap — te allen tijde, in alle dingen, en op alle plaatsen**
Melissa Merrill
Zes kerkleden vertellen wat zij van het 'discipelexperiment' hebben geleerd.
- 28 **Waarheid en verdraagzaamheid in evenwicht houden**
Ouderling Dallin H. Oaks
We moeten pal staan voor de waarheid, onderwijs verdraagzaamheid en respect opbrengend voor overtuigingen en denkbeelden die afwijken van de onze.

RUBRIEKEN

- 9 **Voor de kracht van de jeugd: Amusement en media**
- 10 **Notities oktoberconferentie**
- 13 **Ons gezin, ons thuis: mijn vaders verontschuldiging**
David Hixon
- 14 **Wat wij geloven: wij moeten uit water en Geest geboren worden.**
- 36 **Onder heiligen der laatste dagen**
- 76 **Kerknieuws**
- 79 **Ideeën voor de gezinsavond**
- 80 **Tot we elkaar weerzien: Hem op de sabbat gedenken**
Michael R. Morris

JONGVOLWASSENEN

40

40 Normen voor all tijden

Lori Fuller

Wat doe je als je te maken krijgt met iets wat tussen goed en fout in lijkt te zitten? Deze vijf beginselen uit het Boek van Mormon kunnen je tot leidraad zijn.

Kijk of je de Liahona kunt vinden die ergens in deze uitgave is verstopt. Hint: Kijk de lucht in.

50

JONGEREN

44 We hebben Christus' kerk nodig

David A. Edwards

Sommigen vragen zich af of godsdienst wel nodig is. Hier staan vijf redenen.

46 Vraag en antwoord

Een van mijn vrienden heeft mij gekwetst. Ik weet dat ik vergevingsgezind moet zijn, maar hoe zet ik me over de pijn heen?

48 Voor de kracht van de jeugd: Lichten... camera... actie!

Adrián Ochoa

50 Verslaafd aan computerspellen

Naam bekend bij de redactie

Toen ik niet meer naar de kerk ging en niet meer in de Schriften las omdat ik liever computerspellen speelde, besepte ik dat ik moest veranderen.

52 Waarden ontwikkelen

Ouderling Russell M. Nelson

Door deze acht waarden te ontwikkelen word je zoals je hemelse Vader dat wil.

56 Onze plek

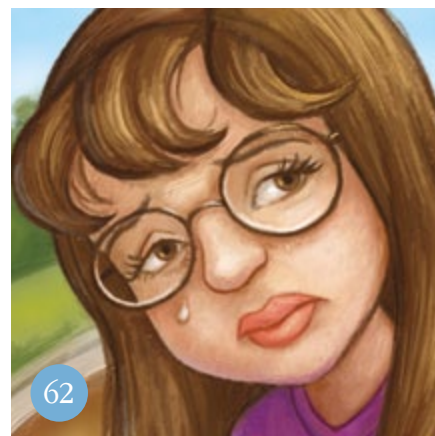
58 Vragen beantwoorden over het heilsplan

Korte antwoorden op vier mogelijke vragen van vrienden.

60 Hoe leid ik een bijeenkomst?

Zeven tips om een bijeenkomst te leiden.

KINDEREN

62

61 Bijzondere getuige: Hoe kunnen de Schriften mij helpen?

Ouderling Richard G. Scott

62 Wat er echt toedoet

Charlotte Wood Wilson

Toen mijn vrienden op school me uitlachten, zei mijn moeder dat slechts twee meningen er echt toedoen.

64 Ons prikbord

65 Schitterend idee

66 Jeugdwerk thuis: onze hemelse Vader heeft de aarde voor zijn kinderen geschapen

68 Schoonheid om ons heen

Marissa Widdison

Bekijk de kunst- en houtsnijwerken die president Boyd K. Packer als jongen maakte.

70 De leeftijdsregel

Jennifer Maddy

Wat gaat Ethan doen als Chase een computerspel speelt dat niet aan de normen van Ethans familie voldoet?

72 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profeet: Brigham Young

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofredacteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publicatieassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A.

Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Garry H.

Garff, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney,

Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball

Bott, Tom Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnson, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G.

Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard,

Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging

contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis)

of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds

.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North

Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per

e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2013 Vol. 113 No. 2. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church

of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals

Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required

for change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address *must* be included. Send USA and

Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit

card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken

by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

In de rubriek Wat wij geloven (p. 14), wordt de grondleer in eenvoudige taal uitgelegd. Op lds.org/topics worden nog meer leerstellingen en beginselen verklaard.

VOOR JONGEREN

Op p. 48 vertelt Adrián Ochoa, tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium, waarom het belangrijk is om de media die we bekijken en beluisteren verstandig te kiezen. In *Voor de kracht van de jeugd* op youth.lds.org lees je meer over normen voor media en amusement.

Op p. 52 gaat ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen in op alle acht waarden van de jongevrouwen. De jongevrouwen kunnen online meer over die waarden te weten komen en aan hun Persoonlijke vooruitgang werken op PersonalProgress.lds.org.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in verschillende talen verkrijgbaar op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Activering, 8
Algemene conferentie, 10
Begeleiden, 8
Behoud van nieuwe bekeerlingen, 8
Bevestiging, 14
Bijeenkomsten, 60
Christendom, 38, 44
Dienstbetoon, 22
Discipelschap, 22
Doop, 14
Eerlijkheid, 36
Gehoorzaamheid, 40
Gevoel van eigenwaarde, 52, 60

Gezin, 13
Huisbezoek, 8
Interkerkelijke verstandhoudingen, 28, 38
Jezus Christus, 22
Media, 9, 13, 48, 50, 70
Normen, 9, 13, 28, 39, 40, 48, 70
Normen, 52
Onderwijs, 9
Onkreukbaarheid, 16, 52
Respect, 28
Sabbat, 80
Schepping, 66, 68, 72
Schriftstudie, 22, 56, 61

Seminarie, 56
Taal, 56
Verbonden, 14
Verdraagzaamheid, 28
Vergeving, 46
Voedselvoorraad, 37
Voorbeeld, 4
Voorbeeld, 28, 36, 38, 39
Vriendschap, 57
Waarheid, 28
Young, Brigham, 81
Zelfredzaamheid, 37
Zendingswerk, 4

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

RAAD AAN DE aanzelende zendeling

Discipelen van Jezus Christus hebben altijd al de plicht gehad om zijn evangelie te verbreiden (zie Marcus 16:15–16). Niettemin vinden wij het soms moeilijk om onze mond open te doen en anderen over ons geloof te vertellen. Hoewel sommige leden van de kerk een natuurlijke gave hebben om met anderen over godsdienst te praten, aarzelen anderen een beetje of voelen zich ongemakkelijk, verlegen of zelfs bang.

Om die reden stel ik vier dingen voor die iedereen kan doen om de opdracht van de Heiland op te volgen om het evangelie ‘tot ieder schepsel’ (LV 58:64) te prediken.

Laat uw licht schijnen

Een van mijn favoriete gezegden, vaak toegeschreven aan Franciscus van Assisi, gaat als volgt: ‘Predik het evangelie te allen tijde en gebruik daarbij woorden als dat nodig is.’¹ Dit gezegde leert ons in elk geval dat de krachtigste prediking vaak onuitgesproken is.

Als we integer zijn en consequent volgens onze normen leven, merken mensen dat. Als we vreugde en geluk uitstralen, merken ze dat nog meer.

Iedereen wil gelukkig zijn. Als wij, de leden van de kerk, het evangelielicht uitstralen, zien mensen ons geluk en voelen ze de liefde van God waarmee wij vervuld zijn. Dan willen ze weten waarom. Dan willen ze ons geheim weten.

Dat leidt tot vragen als: ‘Waarom ben je zo gelukkig?’ of ‘Waarom heb je altijd zo’n positieve houding?’ Dergelijke

vragen zijn uiteraard een prima gelegenheid om het herstelde evangelie van Jezus Christus losjes ter sprake te brengen.

Praat over uw evangeliebeleving

Het onderwerp godsdienst aansnijden lijkt — vooral bij onze vrienden en dierbaren — soms een tikje beangstigend en moeilijk. Maar dat hoeft niet zo te zijn. Het kan makkelijk en prettig zijn om, als we een beetje moed en gezond verstand aan de dag leggen, over geestelijke ervaringen, kerkelijke activiteiten of gebeurtenissen te praten.

Mijn vrouw, Harriet, is daar heel goed in. Toen we in Duitsland woonden, wist zij de kerk altijd op ongedwongen wijze ter sprake te brengen. Als iemand haar bijvoorbeeld vroeg hoe haar weekend was geweest, zei ze: ‘Afgelopen zondag hadden we een indrukwekkende kerkdienst! Een jongeman van zestien hield een mooie toespraak voor tweehonderd mensen over zedelijke reinheid.’ Of: ‘Ik las laatst over een vrouw van negentig die maar liefst vijfhonderd dekens breide. Die heeft ze aan het humanitaire hulpprogramma van onze kerk geschonken, om naar behoeftigen over de hele wereld te versturen.’

Meestal wilden de mensen die dit hoorden meer weten. Ze stelden vragen. En daardoor kon ze op een ongedwongen manier over het evangelie praten, zonder opdringerig te zijn.

Met de komst van het internet en de sociale media is het nu makkelijker dan ooit om onze evangeliebeleving

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Een effectieve manier van lesgeven is: 'Moedig de leerlingen aan om [...] doelen te stellen waardoor zij de behandelde beginnelen in praktijk kunnen brengen' (*Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 159). U kunt degenen die u les geeft uitnodigen om als doel te stellen om één of meerdere mensen over het evangelie te vertellen. Ouders kunnen manieren bespreken waarop jonge kinderen mee kunnen helpen. U kunt de gezinsleden ook laten brainstormen of een rollenspel laten doen over hoe het evangelie ter sprake kan worden gebracht, en activiteiten bedenken waar ze een vriend of vriendin voor uit kunnen nodigen.

ter sprake te brengen. We moeten gewoon de moed opbrengen om het te doen.

Blijf beleefd

Helaas zijn we niet altijd even tactvol. Het gebeurt te vaak dat we ruziën, kleineren of veroordelen. Als we boos worden, schofferen of kwetsen, willen mensen niets meer van ons weten. Hoeveel mensen de kerk de rug hebben toegekeerd of nooit lid zijn geworden omdat iemand hen heeft gekwetst of beledigd, we zullen het nooit weten.

Er zijn tegenwoordig zoveel onbeleefde mensen. Omdat je op het internet anoniem kunt blijven, is het makkelijker dan ooit tevoren om online gemene of opruiende dingen te zeggen. Moeten wij, de hoopvolle discipelen van onze zachte Christus, geen hogere, meer liefdevolle norm naleven? In de Schriften staat: 'Uw spreken zij te allen tijde aangenaam, niet zouteloos; gij moet weten, hoe gij aan ieder het juiste antwoord moet geven' (Kolossenzen 4:6).

Ik hoor graag woorden die beleefd en zo helder als de zon aan de hemel zijn. Kunt u zich voorstellen hoe ons gezin, onze wijk, ons land of de wereld eruit zou zien als we dat eenvoudige beginsel na zouden leven?

Wees vervuld met geloof

Soms geven we onszelf te snel de eer of de schuld als een ander wel of niet het evangelie aanneemt. Het is belangrijk dat we in gedachten houden dat de Heer niet van ons verwacht dat wij anderen bekeren.

Mensen bekeren zich niet omwille van onze woorden maar omwille van de hemelse hulp van de Heilige Geest. Soms is er niet meer voor nodig dan een enkele zin of een getuigenis over een ervaring om een hart te verzachten of een deur te openen, zodat anderen prachtige waarheden

door de ingevingen van de Geest kunnen ontdekken.

President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd dat hij wist dat het evangelie waar was toen hij 'een man zag zonder welsprekendheid of talent voor spreken in het openbaar, die alleen maar kon zeggen: "Door de kracht van de Heilige Geest weet ik dat het Boek van Mormon waar is, dat Joseph Smith een profeet van de Heer is.'" Toen president Young dat nederige getuigenis hoorde, zei hij: 'De Heilige Geest die van die persoon uitging [verlichtte] mijn verstand, en [ik zag] licht, heerlijkheid en onsterfelijkheid voor mij.'²

Broeders en zusters, heb geloof. De Heer kan de woorden die u spreekt groot en machtig maken. God vraagt u niet om een ander te bekeren maar om uw mond open te doen. Het is niet uw taak om anderen te bekeren — dat is aan de persoon die luistert en aan de Heilige Geest.

Ieder lid een zending

Mijn goede vrienden, er zijn nu meer manieren dan ooit om onze mond open te doen en anderen over het vreugdevolle nieuws van het evangelie van Jezus Christus te vertellen. Voor iedereen is er wel een manier — zelfs voor de aarzelende zending — om aan dit grote werk deel te nemen. Wij kunnen allemaal wel een manier vinden om aan dit grote werk met onze eigen specifieke talenten en interesses bij te dragen en de wereld met licht en waarheid te vullen. Doen wij dat, dan zullen wij de vreugde vinden die ten deel valt aan wie trouw en moedig genoeg zijn 'om te allen tijde [...] als getuige van God op te treden' (Mosiah 18:9). ■

NOTEN

1. Sint Franciscus van Assisi, in William Fay en Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), p. 22.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 67.

Een vriendin benaderen

Adriana Vásquez, Colombia

Toen ik op een dag iets voor seminarie aan het bestuderen was, kreeg ik een mooie, duidelijke ingeving. Toen ik de les voor de volgende dag doorlas, zag ik het gezicht van een vriendin van school voor me en ik kreeg sterk het gevoel dat ik mijn getuigenis aan haar moest geven.

Hoewel de ingeving onmiskenbaar was, was ik toch bang. Ik maakte mij zorgen dat mijn vriendin me zou afwijzen, vooral omdat het er niet op leek dat iemand zoals zij interesse in de kerk zou hebben.

Ik dacht terug aan een toespraak van zuster Mary N. Cook van het algemeen jongevrouwen-presidium, waarin ze ons de uitdaging gaf om hard te werken en heldhaftig te zijn.¹ Zo wilde ik zijn, dus schreef ik dit meisje een brief en getuigde dat de kerk waar was en dat ik graag in het Boek van Mormon las. De

volgende dag stopte ik een Boek van Mormon in haar tas, samen met de brief.

Tot mijn verbazing stond mijn vriendin open voor het evangelie. Vanaf die dag vertelde ze mij wat ze door haar studie van het Boek van Mormon te weten was gekomen. Een paar weken later stelde ik haar aan de zendingen voor.

Ze kreeg bijna meteen een bevestiging van de Heilige Geest dat hetgeen ze aan haar vertelden, waar was. De zendingen en ik huilden toen ze ons over haar gevoelens vertelde. Mijn vriendin liet zich kort daarna dopen. Haar ouders waren verbaasd toen ze zagen welke veranderingen ze doormaakte.

Ik ben erg blij dat ik mijn angsten overwonnen heb en haar over het evangelie verteld heb.

NOOT

1. Zie Mary N. Cook, 'Geef nooit, maar dan ook nooit, op!' *Liahona* mei 2010, pp. 117-119.

KINDEREN

Ik kan een licht voor anderen zijn

President Uchtdorf zegt dat onze woorden 'zo helder als de zon aan de hemel [moeten] zijn' als wij een licht voor anderen willen zijn. Onze woorden moeten blij, eerlijk en vriendelijk zijn. Wat kun jij doen of zeggen om een licht voor anderen te zijn? Om de verborgen boodschap in de vakjes hiernaast te ontdekken, moet je de vakjes inkleuren waar iets gemeens of kwetsends in staat.

Je kun vijf aardige dingen in je dagboek schrijven die je tegen familieleden of vrienden gaat zeggen.

'Dankjewel'	Wees blij	Wees een vrede-stichter	'Ik deel met jou'	Wees beleefd
'Het spijt me'	Maak ruzie	'Het is fijn om je te zien'	Vecht	'Ik help je graag'
'Alsjeblijft'	Wees vriendelijk	'Aan de kant'	'Ik hou van je'	'Geen dank'
Word boos	'Goed zo'	Geef een complimentje	'Zullen we vriendjes worden?'	Negeer
Help iemand	Beledig	Roddel	Pest	Wees zachtvaardig

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en bespreek met de zusters die u bezoekt datgene wat u gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven. Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Tot de Heer bekeerd

Nieuwe zusters van de kerk — inclusief jongevrouwen die bij de ZHV komen, zusters die weer actief zijn geworden en nieuwe bekeerlingen — hebben steun en vriendschap van huisbezoeksters nodig. ‘Het is van essentieel belang dat leden betrokken worden bij het behoud van bekeerlingen en het heractiveren van minderactieve leden’, aldus ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Laat de ZHV [...] tot [een van] de grootste bron[nen] van vriendschap in de kerk word[en]. Leg al vroeg contact met wie er les krijgen en wie willen terugkeren en heb ze in de kerk door uw organisatie lief.’¹

Wij, de leden van de ZHV, kunnen ervoor zorgen dat nieuwe leden de normale gang van zaken in de kerk leren, zoals:

- Een toespraak houden.
- Getuigenis geven.
- De wet van vasten naleven.
- Tiende en andere giften betalen.
- Familiehistorisch werk doen.
- Plaatsvervangende doop en bevestigingen voor hun overleden voorouders verrichten.

‘Nieuwe leden hebben attente vrienden nodig om zich op hun gemak te voelen en zich welkom

in de kerk te voelen’, aldus ouderling Ballard.² Wij allemaal, maar vooral huisbezoeksters, hebben de belangrijke taak om vriendschap met nieuwe leden te sluiten, zodat zij zich diep ‘tot de Heer [beker]en’ (Alma 23:6).

Uit de Schriften

2 Nephi 31:19–20; Moroni 6:4

NOTEN

1. M. Russell Ballard, ‘De leden zijn de sleutel’, *Liahona*, september 2000, p. 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, september 2000, p. 17.
3. Gordon B. Hinckley, ‘Every Convert Is Precious’, *Liahona*, februari 1999, p. 9.
4. Joseph Fielding Smith in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 107.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

‘Met het steeds toenemend aantal bekeerlingen’, heeft President Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd, ‘moeten we steeds meer inspanningen leveren om ze op hun weg te begeleiden. Ieder heeft behoefte aan drie dingen: een vriend, een taak, en voeding met “het goede woord Gods” (Moroni 6:4).’³

Huisbezoeksters kunnen hulp bieden aan de zusters over wie zij waken. Het begint vaak met vriendschap, net als bij een jonge ZHV-zuster die huisbezoekster van een oudere zuster was. Zij waren niet echt goede vrienden totdat ze zij aan zij aan een schoonmaakproject meewerkten. Ze raakten bevriend en werden beiden door ‘het goede woord Gods’ gevoed toen ze over de huisbezoekboodschap spraken.

President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft gezegd dat de ZHV ‘een essentieel onderdeel is van het koninkrijk Gods op aarde [en dat die] haar getrouwe leden behulpzaam kan zijn bij het beërven van het eeuwige leven in het koninkrijk van onze Vader.’⁴

Wat kan ik doen?

1. Bld ik voor mijn huisbezoekcollega en vraag ik of de Geest ons wil leiden terwijl we de zusters dienen?

2. Hoe dienen we iedere zuster over wie we waken, zodat ze weet dat we echt om haar geven?

AMUSEMENT EN MEDIA

Er is een overvloed aan media in onze samenleving. We moeten voorzichtig zijn welke beelden en gedachten we in ons opnemen, want ‘alles wat je leest, waar je naar luistert of naar kijkt, heeft invloed op je’ (*Voor de kracht van de jeugd* [boekje, 2011], p. 11). Adrián Ochoa, tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium, schrijft op p. 48 van deze uitgave iets over amusement en de media.

Hij schrijft: ‘Bedenk dat je in je leven geloof moet ontwikkelen, getoetst moet worden en moet leren gelukkig te zijn.’ ‘Er staat jou, als lid van Christus’ ware kerk, veel macht ter beschikking. Je hebt de macht van de Heilige Geest, die je waarschuwt als je met iets verkeerd bezig bent. Je hebt ook het vermogen om te kiezen, zodat je kunt kiezen wat je wel en niet doet.

Tips voor lesgeven aan jongeren

- Bespreek met uw tieners naar welke films er thuis wordt gekeken. Luister naar hun muziek. Bespreek samen of die media aan de normen van *Voor de kracht van de jeugd* voldoen.
- Ga naar youth.lds.org en klik op ‘For the Strength of Youth’ [voor de kracht van de jeugd] in het menu Youth [jongeren]. Daar

vind je video’s, teksten, radioprogramma’s op Mormon Channel, vraag en antwoord, en artikelen (zie bijvoorbeeld ‘Getting Real’ [terug naar de realiteit]), waaronder toespraken van algemeen autoriteiten.

- Overweeg om een gezinsavond te houden met als thema goede media kiezen (handig is de toespraak van David A. Bednar, ‘Dingen zoals ze werkelijk zijn’, *Liahona*, juni 2010, pp. 22–31.)

Tips voor lesgeven aan kinderen

In het verhaal ‘De leeftijdsregel’ op p. 70 wist Ethan welke media hij veilig kon gebruiken omdat ze er thuis over gepraat had. U kunt dit artikel met uw kinderen lezen en zelf een gesprek over de volgende vragen beginnen:

- *Wie* kan ons helpen om goede media en goed amusement uit te kiezen?
- *Welke* media zijn goed om te lezen, te bekijken of te beluisteren?
- *Wanneer* is het gebruik van media gepast?
- *Waar* moeten we media gebruiken?
- *Waarom* is het belangrijk om amusement zorgvuldig uit te kiezen?

‘Als er iets deugzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na’ (Geloofsartikelen 1:13).

Overweeg om een mediahandleiding voor het gezin te maken. Vouw blaadjes papier in tweeën, niet ze in de vouw aan elkaar. U kunt op elke pagina een mediavorm in huis opschrijven, alsmede uw gezinsnormen en de profetische raad inzake die media.

U kunt ook ‘Uitzetten en melden’ van Danielle Kennington (*Liahona*, juni 2011, p. 64) lezen om u te helpen een discussie over geschikt amusement op gang te brengen. ■

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE

'Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde' (LV 1:38).

U kunt deze pagina's (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2012 hebben besproken, te onderzoeken en toe te passen.

VERHALEN UIT DE CONFERENTIE

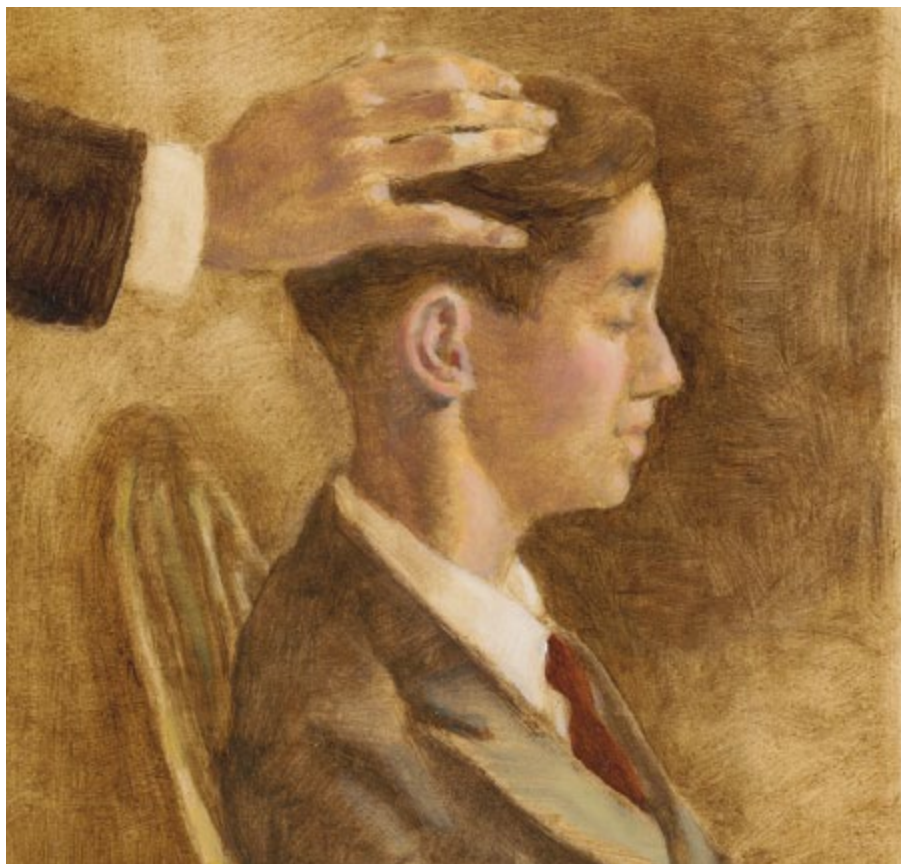
God weet welke gaven we hebben

Toen ik op mijn twaalfde diaken werd, woonde ik in New Jersey, zo'n tachtig kilometer van New York City af. Mijn droom was om een goede honkballer te worden. Mijn vader

ging met me naar een wedstrijd in het oude, historische Yankee Stadium in de Bronx. Ik zie het nog steeds voor me: mijn vader zat naast me en Joe DiMaggio sloeg een homerun,

waardoor de bal midden op de tribune terechtkwam. Dat was de enige keer dat we samen naar een professionele honkbalwedstrijd gingen.

Maar een andere gebeurtenis met mijn vader heeft een blijvend effect op mij gehad. Hij ging met mij vanaf New Jersey naar een geordende patriarch in Salt Lake City. Ik had die man nooit eerder gezien. Mijn vader liet ons alleen. De patriarch bood mij een stoel aan, legde zijn handen op mijn hoofd en sprak een zegen

Profetische belofte

'Ik beloof u dat u [anderen] tot zegen bent als u ze helpt om hun geestelijke gaven te herkennen die ze sinds hun geboorte al hebben. Iedereen is anders en iedereen draagt iets anders bij. Niemand is voorbestemd om te mislukken.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Leer ze tot grote hoogte te reiken', *Liahona*, november 2012, p. 60.

als gave van God uit met daarin een uitspraak over het grootste verlangen van mijn hart.

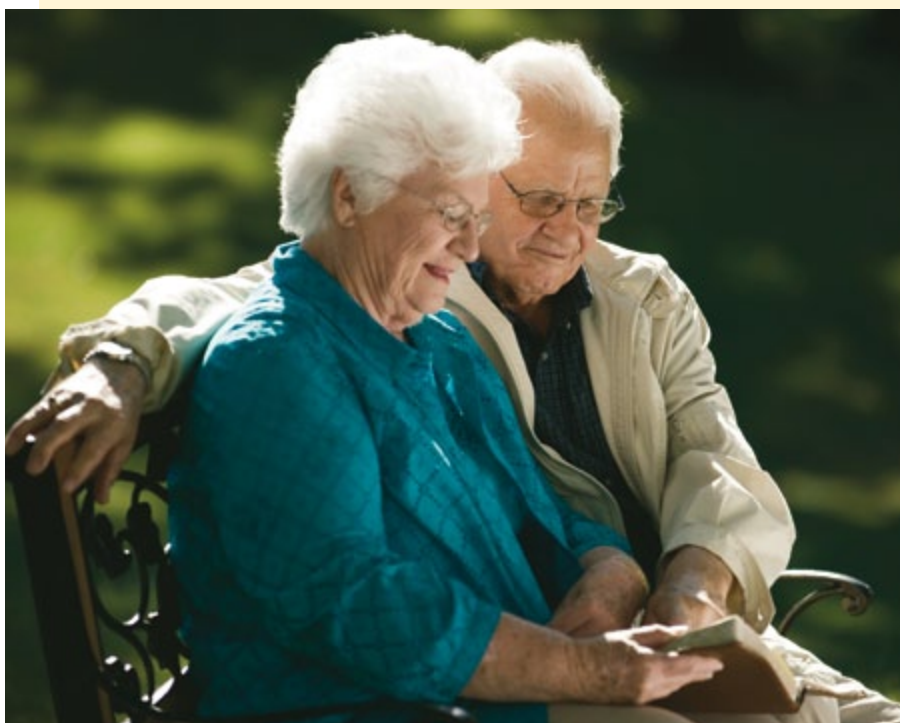
Hij zei dat ik een van degenen was waarover is gezegd: 'Zalig de vrede-stichters.' [Matteüs 5:9.] Ik was zo verbaasd dat een vreemdeling wist wat er in mij omging, dat ik mijn ogen opendeed en om me heen keek om het wonder te zien. Door die zegen over mijn mogelijkheden zijn mijn leven, mijn huwelijk en mijn priesterschaps-werk gevormd.

Door die gebeurtenis en wat daarop volgde, kan ik getuigen: 'Want allen krijgen niet iedere gave geschonken; want er zijn vele gaven, en ieder mens wordt een gave geschonken door de Geest van God.' [LV 46:11.]

Door openbaring van de Heer ben ik mijn gave gaan herkennen en heb ik die gebruikt om degenen die ik liefheb en dien tot zegen te zijn.

God weet welke gaven we hebben. Ik geef u en mijzelf de uitdaging om God te vragen welke gaven Hij ons heeft gegeven, zodat wij ze kunnen ontwikkelen en kansen kunnen aangrijpen om anderen te dienen. Maar bovenal bid ik dat u geïnspireerd wordt om anderen hun bijzondere gaven van God te helpen ontdekken, zodat zij kunnen dienen.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Leer ze tot grote hoogte te reiken', Liahona, november 2012, p. 67.

Deze boodschap toepassen

- Lees en overdenk Leer en Verbonden 46:11–26, en bid om te weten welke geestelijke gaven u zijn gegeven.
- Hoe kunt u door anderen te dienen uw geestelijke gaven verder ontwikkelen?
- Als u nog geen patriarchale zegen hebt ontvangen, overweeg die stap dan te zetten.

Schrijf uw gedachten eventueel in uw dagboek op of spreek er met anderen over.

Aanvullende bronnen over dit onderwerp: *Trouw aan het geloof* (2004), 'Geestelijke gaven', pp. 52–53; 'Spiritual Gifts' in Gospel Topics op LDS.org.

KRACHT VINDEN IN BEPROEVINGEN

'Hoe blijft u "standvastig en onveranderlijk" [Alma 1:25] in een beproeving? U richt zich op de zaken waarmee u uw geloof hebt opgebouwd:

- u oefent geloof in Christus,
- u bidt,
- u overdenkt de Schriften,
- u bekeert zich,
- u houdt zich aan de geboden
- en u dient anderen.'

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De beproeving van uw geloof', *Liahona*, november 2012, p. 40; opsommingstekens toegevoegd.

VUL DE ONTBREKENDE WOORDEN IN

1. 'Het besluit om een zending te vervullen zal zijn weerslag hebben op de _____ van de zendeling, zijn of haar partner en hun nakomelingen in de komende generaties.' (Russell M. Nelson, 'Vraag dat maar aan de zendingen! Zij kunnen u helpen!' *Liahona*, november 2012, p. 18.)
2. 'Om uw _____ beter te kunnen uiten, kunt u vier woorden in gedachte houden: "Eerst kijken, dan dienen".' (Linda K. Burton, 'Eerst kijken, dan dienen', *Liahona*, november 2012, p. 78.)
3. 'Tempelwerk en _____ vormen één werk dat in twee helften is verdeeld.' (Richard G. Scott, 'De vreugdevolle verlossing van de doden', *Liahona*, november 2012, p. 93.)
4. 'Het opperste kenmerk van liefde [is] altijd _____' (Jeffrey R. Holland, 'Het eerste grote gebod', *Liahona*, november 2012, p. 84.)

Antwoorden: 1. spirituele ontwikkeling; 2. liefde voor anderen; 3. familiege-schiedenis; 4. trouw

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

FOTO-ILLUSTRATIE CODY BELL © IRI

EEN GEZINSCULTUUR CREËREN

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen deed ouders vijf ideeën aan de hand om een sterkere gezinscultuur te creëren. Hij zei: 'Deze suggesties om een sterkere *gezinscultuur* te scheppen, sluiten aan op de kerkcultuur. Onze sterke gezinscultuur zal een bescherming zijn [voor onze kinderen].'

1. 'Ouders kunnen oprecht bidden en onze eeuwige Vader vragen om hen te helpen.'
2. 'Ze kunnen gezinsgebed houden, de Schriften bestuderen, gezinsavond houden en zo vaak mogelijk samen eten.'
3. 'Ouders kunnen van het ondersteunend netwerk van de kerk profiteren.'
4. 'Ouders kunnen hun getuigenis regelmatig aan hun kinderen geven.'
5. 'We kunnen de orde in ons gezin handhaven door duidelijke, eenvoudige gezinsregels, verwachtingen, goede gezinstradities en -rituelen, en door "verstandige gezinsfinanciën".'

Uit: 'Goede ouders worden', *Liahona*, november 2012, p. 28.

MIJN VADERS VERONT- SCHULDIGING

*Het had een krachtigere invloed
dan duizend preken.*

David Hixon

Ik was zestien en draaide voor het eerst mijn nieuwe rock-'n-rollplaat. Tot mijn teleurstelling hoorde ik een vulgair woord in het laatste liedje. Ik schaamde me dood. Ik wist dat mijn ouders het niet zouden tolereren — de langspeelplaat voldeed niet aan de normen van ons gezin. Maar ik vond de andere liedjes wel leuk, dus telkens wanneer ik de lp draaide, zette ik het geluid tijdens het vloekwoord zachter.

Mijn zusje vertelde mijn vader in haar onschuld over de lp. Toen we later samen in de eetkamer zaten, vertelde hij dat het ongepaste woord hem niet lekker zat. Hoewel hij het op een vriendelijke manier zei, zette ik mijn hakken in het zand en verdedigde koppig mijn standpunt.

Ik gebruikte elke reden die ik kon bedenken om mijn vader ervan te overtuigen dat ik de lp moest houden. 'Ik wist niet dat dat woord erop stond toen ik hem kocht', zei ik, 'en tijdens dat liedje zet ik het geluid zachter.'

Toen hij zei dat ik hem toch weg moest doen, zei ik: 'Dan vindt u zeker ook dat ik met school moet stoppen! Ik hoor dat woord — en *ergere woorden* — elke dag op school!'

Hij liet het er niet bij zitten. Hij bleef herhalen dat hij geen ordinaire muziek in huis wilde hebben. Het meningsverschil werd heviger toen ik zei dat het zo'n vaart niet zou lopen omdat ik dat woord nog nooit gebruikt had.

Ik probeerde het om te draaien: 'Ik doe zo mijn best, maar u concentreert zich op zoiets kleins en denkt dat ik een vreselijke zonde bega!'

Maar mijn vader liet zich niet kennen. En ik ook niet. Ik stampte de trap op naar mijn kamer, sloeg de deur dicht en ging kokend van woede op bed liggen. Ik bleef mijn argumenten steeds maar weer in mijn hoofd herhalen, verschanste mijzelf dieper in mijn gebrekkige logica en overtuigde mijzelf ervan dat ik gelijk had.

Tien minuten later werd er zachtjes op de deur geklopt. Het was papa. Zijn gelaatsuitdrukking was veranderd. Hij was niet gekomen om ruzie te maken. 'Het spijt me dat ik boos werd', zei hij. 'Wil je mij vergeven?' Hij vertelde me dat hij veel van me hield en dat hij me hoog in het vaandel had. Hij preekte niet. Hij gaf geen raad.

Toen draaide hij zich om en verliet rustig de kamer.

Het had een krachtigere invloed op mij dan duizend preken over nederigheid. Ik was niet langer boos op hem maar op mezelf omdat ik zo koppig was en zo moeilijk deed. Ik pakte de lp, brak hem in tweeën en gooide hem weg. Ik weet niet of ik dat ooit aan papa verteld heb, maar dat maakt niet uit. Het belangrijkste was dat ik erachter was gekomen dat mijn vader meer waarde aan onze verstandhouding dan aan zijn eigen trots hechtte, ook al had hij gelijk. ■

David Hixon (Texas, VS)

EEN ZACHT ANTWOORD

'Een zacht antwoord keert de grimigheid af, maar een krenkend woord wekt de toorn op.'

Spreuken 15:1

WIJ MOETEN UIT WATER EN GEEST GEBOREN WORDEN

Wij geloven dat we ons moeten laten dopen en (door de verordening van de bevestiging) de gave van de Heilige Geest ontvangen om in het koninkrijk der hemelen te worden gered. De Heiland heeft gezegd: ‘Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan’ (Johannes 3:5).

De Heer heeft ook gezegd dat de doopverordening — net als alle andere evangelieverordeningen — door een waardige priesterschapsdrager verricht moet worden: ‘De persoon die door God is geroepen en gezag van Jezus Christus heeft om te dopen, daalt af in het water met de persoon. [...] Dan zal hij hem of haar in het water onderdompelen, en dan weer uit het water komen’ (LV 20:73–74).

Doop door onderdompeling is een symbool van de dood en begrafen

van de zondaar en een geestelijke wedergeboorte van de persoon om in ‘nieuwheid des levens’ te leven (Romeinen 6:4). Bij de doop laten we ons oude leven achter en beginnen we een nieuw leven als discipel van Jezus Christus. Bij onze bevestiging worden we lid van zijn kerk.

Onder de doop valt ook een heilig verbond: een wederzijdse belofte tussen onze hemelse Vader en de persoon dit zich laat dopen. We verbinden ons om zijn geboden te onderhouden, Hem en zijn kinderen te dienen en de naam Jezus Christus op ons te nemen. Hij belooft ons dat Hij onze zonden vergeeft, ‘zijn Geest overvloediger over [ons] zal [...] uitstorten’ (Mosiah 18:10) en ons het eeuwige leven zal schenken.

De Heiland heeft zelf het gebod opgevolgd om Zich te laten dopen, ook al was Hij zonder zonden (zie

Matteüs 3:13–17). Hij liet Zich dopen, niet ter vergeving van zijn zonden, maar om te gehoorzamen, om ons tot voorbeeld te zijn en ‘teneinde alle gerechtigheid te vervullen’ (zie 2 Nephi 31:5–9). Derhalve volgen wie zich hebben laten dopen het voorbeeld van de Heiland. ■

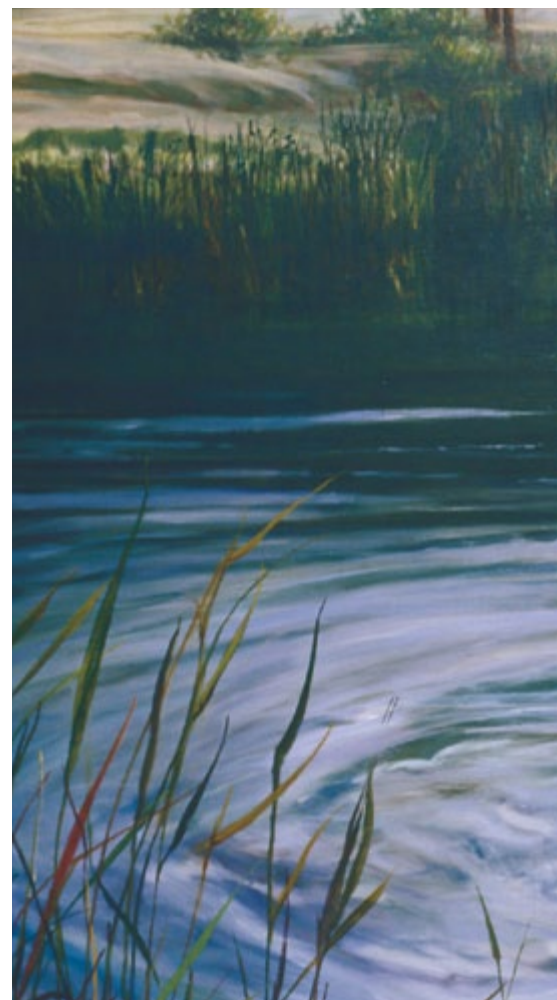

Zie hoofdstuk 2 in *Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow* (2012) voor meer informatie.

EEN HEILIG VERBOND

‘[De doop] is een verordening [...] die aangeeft dat de mens een heilig en bindend verbond aangaat met God. De mens belooft de wereld te verzaken, zijn medemens lief te hebben en te dienen, de wezen en de weduwen te bezoeken in hun druk, vrede te verkondigen, het evangelie te prediken, de Heer te dienen en zijn geboden te onderhouden. De Heer belooft “zijn Geest overvloediger over [ons] uit [te] storten” (Mosiah 18:10), zijn heiligen zowel stoffelijk als geestelijk te verlossen, hen te tellen onder de eerstelingen van de opstanding, en hun het eeuwige leven te bieden.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het evangelie van Jezus Christus’, *Liahona*, mei 2008, p. 46.

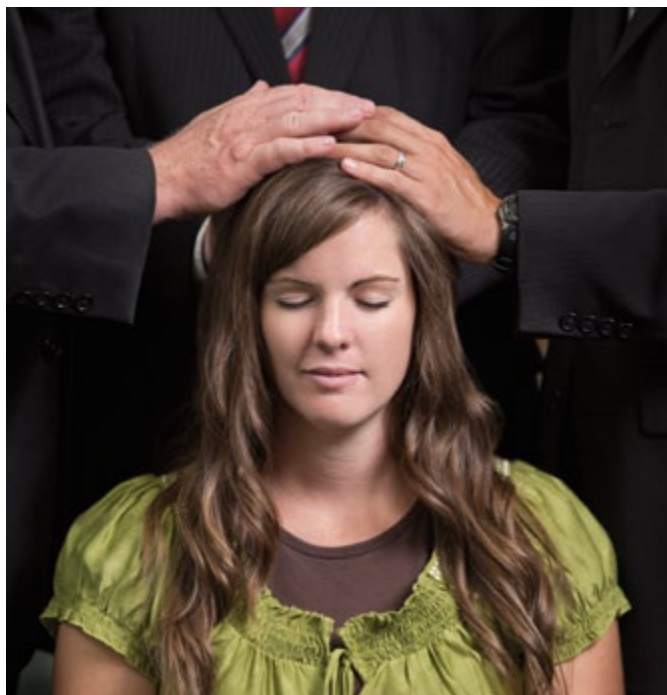

Na de doop worden we bevestigd als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en ontvangen de gave van de Heilige Geest. Door de doop en bevestiging laten we de verzoening van Jezus Christus toe, die ons geestelijk loutert, waaronder 'vergeving van [...] zonden' (LV 33:11).

Wie zich willen laten dopen, moeten 'zich voor God verootmoedigen, [...] en voor de kerk betuigen, dat zij zich waarlijk van al hun zonden hebben bekeerd, en gewillig zijn de naam van Jezus Christus op zich te nemen' (LV 20:37).

'Wij geloven [in] [...] doop door onderdompeling' (Geloofsartikelen 1:4).

Door de doop en bevestiging worden we 'medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19).

**Ouderling
Tad R. Callister**
van het Presidium
der Zeventig

Het klassieke toneelstuk van Robert Bolt *A Man for All Seasons* gaat over het verhaal van Sir Thomas More. Hij was een eminent geleerde, jurist, ambassadeur en uiteindelijk kanselier van Engeland. Hij was volstrekt integer. Het toneelstuk begint met deze woorden van Sir Richard Rich: 'Ieder mens heeft een prijs! [...] Ook in geld. [...] of genot. Eretitels, vrouwen, materiële bezittingen; er is altijd wel iets.'¹

Dat is het thema van het toneelstuk en dat is ook het thema van het leven. Is er een man of vrouw in deze wereld die niet omgekocht kan worden, wiens onkreukbaarheid geen prijs heeft?

Onkreukbaarheid

Onkreukbaarheid is de moed om te doen wat juist is, ongeacht de gevolgen en het ongemak.

Het verhaal in het toneelstuk begint met koning Hendrik VIII, die van koningin Catherina van Aragon wil scheiden en met Anne Boleyn wil trouwen. Maar er zit een addertje onder het gras: de katholieke kerk verbiedt echtscheidingen. Dus eist koning Hendrik VIII, die zich niet van zijn plannen laat afbrengen, dat zijn onderdanen een eed afleggen om zijn echtscheiding te kunnen erkennen. Maar er is nog een probleem.

Sir Thomas More, die bewonderd wordt door en geliefd is bij het volk, weigert zijn medewerking — hij kan de gang van zaken niet met zijn geweten verenigen. Hij is niet bereid om zich te onderwerpen, zelfs niet op persoonlijk verzoek van de koning. Dan komt de proef op de som. Zijn vrienden proberen hem met mooie woorden onder druk te zetten, maar hij zwicht niet. Hij wordt van zijn rijkdom, status en gezin beroofd, maar toch ondertekent

HET FUNDAMENT
VAN EEN
CHRISTELIJK LEVEN

hij de eed niet. Uiteindelijk wordt hij ten onrechte ter dood veroordeeld, maar toch bezwijkt hij niet.

Zij hebben zijn geld, politieke macht, zijn vrienden en zijn gezin van hem afgenomen — en zijn zijn dood aan het beramen — maar zijn onkreukbaarheid kunnen ze hem niet afnemen. Die is voor geen enkele prijs te koop.

Op het hoogtepunt van het toneelstuk wordt Sir Thomas More ten onrechte terechtgesteld voor verraad. Sir Richard Rich pleegt meened, noodzakelijk om hem te veroordelen. Zodra Sir Richard de rechtszaal uitloopt, vraagt Sir Thomas More aan hem: 'Je draagt een ambtsketen. [...] Waarvoor is die?'

Aanklager Thomas Cromwell antwoordt: 'Sir Richard is tot procureur-generaal van Wales benoemd.'

More kijkt Rich met minachting aan en merkt scherp op: 'Van Wales? Nou, Richard, het baat een mens niets om zijn ziel voor de hele wereld te geven, [...] dan ook niet voor Wales!'²

In het hiernamaals zullen velen ongetwijfeld onbedwingbaar snikkend terugblikken en steeds maar zeggen: 'Waarom heb ik mijn ziel verruild voor Wales, of voor tijdelijk lichamelijk genot of roem of een hoog cijfer of de goedkeuring van mijn vrienden? Waarom heb ik mijn onkreukbaarheid tegen een prijs verkocht?'

Beginselen van onkreukbaarheid

Ik wil graag zeven beginselen van onkreukbaarheid noemen, waardoor wij hopelijk geïnspireerd worden om van die christelijke eigenschap een essentiële karaktereigenschap te maken.

1. *Onkreukbaarheid vormt het fundament van ons karakter en van alle andere deugden.* In 1853 begonnen de heiligen met de bouw van de Salt Laketempel. De heiligen hadden het grootste deel van die twee jaar hard en lang gegraven en het fundament gelegd: ongeveer 2,4 m diep, gemaakt van zandsteen. Op een dag bracht de voorman president Brigham Young het volgende schokkende nieuws: er zaten spleten in de blokken zandsteen. Brigham Young stond voor het volgende dilemma: (1) de spleten zoveel mogelijk dichtmaken en een tempel bouwen die minder zwaar en groots zou zijn dan ze hadden verwacht of (2) twee jaar werk slopen en het vervangen

door een fundament van graniet, waarop de tempel die God had voorgesteld kon worden gebouwd. Gelukkig koos president Young voor de laatste oplossing.³

Onkreukbaarheid vormt het fundament waar karakter en christelijk leven op gebouwd zijn. Als er spleten in dat fundament zitten, kan zij het gewicht van andere christelijke eigenschappen die erop gebouwd moeten worden niet aan. Hoe kunnen we nederig zijn als het ons aan de onkreukbaarheid ontbreekt om onze eigen zwakheden te erkennen? Hoe kunnen we naastenliefde voor anderen ontwikkelen als we niet eerlijk in onze betrekkingen tot anderen zijn? Hoe kunnen we ons bekeren en rein zijn als we slechts de halve waarheid aan onze bisschop vertellen? Onkreukbaarheid is de wortel van elke deugd.

De christelijke auteur C. S. Lewis heeft opgemerkt dat we, als we in een rekensom een fout maken, niet gewoon verder kunnen: 'Hoe eerder ik toegeef dat ik een rekenfout heb gemaakt en weer opnieuw begin, hoe sneller ik verder kan.'⁴

Zo kunnen wij niet volledig christelijk en deugzaam worden totdat we van onkreukbaarheid ons granieten levensfundament maken. In sommige gevallen vergt dat van ons dat we door het pijnlijke proces moeten van het

bestaande fundament slopen, dat op bedrog gebouwd is, en haar één steen tegelijk door een fundament van onkreukbaarheid vervangen. Maar het is wel mogelijk.

2. *Onkreukbaarheid betekent dat we niet alleen de wet maar ook de christelijke normen naleven.* Volgens de wet mag je misschien wel overspel plegen, seks vóór het huwelijk hebben of roddelen, maar deze handelingen komen niet met de christelijke normen overeen. Onkreukbaarheid betekent niet slechts dat we de wet naleven, maar ook dat we de hogere, morele wet naleven. President Abraham Lincoln van de VS heeft voorgesteld dat we in overeenstemming met 'de betere engelen in ons karakter' leven.⁵

Iedere jonge man heeft de morele taak om de deugd van zijn vriendin te beschermen en te behoeden, en iedere jonge vrouw heeft diezelfde morele taak voor haar vriend. Hun onkreukbaarheid wordt op de proef gesteld. Iemand die naar onkreukbaarheid streeft, ontwikkelt weerstand en zelfbeheersing die zelfs de sterke hartstochten van lichamelijke emoties overtreffen. Uit die onkreukbaarheid aan God, aan zichzelf en aan anderen putten ze hulp en kracht als zelfs Satan zijn arsenaal van morele verleidingen op hen afvuurt. De Heer heeft tegen deze generatie gezegd: 'Ik zal Mij een rein volk verwekken' (LV 100:16). God rekent erop dat wij die generatie zijn.

Enkele jaren geleden moesten mijn zakenpartner en ik een werknemer ontslaan. Na een paar gesprekken kwamen we een afvloeiingsregeling overeen. Ik was van mening dat de getroffen regeling eerlijk was, maar toch was onze verstandhouding onder druk komen te staan. Die avond voelde ik me erg somber. Ik probeer het van mij af te schudden door mezelf voor te houden dat ik eerlijk was geweest, maar het gevoel ging

niet weg. Toen kreeg ik de volgende ingeving: 'Het is niet genoeg om eerlijk te zijn. Je moet ook een goede christen zijn.' Aan de hoogste morele wet voldoen is een kenmerk van een onkreukbaar mens.

3. *Een onkreukbaar mens neemt beslissingen die op een eeuwig perspectief zijn gebaseerd.* Een van de jongevrouwen in onze wijk moest een toets op de middelbare school maken. Toen ze opkeek, zag ze dat een van haar vriendinnen afkeek. Ze keken elkaar aan. Haar vriendin haalde beschaamd haar schouders op en playbackte: 'Ik heb een goed cijfer nodig.' Op de een of andere manier was deze jongedame haar eeuwige visie kwijtgeraakt — godschap is onze bestemming, niet een goed cijfer. Wat heeft het voor nut als we op een gerenommeerde universiteit worden toegelaten maar onze verhoging verbeuren? Elke keer als iemand afkijkt, ruilt hij zijn geboorterecht voor een bord linzensoep in (zie Genesis 25:29–34). Hij heeft in zijn kortzichtigheid gekozen voor een euro nu in plaats van eeuwige rijkdom in het hiernamaals.

Een teleurgestelde vader zei ooit tegen mij dat zijn tienerdochter 'het er eens goed van wilde nemen' om zich dan twee of drie maanden vóór haar voorgenomen huwelijk te bekeren, zodat ze een tempelaanbeveling zou krijgen. Ik ken geen enkele ringpresident die iemand onder zulke omstandigheden een tempelaanbeveling zou geven. Maar zelfs als hij dat wél zou doen, zou het een vloek zijn, geen zegen. Onkreukbaarheid is niet kortzichtig — zij is geen tijdelijke verandering van iemands gedrag, maar een permanente verandering van iemands karakter.

Koning Benjamin heeft gezegd dat we van een natuurlijk in een geestelijk mens moeten veranderen: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig

Zo kunnen wij niet volledig christelijk en deugdzzaam worden totdat we van onkreukbaarheid ons granieten levensfundament maken. In sommige gevallen vergt dat van ons dat we door het pijnlijke proces moeten van het bestaande fundament slopen, dat op bedrog gebouwd is, en haar één steen tegelijk door een fundament van onkreukbaarheid vervangen.

Verandering van karakter, niet slechts verandering van gedrag, is mogelijk als we ons laten leiden door het eeuwige perspectief dat we kinderen van God zijn, dat we een sprankje van zijn goddelijkheid binnenin ons hebben en dat we door de verzoening aan Hem gelijk kunnen worden — het volmaakte model van onkreukbaarheid.

en altijd zijn, *tenzij* hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt' (Mosiah 3:19; cursivering toegevoegd).

Verandering van karakter, niet slechts verandering van gedrag, is mogelijk als we ons laten leiden door het eeuwige perspectief dat we kinderen van God zijn, dat we een sprankje van zijn goddelijkheid binnenin ons hebben en dat we door de verzoening aan Hem gelijk kunnen worden — het volmaakte model van onkreukbaarheid.

4. Onkreukbaarheid betekent dat we de hele waarheid en niets dan de waarheid vertellen. Ik denk dat de Heer wel met onze zwakheden en fouten kan leven, mits wij laten zien dat we ons proberen te bekeren. Daar draait de hele verzoening om. Maar ik denk niet dat Hij gemakkelijk een hart vol bedrog of een leugenachtige tong verdraagt.

Een paar jaar geleden bezocht ik een zendingsgebied. Sommige zendingen worstelden met gehoorzaamheid. Die avond hielden de zendingspresident en ik gesprekken met enkele zendingen. De volgende ochtend begon de zendingspresident onze zoneconferentie met een meesterlijke toespraak over onkreukbaarheid. Ik kreeg de indruk om verder op dat onderwerp door te gaan. We zeiden dat we na de conferentie aanvullende gesprekken zouden voeren. We verzochten de zendingen om niet alleen de waarheid te vertellen als hun de perfect geformuleerde vraag zou worden gesteld.

De Geest was aanwezig. Vier zendingen van de avond daarvoor kwamen naar ons toe

en zeiden: 'Wij hebben nog iets te vertellen.' Een van hen zei: 'Ik wil een eerlijk mens zijn.' Die dag ruilde hij zijn fundament van zandsteen in voor een granieten fundament van onkreukbaarheid.

5. Onkreukbaarheid kent geen uitvluchten of smoesjes. Er is iets edels aan iemand die toegeeft dat hij of zij zwakheden heeft en de schuld op zich neemt zonder allerlei uitvluchten of smoesjes te verzinnen. Joseph Smith heeft in de Leer en Verbonden meerdere malen onverbloemd over zijn zwakheden geschreven. Daaruit kunnen we opmaken dat hij niet volmaakt was, maar ook dat hij niets te verbergen had — hij was een integer man. Wat voor effect heeft dat op zijn geloofwaardigheid als hij het verhaal van het eerste visioen of Moroni's bezoeken vertelt? We weten daardoor dat we hem kunnen vertrouwen en dat we alles kunnen geloven wat hij heeft gezegd, omdat hij echt integer was.

6. Onkreukbaarheid betekent dat we onze verbonden en toezeggingen nakomen, zelfs als het even niet goed uitkomt. Onkreukbaarheid is de moed om te doen wat juist is, ongeacht de gevolgen en het ongemak. President N. Eldon Tanner (1898–1982), voormalig eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft de volgende ervaring verteld:

'Nog niet zo lang geleden kwam er een jonge man bij me die zei: "Ik heb met iemand een overeenkomst gesloten waarbij ik elk jaar bepaalde afbetalingen moet doen. Ik ben achter en kan het niet betalen, want als ik dat doe, raak ik mijn huis kwijt. Wat moet ik doen?"

'Ik keek hem aan en zei: "Houd je aan de overeenkomst."

"Zelfs als me dat mijn huis kost?"

'Ik zei: "Ik heb het niet over je huis. Ik heb het over je overeenkomst; en ik denk

dat je vrouw liever een man heeft die zich aan zijn woord houdt, zijn verplichtingen nakomt en zich aan zijn beloften en verbonden houdt. Dat ze liever een huis huurt dan een huis te bezitten met een echtgenoot die zijn verbonden en beloften niet nakomt.”⁶

Hij stond voor een moeilijke beslissing: zijn huis of zijn onkreukbaarheid. Een onkreukbaar mens zwicht of bezwijkt niet omdat iets moeilijk of duur is, of als hem niet goed uitkomt. In dit verband is de Heer volmaakt onkreukbaar. Hij heeft gezegd: ‘Wie ben Ik [...] die heb beloofd en niet heb vervuld?’ (LV 58:31).

Een van de moeilijkste toetsen van onze onkreukbaarheid is of we onze toezeggingen en beloften nakomen, of dat we een uitvlucht zoeken.

7. *Onkreukbaarheid is niet afhankelijk van anderen. Zij komt van binnenuit niet van buitenaf.* Ouderling Marion D. Hanks (1921–2011) van de Zeventig vertelde over de man die met zijn zoontje ‘bij een afgelegene maïsveld stopte.’ Hij zag de heerlijke maïs voorbij het hek. De vader keek voor zich, achter zich, links en rechts. Toen klom hij over het hek en pakte een aantal maïskolven. Zijn zoontje keek hem aan en wees hem terecht: ‘Pa, je bent vergeten omhoog te kijken.’⁷

In het toneelstuk *Hamlet*, van Shakespeare, zegt Polonius tegen zijn zoon Laërtes:

*Wees trouw aan uzelf.
En zoals de nacht na de dag komt,
kunt gij een ander mens geen kwaad berokkenen.*⁸

Wat een geweldige raad! De keuze is aan ons. Wij kunnen onze tijd goed gebruiken en ons leven zelf in handen nemen, of marionetten van onze omgeving en leeftijdgenoten worden.

Zou je naar pornografie kijken als je moeder, je vriendin, je vrouw of je bisschop erbij was? Als het verkeerd is in het bijzijn van anderen, is het ook verkeerd als zij er niet bij zijn. Een onkreukbaar man die trouw aan zichzelf en aan God is, zal het goede kiezen, of er nu iemand kijkt of niet, want hij handelt uit zichzelf en is niet afhankelijk van anderen.

Moge er een bordje aan de onkreukbaarheid van onze ziel hangen waarop in dikke zwarte letters ‘VOOR GEEN ENKELE PRIJS TE KOOP’ staat, zodat men over ons zegt wat men over Hyrum Smith heeft gezegd: ‘Gezegend is mijn dienstknecht Hyrum Smith; want Ik, de Heer, heb hem lief wegens de onkreukbaarheid van zijn hart’ (LV 124:15).

Moge wij allemaal onkreukbare mensen worden — niet omdat we dat moeten maar omdat we dat willen. De Heer heeft verkondigd dat Hij degenen die dat doen, zal belonen: ‘Voorwaar, Ik zeg u: Allen onder hen die weten dat hun hart oprecht is [...] en die gewillig zijn hun verbonden na te komen door opoffering [...] worden door Mij aanvaard’ (LV 97:8; cursivering toegevoegd).

Mogen wij allen door God aanvaard worden, omdat we streven naar onkreukbaarheid. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotionaal aan de Brigham Young University op 6 december 2011. Zie speeches.byu.edu voor de volledige Engelse tekst.

NOTEN

1. Robert Bolt, *A Man for All Seasons: A Play of Sir Thomas More* (1960), p. 2.
2. Bolt, *A Man for All Seasons*, p. 95.
3. Zie Richard Neitzel Holzapfel, ‘Every Window, Every Spire “Speaks of the Things of God”’, *Ensign*, maart 1993, p. 9.
4. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), p. 22.
5. Abraham Lincoln, first inaugural address, 4 maart 1861.
6. N. Eldon Tanner, Conference Report, oktober 1966, p. 99.
7. Marion D. Hanks, Conference Report, oktober 1968, p. 116.
8. William Shakespeare, *Hamlet*, red. W. J. Craig (1914), eerste bedrijf, derde toneel, regel 85–87.

*Een drukke moeder
beseftte dat ze, toen ze
ernaar streefde om
anderen te dienen,
veel kansen kreeg om
dat te doen — niet
buitenshuis maar in
haar eigen gezin.*

Discipelschap

TE ALLEN TIJDE,
IN ALLE DINGEN
EN OP ALLE
PLAATSEN

Melissa Merrill

Toen Alma bij de wateren van Mormon uitlegde wat het doopverbond inhield, zei hij dat het onder meer betekent dat we ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen’ als getuige van God optreden (Mosiah 18:9). Het is een norm die de discipelen van de Heiland heden ten dage nog steeds proberen na te leven, en het is een verbond dat de leden van de kerk elke week tijdens het avondmaal hernieuwen door te beloven om hun Heiland ‘altijd indachtig te zijn’ (LV 20:77).

Hoe ziet dergelijk discipelschap er precies uit? De kerkelijke tijdschriften hebben leden van de kerk over de hele wereld gevraagd om deel te nemen aan een ‘discipelexperiment.’ In feite hebben we deze leden gevraagd om zich op een bepaalde leerstelling van of verhaal over Jezus Christus te concentreren, die selectie of tekst een week lang consequent te bestuderen en te overdenken, en aan te geven hoe ze door hun toegewijde studie van het leven en de leringen van de Heiland Hem ‘te allen tijde’ proberen te volgen.

Discipelschap te allen tijde

Kara Laszczyk uit Utah (VS) zag discipelschap allang als een verlangen om Jezus

Christus na te bootsen en aan Hem gelijk te worden. Ze was bereid om offers te brengen en zijn evangelie uit te dragen. Maar ze voelde zich belemmerd door haar introverte persoonlijkheid.

‘Ik heb de neiging om alleen aan mijn eigen omgeving te denken, omdat ik het ongemakkelijk vind om op de voorgrond te treden’, legt ze uit. ‘Ik maak me teveel zorgen over wat anderen van mij vinden, in plaats van wat ik en de Heiland van mij vinden.’

Maar zuster Laszczyk zegt dat ze door het experiment — dat bestond uit een week lang Lucas 7 bestuderen, over de bediening van de Heiland aan verschillende mensen — haar beweegredenen in een nieuw licht ging zien. Ze vroeg zich af: ‘Doe ik het omdat ik een oprecht verlangen heb om op de Heiland te lijken en voor anderen te zorgen, of ben ik gewoon een lijstje aan het afwerken, zodat ik me goed over mijn verrichte taken voel? Geef ik om het welzijn van anderen of om wat anderen van mijn handelingen vinden?’

Ze zegt dat ze begon te beseffen dat een gedeelte van de Heiland volgen — in elke situatie doen wat Hij zou doen — inhield dat ze zou dienen *als ze haar nodig hadden*, niet alleen als het haar schikte.

DE UITDAGINGEN VAN HET DISCIPELSCHAP

‘Wanneer wij beloven dat we de Heiland zullen volgen, in zijn voetsporen zullen treden en zijn discipel zullen worden, beloven we dat we dat goddelijke pad zullen volgen. En het pad van eeuwig heil heeft op de een of andere manier altijd door Getsemane geleid. Dus als de Heiland te maken had met dergelijke onrechtvaardigheden en ontmoedigingen, dergelijke vervolgingen, ongerechtigheden [...] en pijnen, mogen wij niet verwachten dat wij niet te maken krijgen met zoiets als wij onszelf ware discipelen en trouwe volgelingen van Hem noemen.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Lessen uit de gevangenis van Liberty’, *Liahona*, september 2009, p. 31.

‘Het discipelschap is niet passief’, zegt ze. ‘Het is niet altijd makkelijk. We komen dichterbij de Heiland door onze tijd, energie en middelen op te offeren en anderen oprecht te dienen.’ En, voegt ze toe, ze vindt troost in de wetenschap dat de Heer ons niet vraagt om harder te lopen dan onze kracht toelaat (zie Mosiah 4:27) noch om iets te doen dat we zonder Hem niet zouden kunnen doen.

Doordat ze die beginselen ontdekte kon zuster Laszczyk vasten voor familieleden, ook al heeft ze in het verleden altijd moeite met vasten gehad. Doordat ze dat wist was ze ook gemotiveerd om over het algemeen meer te veranderen.

‘Ik wil proactiever zijn en dienen in plaats van te wachten totdat er een intekenlijst doorgegeven wordt’, zegt ze. ‘Ik wil een betere huisbezoekster zijn. Ik wil op zoek gaan naar een manier waarop ik mijn gemeenschap buiten de kerk om kan dienen. Ik wil in de eerste plaats denken: Wat kan ik voor hen doen? of: Wat hebben ze nodig? niet: Heb ik wel tijd? of: Wat levert het mij op?’

‘Wij hebben onze Heiland nodig’, besluit ze, ‘maar onze Heiland heeft ons ook nodig. Hij wil dat wij elkaar helpen en opbouwen.’

Francisco Samuel Cabrera Perez uit Chihuahua (Mexico) zegt dat hij zichzelf niet als een slecht mens beschouwde. Hij heeft, sinds hij zich op zijn zestiende heeft laten dopen, geprobeerd de geboden te onderhouden en zijn taken in zijn gezin en voor zijn medemensen te verrichten. Maar bij het experiment heeft hij het leven van de Heiland bestudeerd en hij begrijpt nu dat we niet alleen discipelen in woord maar ook in daad moeten zijn.

Tijdens zijn studie van Johannes 6:27–63, de rede waarin de Heiland zichzelf het Brood des levens noemt, herkende broeder Cabrera in zichzelf en anderen de neiging om eerst

zichzelf van alle gemakken te voorzien.

‘Ik verzin altijd wel één of meerdere “redenen” — smoesjes — om mijn taken uit te stellen’, legt hij uit. Hij zegt dat er gedachten in hem opkomen als: Over een tijdje, of: Mañana, of: Er is geen haast bij. ‘Ze cirkelen als gieren boven mij en mijn gezin om onze economische, maatschappelijke en, bovenal, eeuwige vooruitgang tegen te houden.’

Als we de Heiland pas volgen na eerst leuke dingen te doen, worden we ‘bijna discipelen’, maar geen ware discipelen, zegt hij. Broeder Cabrera las hoe toegewijd de Heiland zijn wil aan die van zijn Vader onderwierp. Hij werd zelf ijveriger en begreep beter hoe hij ‘de natuurlijke mens aflegt’ (Mosiah 3:19) door elke week van het avondmaal te nemen.

‘Ik onderwerp mij aan de invloed van de Heilige Geest en laat toe dat ik een heilige door de macht van de verzoening word’, legt broeder Cabrera uit. ‘Als ik wil dat dat gebeurt, moet ik christelijke eigenschappen ontwikkelen: als een kind worden, onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig om me te onderwerpen aan de wil van de Heer’ (zie Mosiah 3:19).

Toen broeder Cabrera zijn uiterste best ging doen om de natuurlijke mens af te leggen, kreeg hij meer liefde voor zijn hemelse Vader en Jezus Christus, zijn gezin, zijn leidinggevenden en andere mensen in zijn omgeving. Hij presteerde beter op zijn werk. Maar het belangrijkste was dat hij in plaats van tegenzin plezier kreeg in het opbouwen van het koninkrijk Gods.

‘Hoewel ik het discipelschap eerst als een last zag, zie ik nu in dat zijn juk zacht en zijn last licht is’ (zie Matteüs 11:30), zegt broeder Cabrera. ‘Dat is het grote plan van geluk: Jezus Christus volgen en nu en voor eeuwig in zijn vreugde delen.’

*Een discipel van Jezus Christus
doet niet af en toe iets; het is
een levenswijze.*

Discipelschap in alle dingen

Chioma N. (15 jaar) uit Nigeria heeft Johannes 7 en 3 Nephi 14 bestudeerd en wilde daarom gehoorzamer zijn. Ze geeft toe dat het soms moeilijk is 'om dingen te doen waar ik een hekel aan heb — vooral om de keuken op te ruimen als ik moe ben.' Maar ze heeft ook het verlangen om 'van de mensen om haar heen te houden.' Ze heeft ontdekt dat je je liefde door gehoorzaamheid laat zien (zie Johannes 14:15).

Toen Chioma de leringen van de Heiland over gehoorzaamheid bestudeerde en las dat Hij zijn wil aan die van zijn hemelse Vader onderwierp, zag ze in dat Vader in de hemel en Jezus Christus ons geboden hebben gegeven om ons op het enge en smalle pad te houden, omdat Ze wel wisten dat we zouden zondigen en af zouden dwalen. Ze kwam er ook achter dat we zonder gehoorzaamheid niet naar Gods koninkrijk kunnen gaan.

'Ik ging inzien dat niemand volmaakt is, maar dat we allemaal volmaakt kunnen worden als we gehoorzaam zijn', zegt ze. 'Ik ben ook gaan inzien dat we gehoorzaam moeten zijn zodat onze hemelse Vader ons kan zegenen.'

Op school kon ze haar gehoorzaamheid laten zien toen haar gevraagd werd om het klaslokaal te vegen, ook al was ze niet aan de beurt.

'Ik luisterde naar de Heilige Geest en gehoorzaamde nederig, die zei dat ik gehoorzaam het klaslokaal moest vegen. De andere leerlingen waren verbaasd. Mijn leerkracht ook. Door dit voorval kennen mensen me nu als een gehoorzaam, nederig meisje. Ik voelde me de hele week gelukkig omdat ik gehoorzaam was geweest.'

Michelle Kielmann Hansen is in Groenland opgegroeid en woont nu in Denemarken. Op beide plekken hoort het bij de cultuur om

‘aardig en behulpzaam te zijn’, zegt ze. De plaatsen waar ze gewoond heeft, hebben het haar op veel manieren makkelijker gemaakt om een christelijk leven te leiden, zegt ze.

Evenwel is het volgens haar moeilijk om mensen aan hun verstand te brengen dat een discipel van Jezus Christus niet af en toe iets doet, maar dat het een levenswijze is. Ze zegt dat haar leeftijdgenoten, waaronder twee kamergenoten die geen lid van de kerk zijn, vaak niet begrijpen dat ‘al die uren in de kerk’, naar de tempel gaan, schriftstudie en maandelijks vasten ook bij die levensstijl horen. Ze vindt het nóg moeilijker om als discipel te leven als ze met slecht amusement, grove taal of andere negatieve invloeden wordt geconfronteerd. ‘Met die invloeden om me heen’, zegt ze, ‘is het soms moeilijk om te bedenken dat ik eigenlijk een discipel van Jezus Christus ben.’

Zuster Hansen geeft toe dat ze het moeilijk heeft als jongvolwassene in een wereld waarin de normen voortdurend verschuiven. In sommige gevallen is het duidelijk wat goed en fout is. Maar in andere gevallen is dat niet zo. Maar, zegt ze, hoewel de situaties waarmee ze geconfronteerd wordt soms ingewikkeld zijn, zijn de Schriften er duidelijk over.

‘Het is moeilijker om een discipel van Jezus Christus te zijn als je Hem niet kent’, zegt zuster Hansen. ‘Door de Schriften leren we Hem beter kennen. Telkens wanneer ik niet wist wat ik moest doen, dacht ik automatisch aan wat ik ’s ochtends en ’s avonds bestudeerd had’, zegt ze. ‘Door mijn

‘Telkens wanneer we het leven van de Heiland bestuderen, vinden we een nieuwe manier om meer op Hem te lijken. Als we zijn voorbeeld volgen, leren we nog meer.’

studie van het leven en de leringen van [de Heiland] begrijp ik beter dat Hij veel voor ons gedaan heeft omdat Hij van ons houdt.

‘Toen ik meer over Hem te weten kwam, begreep ik dat een discipel van Jezus Christus weet wie Hij is. En daardoor kon ik naar zijn leer handelen. Discipelschap betekent dat je telkens weet [en kiest] wat Jezus Christus zou doen — daarom is het belangrijk om regelmatig zijn leringen te bestuderen.’

Discipelschap op alle plaatsen

Stacey White, moeder van vier kinderen in Indiana (VS), wilde de hele week, toen ze Matteüs 25:35–40 las, een buur, vriend(in) of zelfs een vreemdeling helpen. In die verzen zegt de Heiland dat we, als we ‘de minste van deze’ dienen, in feite Hem dienen (vers 40).

‘Omdat ik een drukke huismoeder met vier jonge kinderen ben, ben ik soms gefrustreerd dat ik anderen niet zo vaak van dienst kan zijn als ik zou willen’, legt zuster White uit. ‘Ik heb het zo druk met mijn eigen gezin dat ik weinig tijd over heb om er nog iets bij te doen.’

Het viel zuster White op dat de week nog gestresster was dan normaal het geval was toen ze de opgegeven tekst bestudeerde en overdacht, kruisverwijzingen maakte en voor gelegenheden bad om te kunnen dienen, — daar had ze in elk geval niet op gerekend.

‘Ik moest helpen met schoolprojecten, meer rommel dan gewoonlijk opruimen, ruzies tussen mijn

kinderen sussen en een berg was doen die telkens vanzelf groter leek te worden. Het leek alsof er geen eind kwam aan de lijst met bezigheden kwam. Ik wilde heel graag iemand anders dan mijn man en kinderen helpen, maar mijn gebed leek niet verhoord te worden.’

Maar toen kwam zuster White halverwege de week tot het volgende besef: gewoon omdat ze geen kans kreeg om buitenshuis te dienen, had de Heer haar gebed nog wel verhoord en had ze wel op zinvolle manieren gediend.

‘De Heer verhoorde *wel* mijn gebed door mij de kans te geven om mijn eigen gezin te dienen’, zei ze. ‘Soms heb ik het gevoel dat de hulp die ik mijn gezin bied, niet meetelt; dat het pas onder dienen valt als het buitenshuis is, aan iemand die geen onderdeel van het gezin uitmaakt. Maar door die nieuwe inzichten genoot ik meer van de bedden opmaken, de was doen, de kinderen overal naartoe rijden en van alle dagelijkse taken als moeder. Het leken geen alledaagse taken meer en ik besepte dat ik iets voor mijn gezin betekende.’

Dima Ivanov uit Vladivostok (Rusland) zat in een hectische tijd toen hij werd gevraagd om aan het ‘discipelexperiment’ mee te doen. Broeder Ivanov was onlangs met zijn baan gestopt om een eigen zaak te beginnen. Omdat zoveel werkgerelateerde taken hem bezig hielden, vroeg hij zich af of hij het moeilijk zou vinden om van het discipelschap een prioriteit te maken.

Toch wilde hij meedoen. Aangezien het discipelschap voor hem betekende dat hij ‘de leiding of raad van een meester gehoorzaamde en opvolgde’, verdiepte hij zich in de bergrede in Matteüs 5 en 3 Nephi 12.

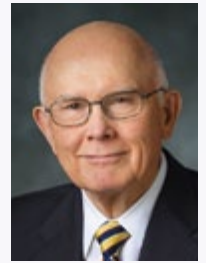
Broeder Ivanov zei dat hij door zijn studie van de karaktereigenschappen in die rede zijn eigen zwakheden onder ogen zag. Maar omdat broeder Ivanov wist dat de Heiland heeft beloofd dat Hij zwakke dingen sterk zal laten worden van degenen die zich voor Hem verootmoedigen (zie Ether 12:27), wendde hij zich tot Hem en zocht hij naar mogelijkheden om te groeien.

‘Ik voelde mij dichter bij de Heiland’, geeft broeder Ivanov aan. ‘Ik ontdekte dat Hij de beste Meester is en ik kwam erachter hoe ik meer op Hem kon lijken. Door uit te zoeken wat het discipelschap inhoudt, ontdekte ik dat we, telkens wanneer we het leven van de Heiland bestuderen, een nieuwe manier vinden om meer op Hem te lijken. Als we zijn voorbeeld volgen, leren we nog meer. We moeten het geleerde in praktijk brengen.’

Hij zegt dat zijn begrip van het discipelschap in de loop van de week veranderde. ‘De Heiland volgen betekent niet alleen dat we evangeliebeginselen naleven of zijn geboden onderhouden’, legt hij uit. Waar we ook zijn of wat we ook doen, we kunnen een ‘oprecht verlangen hebben om zijn voorbeeld te volgen en ons voornemen om zoals Hij te worden.’ ■

Melissa Merrill (Idaho, VS)

Waarheid en verdraagzaamheid

IN EVENWICHT HOUDEN

Het bestaan en de aard van waarheid is een van de fundamentele vragen van het sterfelijk leven. Jezus zei tegen de Romeinse stadhouder Pilatus dat Hij in de wereld was gekomen om 'voor de waarheid [te] getuigen'. Die ongelovige antwoordde: 'Wat is waarheid?' (Johannes 18:37–38). Jezus had eerder gezegd: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6). In hedendaagse openbaring heeft Hij verkondigd: 'Waarheid is kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn' (LV 93:24).

Wij geloven in *absolute waarheid*, inclusief het bestaan van God en de manier waarop zijn geboden aangeven wat goed en wat kwaad is. Wij weten dat het bestaan van God en het bestaan van absolute waarheid fundamenteel zijn voor het leven op deze aarde,

of men er nu in gelooft of niet. Wij weten ook dat er kwaad bestaat en dat sommige dingen eenvoudigweg ernstig en eeuwig verkeerd zijn.

De acceptatie van gedrag kent twee zijden. Verdraagzaamheid of respect is de ene zijde, maar waarheid is altijd de keerzijde.

Uit schokkende rapporten over grootschalige diefstal en schaamteloze leugens in beschaafde samenlevingen is op te maken dat er een moreel vacuüm bestaat waarin velen maar weinig besef van

goed en kwaad hebben. Ordeverstoringen, plunderingen en oplichterijen hebben ertoe geleid dat velen zich afvragen of we het morele fundament aan het kwijtraken zijn dat westerse landen dankzij hun joods-christelijke erfgoed hebben.¹

Het is terecht om je zorgen te maken over ons morele fundament. We leven in een wereld waarin invloedrijke mensen steeds meer de boodschap uitdragen en navolgen dat er geen absolute scheiding tussen goed en kwaad is — dat alle gezag en gedragsregels keuzes van de mens zijn die te verkiezen zijn boven Gods geboden. Velen trekken zelfs in twijfel dat er een God bestaat.

De filosofie van het morele relativisme, waarin gesteld wordt dat het iedere persoon vrij staat om zelf te kiezen wat goed en wat kwaad is, is de onofficiële geloofsovertuiging aan het worden van veel mensen in de Verenigde Staten en andere westerse

landen. In zijn uiterste verschijningsvorm worden slechte daden, die vroeger slechts in beperkte mate voorkwamen, en als een soort gezwel werden verborgen, nu gelegaliseerd en als een trofee omhooggehouden. Veel leden van de opkomende generatie die zich door deze filosofie hebben laten inpakken, worden meegesleurd door deze stroming van egocentrische pleziermakerij, pornografie, oneerlijkheid, grof taalgebruik, onfatsoenlijke kleding, heidense tatoeages en piercingen van het lichaam, en ont-aarde seksuele uitpattingen.

Veel godsdienstleiders verklaren dat God bestaat en dat Hij de hoogste Wetgever is die heeft bepaald dat het ene gedrag absoluut goed en juist is, en ander gedrag absoluut verkeerd en onjuist.² Profeten uit de Bijbel en het Boek van Mormon voorzagen deze tijd, waarin mensen 'meer liefde voor genot dan voor God' zouden hebben' (2 Timoteüs 3:4) en waarin zij zelfs het bestaan van God zouden ontkennen (zie Judas 1:4; 2 Nephi 28:5; Moroni 7:17; LV 29:22).

We moeten pal
staan voor
de waarheid,
onderwijs
verdraagzaam-
heid en respect opbrengend voor
overtuigingen en denkbeelden die
afwijken van de onze.

Deze moeilijke omstandigheden brengen met zich mee dat wij die in God geloven en in de daar logisch uit voortvloeiende waarheid van een absoluut verschil tussen goed en kwaad, leven in een goddeloze wereld waarin de mensen steeds minder moreel besef hebben. Onder die omstandigheden is het de plicht van ons allen — en vooral van de opkomende generatie — om onze stem te verheffen en te bevestigen dat God bestaat en dat er absolute waarheden zijn die zijn vervat in zijn geboden.

Veel docenten op scholen, hogescholen en universiteiten verkondigen een relatieve zedenleer. Die vormt de levenshouding van veel jongeren die later hun plaats

innemen als onderwijzers van onze kinderen en vormgevers van het gedachtengoed in de media en het amusement. Deze filosofie van moreel relativisme ontkent wat miljoenen gelovige christenen, joden en moslims als fundamenteel beschouwen, en die ontkenning scheidt ernstige problemen voor ons allen. Wat gelovigen hier aan zouden moeten doen, is een vraag die leidt tot mijn tweede onderwerp dat zo nauw verbonden is met het eerste:

Verdraagzaamheid is een vriendelijke en inschikkelijke houding tegenover opinies en gebruiken die men niet kent, en tegenover de personen die deze opinies of gebruiken erop na houden. Daar de hedendaagse vervoer- en communicatiemiddelen ons dichter bij allerlei verschillende volken en denkbeelden hebben gebracht, is er grotere behoefte aan verdraagzaamheid.

Die verscheidenheid verrijkt ons leven, maar maakt het ook ingewikkelder. Wij worden verrijkt door onze omgang met verschillende volken, die ons ervan bewust maakt dat er een grote verscheidenheid aan culturen onder Gods kinderen bestaat. Maar verscheidenheid in cultuur en waarden maakt het tevens moeilijker voor ons om vast te stellen wat overeenkomt met onze evangeliecultuur en -waarden en wat niet. Op die manier vergroot verscheidenheid de kans op conflicten en moeten wij meer aandacht besteden aan verdraagzaamheid. Wat is verdraagzaamheid, wanneer is zij nodig en wanneer niet?

Wie geloven in het bestaan van God en absolute waarheid zullen meer met deze vragen worstelen dan wie geloven in moreel relativisme. Hoe minder men in God en in absolute morele waarden gelooft, hoe minder het voorkomt dat andermans denkbeelden of gebruiken bij iemand de vraag opwerpen of hij verdraagzaam moet zijn. Een atheïst hoeft zich bijvoorbeeld niet af te vragen welke vormen en toepassingen van godslastering te verdragen zijn en welke hij niet moet accepteren. Mensen die niet in God of in absolute waarheid in morele kwesties geloven, kunnen zichzelf als de verdraagzaamste mensen zien. Wat hen betreft moet zo'n beetje alles kunnen. Met die overtuiging verdraagt iemand bijna elk gedrag en vrijwel ieder mens. Helaas lijken sommigen die in moreel relativisme geloven moeite te hebben met hen die volhouden dat er een God is, dat we Hem moeten respecteren en dat we ons aan bepaalde absolute morele waarden moeten houden.

Drie absolute waarheden

Dus wat houdt verdraagzaamheid voor ons en voor andere gelovigen in, en welke aspecten daarvan vinden

Daar volgelingen van Jezus Christus geboden is om het zuurdesem te zijn, moeten we een beroep op de verdraagzaamheid doen van hen die ons haten omdat wij niet van de wereld zijn.

wij moeilijk bij de toepassing ervan? Ik begin met het noemen van drie absolute waarheden. Ik spreek ze uit als apostel van de Heer Jezus Christus, maar ik geloof dat de meeste gelovigen hier doorgaans ook in geloven.

Ten eerste zijn alle mensen broeders en zusters, kinderen van God, die in hun godsdienst leren om elkaar lief te hebben en goed te behandelen. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft dit denkbeeld als volgt verwoord voor heiligen der laatste dagen: “Wij allen [leden van verschillende godsdiensten] geloven in Gods vaderschap, hoewel wij verschillende interpretaties van Hem hebben. Ieder van ons maakt deel uit van een grote familie, de familie van de mensheid, zonen en dochters van God, en wij zijn daarom broeders en zusters. Wij moeten meer moeite doen om, ondanks afwijkende leerstellingen en denkbeelden, wederzijds respect, geduld en verdraagzaamheid voor elkaar te ontwikkelen.”³

Let op dat president Hinckley het had over wederzijds respect *en* verdraagzaamheid. Samenleven met wederzijds respect voor onze onderlinge verschillen is moeilijk in de wereld van vandaag. Maar — en nu spreek ik de *tweede* absolute waarheid uit — we leren in het evangelie van Christus dat we met verschillen moeten leven.

Het koninkrijk der hemelen is, zo leerde Jezus ons, als zuurdesem (zie Mattëus 13:33). Zuurdesem — gist — wordt in de grote massa deeg weggestopt totdat het hele deeg gegist is, wat betekent dat het door de uitwerking van het zuur gerezen is. De Heiland leerde ook dat zijn volgelingen

beproevingen door zouden maken in de wereld (zie Johannes 16:33) en dat hun aantallen en invloed klein zouden zijn (zie 1 Nephi 14:12), en dat zij gehaat zouden worden omdat zij niet van de wereld zouden zijn (zie Johannes 17:14). Maar dat is onze rol. Wij zijn geroepen om samen te leven met andere kinderen van God die ons geloof of onze waarden niet delen en die niet de verbondsverplichtingen hebben die wij op ons hebben genomen. Wij moeten *in* de wereld zijn, maar niet *van* de wereld.

Daar volgelingen van Jezus Christus geboden is om het zuurdesem te zijn, moeten we een beroep op de verdraagzaamheid doen van hen die ons haten omdat wij niet van de wereld zijn. Zo zullen we soms wetten moeten aanvechten die onze vrijheid van godsdienstoefening beperken, waarbij we vertrouwen op ons grondwettelijke recht daartoe. Waar het echt om gaat is ‘het recht van mensen van alle gezindten om aan hun relatie met God en met elkaar te werken zonder dat de overheid over hun schouder meekijkt.’⁴ Daarom hebben we begrip en steun nodig in onze strijd voor godsdienstvrijheid.

We moeten zelf ook andere mensen verdragen en respecteren. Volgens de apostel Paulus dienen christenen ‘na [tel] jagen hetgeen de vrede [...] bevordert’ (Romeinen 14:19) en zo veel mogelijk ‘met alle mensen in vrede te leven’ (Romeinen 12:18). Daarom moeten wij eraan denken om het goede in alle mensen te eren, ook in de vele meningen en gebruiken die afwijken van de onze. Zoals we in het Boek van Mormon lezen:

‘Al het goede komt van God; [...]

“... ‘daarom is alles wat uitnodigt en verlokt om goed te doen en God lief te hebben en Hem te dienen, door God ingegeven.

‘Welnu, zie toe [...] dat gij hetgeen goed is en van God [niet] aan de duivel [...] toeschrijft’ (Moroni 7:12–14).

Die benadering van onderlinge verschillen leidt tot verdraagzaamheid en respect voor ons.

Onze verdraagzaamheid en respect voor anderen en hun overtuigingen leidt niet tot het loslaten van onze eigen toewijding aan de waarheid zoals wij die zien en de verbonden die wij hebben gesloten. Dat is de *derde* absolute waarheid. We worden als krijgers in de strijd tussen waarheid en dwaling geworpen. Er is geen middenweg. We moeten pal staan voor de waarheid, onderwijl verdraagzaamheid en respect opbrengend voor overtuigingen en denkbeelden die afwijken van de onze, en voor de mensen die deze hebben.

Verdraagzaamheid tegenover gedrag

Hoewel wij verdraagzaamheid en respect moeten opbrengen voor anderen en hun overtuigingen, inclusief hun grondwettelijke recht om hun standpunt uiteen te zetten en te verdedigen, wordt van ons niet vereist dat we verkeerd *gedrag* respecteren en verdragen. Wij zijn het aan de waarheid verplicht om naar verschoning te streven van gedrag dat verkeerd is. Dat is makkelijk als het gaat om extreem gedrag dat de meeste gelovigen en ongelovigen als verkeerd of onaanvaardbaar beschouwen.

Maar minder extreem gedrag, waarover zelfs gelovigen het oneens zijn of het nu wel of niet verkeerd is, is het veel moeilijker te definiëren wat en hoeveel we moeten verdragen. Vandaar dat een attente zuster van de kerk mij schreef over haar zorg dat ‘de definitie die de wereld aan “verdraagzaamheid” geeft steeds meer lijkt te worden gebruikt met betrekking tot een zondige levenswijze.’ Ze vroeg hoe de Heer *verdraagzaamheid* zou definiëren.⁵

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: ‘Het woord *verdraagzaamheid* staat niet alleen. Het heeft een doel en een respons nodig om het tot een deugd te maken. [...] Verdraagzaamheid wordt vaak vereist, maar is zelden wederzijds. Pas op voor het woord *verdraagzaamheid*. Het is een erg onstabiele deugd.’⁶

Deze geïnspireerde waarschuwing herinnert ons eraan dat voor mensen die in absolute waarheid geloven de acceptatie van gedrag twee zijden kent. Verdraagzaamheid of respect is de ene zijde, maar waarheid is altijd

Volgens de apostel Paulus dienen christenen ‘na [te] jagen hetgeen de vrede [...] bevordert’ en zo veel mogelijk ‘met alle mensen in vrede te leven.’

de keerzijde. Je kunt verdraagzaamheid niet bezitten of gebruiken zonder je bewust te zijn van beide zijden.

Onze Heiland heeft dat beginsel ook toegepast. Toen Hij geconfronteerd werd met de vrouw die op overspel was betrapt, sprak Jezus deze troostende woorden die verdraagzaamheid in zich dragen: ‘Ook ik veroordeel u niet.’ Maar toen Hij haar liet gaan, beval Hij met deze woorden van waarheid: ‘Ga heen, zondig van nu af niet meer’ (Johannes 8:11). Dit voorbeeld van verdraagzaamheid en waarheid zou ons allemaal moeten opbouwen en sterken: vriendelijk in de communicatie, maar standvastig in de waarheid.

Een ander bedachtzaam lid van de kerk heeft geschreven: ‘Ik hoor mensen vaak de naam van de Heer ijdel gebruiken. Bovendien heb ik kennissen die samenwonen met hun vriend. Ik merk dat nauwelijks nog iemand de sabbat heiligt. Hoe kan ik mijn verbond nakomen om als getuige te staan zonder dat ik deze mensen beledig?’⁷

Ik begin met ons eigen gedrag. Bij het afwegen van de soms met elkaar wedijverende eisen die waarheid en verdraagzaamheid aan ons stellen in deze drie vormen van gedrag — godslastering, samenwonen en sabbatschending — en in vele andere, behoren we niet verdraagzaam voor onszelf te zijn. We zouden ons moeten laten leiden door de eisen die de waarheid aan ons stelt. We zouden vastberaden moeten zijn in het naleven van de geboden en onze

verbonden, en we zouden ons moeten bekeren en verbeteren als we tekortschieten.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'Tegenwoordig draagt de zonde vaak het masker van verdraagzaamheid. Laat je niet misleiden; achter die façade schuilt hartzeer, verdriet en pijn. [...] Als zogenaamde vrienden je aansporen om iets te doen waarvan je weet dat het verkeerd is, wees *jij* dan degene die pal staat voor het goede, ook al sta je dan alleen.'⁸

We hebben ook de taak om onze kinderen en andere mensen te leren hoe het hoort en daarbij staat onze verplichting aan de waarheid voorop. Vanzelfsprekend heeft ons onderricht alleen nut als we de keuzevrijheid van anderen in tact laten, en dus moet 'ons onderricht' altijd met liefde, geduld en overreding gebeuren.

Ik wil het nu hebben over onze verplichting aan waarheid en verdraagzaamheid in geval van vrienden en kennissen die in onze aanwezigheid vloeken, ongehuwd samenwonen of de sabbat niet heiligen.

Onze verplichting aan verdraagzaamheid betekent dat geen van deze gedragingen — of andere die volgens ons de waarheid tekortdoen — er ooit toe mag leiden dat wij naar of onvriendelijk tegen iemand doen. Maar onze verplichting aan de waarheid brengt zijn eigen vereisten en zijn eigen zegeningen met zich mee. Als 'ieder waarheid spreekt tot zijn naaste' en we dat 'in liefde' doen (Efeziërs 4:15, 25), treden we op als dienstknechten van de Heer Jezus Christus en doen we zijn werk. Engelen staan ons bij en Hij stuurt zijn Heilige Geest om ons te leiden.

In deze gevoelige kwestie zouden we eerst moeten overwegen óf we onze kennissen moeten vertellen wat de waarheid is over hun gedrag en hoeveel we daarover moeten vertellen. In de meeste gevallen kan die beslissing afhangen van de mate waarin hun gedrag ons persoonlijk raakt.

Als iemand voortdurend in ons bijzijn vloekt is dat een goede aanleiding om hem te laten weten dat het ons tegen de borst stuit. Als ongelovigen vloeken als we er niet bij zijn, is dat waarschijnlijk geen goede aanleiding om de overtreders er op aan te spreken.

Wij weten dat samenwonen een ernstige zonde is waar heiliger der laatste dagen zich verre van moeten houden. Als mensen om ons heen samenwonen, is dat een privé-aangelegenheid. Het wordt wat anders als men ons vraagt om er onze goedkeuring aan te hechten, eraan mee te werken of het te faciliteren. Het fijne evenwicht tussen waarheid en verdraagzaamheid laat toe dat verdraagzaamheid

de overhand heeft als het gedrag ons niet persoonlijk raakt. Maar als wij persoonlijk bij het samenwonen betrokken worden, dienen we ons te laten leiden door onze verplichting aan de waarheid. Het is bijvoorbeeld tot daar aan toe om ernstige zonden te negeren als ze in de privésfeer plaatsvinden. Maar het is een heel andere kwestie als we gevraagd worden om er aan mee te werken of het impliciet goed te keuren, bijvoorbeeld door het in onze eigen woning te laten plaatsvinden.

Misschien zouden we moeten uitleggen dat wij geloven dat onze sabbatheiliging, inclusief onze deelname aan het avondmaal, ons geestelijke hernieuwing biedt en ons de rest van de week betere mensen maakt. Dan zouden we tegen andere gelovigen onze waardering kunnen uiten over het feit dat we een gemeenschappelijke overtuiging hebben aangaande dat wat het belangrijkste is, omdat wij allen in God en in het bestaan van absolute waarheid geloven, ook al verschillen we in onze definitie van die fundamentele geloofspunten. Daarnaast dienen we te denken

Hoewel wij verdraagzaamheid en respect moeten opbrengen voor anderen en hun overtuigingen, inclusief hun grondwettelijke recht om hun standpunt uiteen te zetten en te verdedigen, wordt van ons niet vereist dat we verkeerd gedrag respecteren en verdragen.

aan de lering van de Heiland dat we twist moeten mijden (zie 3 Nephi 11:29–30) en dat ons voorbeeld en onze prediking 'de waarschuwendende stem [dienen te] zijn, ieder mens tot zijn naaste, in mildheid en zachtmoedigheid' (LV 38:41).

We moeten daarbij niet denken dat we kunnen beoordelen wat het uiteindelijke resultaat van het gedrag van onze naasten of kennissen zal zijn. Die beoordeling is aan de Heer, niet aan ons.

Het voorbeeld dat de Heiland van verdraagzaamheid en waarheid was, zou ons allemaal moeten opbouwen en sterken: vriendelijk in de communicatie, maar standvastig in de waarheid.

Beginselen en het maatschappelijk debat

Gelovigen die proberen de wetgeving of de tenuitvoerlegging van de wet te beïnvloeden op grond van hun geloofsovertuiging, moeten daarnaast nog enkele andere beginselen hanteren.

Ten eerste moeten zij zich laten leiden door de inspiratie van de Heer en selectief en verstandig te werk gaan bij hun keuze van ware beginselen die zij bij de wet of middels andere overheidsmaatregelen willen bevorderen. Over het algemeen zouden ze geen wetten of overheidsmaatregelen moeten nastreven die uitsluitend het geloofsleven van bepaalde gelovigen betreffen, zoals het afdwingen van een bepaalde soort aanbidding, zelfs niet impliciet, tussen de regels door. Gelovigen kunnen

echter zonder bezwaar een beroep op de overheid doen voor de bevordering van beginselen die breder toepasbaar zijn dan alleen de uitoefening van hun geloofsovertuiging, zoals wetten inzake de volksgezondheid, veiligheid en moraal.

Gelovigen kunnen en moeten streven naar een wetgeving die de godsdienstvrijheid in stand houdt. In de Verenigde Staten en andere landen maken we niet alleen een toename van het morele relativisme mee, maar ook een verontrustende vermindering van de achting die het publiek voor godsdienst heeft. Godsdienst was eens een algemeen aanvaard onderdeel van het Amerikaanse leven, maar wordt nu door velen als verdacht beschouwd. Sommige vooraanstaande burgers werpen zelfs de vraag op in hoeverre onze grondwet de vrije uitoefening van godsdienst moet beschermen, inclusief het recht om godsdienstige beginselen te verkondigen en na te leven.

Dit is een belangrijke kwestie waarin wij die in een Opperwezen geloven dat heeft vastgesteld wat in het menselijk gedrag absoluut goed of verkeerd is, er eensgezind op moeten staan om onze aloude grondwettelijke rechten op de uitoefening van onze godsdienst te behouden, om naar eer en geweten over

maatschappelijke kwesties te mogen stemmen en deel te nemen aan verkiezingen en openbare debatten inzake onze wetgeving. Wij moeten ook zij aan zij staan met andere gelovigen in het behoud en de uitbreiding van de vrijheid om onze godsdienstige overtuiging, wat die ook moge zijn, te verkondigen en na te leven. Daarvoor moeten we samen hetzelfde pad bewandelen om onze vrijheid zeker te stellen en moeten we pas ieder ons weegs gaan als onze verschillende geloofspunten dat noodzakelijk maken.

Ten tweede, als gelovigen hun standpunt in de samenleving kenbaar willen maken, moeten ze altijd blijk geven van verdraagzaamheid voor de mening en het standpunt van hen die hun overtuiging niet delen. Als gelovigen moeten we altijd vol liefde en geduld spreken, vol begrip

en mededogen voor onze tegenstanders. Christelijke gelovigen is geboden hun naasten lief te hebben (zie Lucas 10:27) en te vergeven (zie Matteüs 18:21–35). Ze dienen altijd te denken aan de lering van de Heiland: ‘zeggen hen die [ons] vervloeken; doe goed aan hen die [ons] haten; en bid voor hen die [ons] beledigen en [ons] vervolgen’ (Matteüs 5:44).

Ten derde dienen de gelovigen zich niet te laten afschrikken door de beschuldiging dat zij proberen om

Wij moeten ook zij aan zij staan met andere gelovigen in het behouden en uitbreiden van de vrijheid om onze godsdienstige overtuiging na te leven.

er via de wet een moraalsysteem door te drukken. Veel wetten zijn gebaseerd op de joods-christelijke moraal, dat is al eeuwen zo. De westerse beschaving is gebaseerd op een moraalsysteem en kan niet zonder voortbestaan. John Adams, tweede president van de VS, heeft verkondigd: ‘Onze grondwet is uitsluitend opgesteld voor een volk met een godsdienstige moraal. Zij is volkomen ontoereikend voor het besturen van enig ander volk.’⁹

Ten vierde dienen gelovigen niet terug te schrikken voor het nastreven van wetten die openbare toestanden of beleidspunten in stand houden die bijdragen tot het praktiseren van de vereisten van hun geloof in zoverre die toestanden of beleidspunten ten gunste zijn van de volksgezondheid, de veiligheid of de moraal. Een voorbeeld: hoewel er godsdienstige geloofspunten schuilen achter veel delen van het strafrecht en sommige delen van het familierecht, worden die wetten al heel lang geacht gepast te zijn voor een democratische samenleving. Maar als gelovigen in de meerderheid zijn, moeten ze altijd

attent omgaan met de meningen van minderheden.

Tot slot brengt president Hinckley met de volgende uitspraak het fijne evenwicht tussen waarheid en verdraagzaamheid goed tot uiting: ‘Laten wij aansluiting zoeken bij diegenen in onze samenleving die niet tot ons geloof behoren. Laten wij goede burens zijn — vriendelijk, ruimhartig en grootmoedig. Laten we ons inzetten voor de goede zaak in onze gemeenschap. Er kunnen zich situaties voordoen, waarbij het om ernstige morele kwesties gaat waarin wij onbuigzaam moeten zijn in onze principes. Maar in dergelijke gevallen kunnen we beleefd van mening verschillen zonder onaangenaam te zijn. Wij erkennen de oprechtheid van hen wiens standpunt wij niet kunnen aanvaarden. Wij bespreken principes zonder persoonlijk te worden.’¹⁰

Wachter op de toren

In de Bijbel staat dat het een van de taken van een profeet is om als een ‘wachter’ Israël te waarschuwen (zie Ezechiël 3:17; 33:7). In een openbaring voegde de Heer daar deze raad voor het hedendaagse Zion aan toe: ‘Stelt [een] wachter op de toren’ die ‘de vijand’ zal zien ‘terwijl die nog veraf’ is en waarschuwt om de ‘wijngaard [te] kunnen reddend uit de handen van de verderver’ (LV 101:45, 54).

Ik spreek als een van die wachters. Ik verzeker u dat mijn boodschap waar is. Ik geef u mijn getuigenis dat ik weet dat God leeft! Ik getuig dat Jezus Christus de Zoon van God is, dat Hij voor de zonden van de wereld is gekruisigd en dat Hij ieder van ons de tijdige uitnodiging verstrekt om zijn vrede te ontvangen door van Hem te leren en zijn weg te bewandelen (zie LV 19:23). ■

Uit een toespraak, gehouden tijdens een haardvuurvond van de kerkelijke onderwijsinstellingen, op 11 september 2011. Zie voor de volledige Engelse tekst mormonnewsroom.org/article/truth-and-tolerance-elder-dallin-h-oaks.

NOTEN

1. ‘Is the U.S. a Nation of Liars? Casey Anthony Isn’t the Only One’, *The Christian Science Monitor*, 19 juli 2011, p. 20; ‘Anarchy in the UK’, *The Economist*, 13 augustus 2011, p. 144.
2. Zie bijvoorbeeld: Joseph G. Donders, red., *John Paul II: The Encyclicals in Everyday Language* (2005), pp. 212–13; zie ook Rabbi Harold Kushner, *Who Needs God* (2002), p. 78.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 665.
4. Eric Rassbach, William McGurn, ‘Religion and the Cult of Tolerance’, *Wall Street Journal*, 16 augustus 2011, p. A11.
5. Brief aan Dallin H. Oaks, 14 mei 1998.
6. Boyd K. Packer, ‘Be Not Afraid’ (toespraak gegeven op 16 november 2008 aan de Ogden [Utah] Institute of Religion), p. 5; zie ook Bruce D. Porter, ‘Defending the Family in a Troubled World’, *Ensign*, juni 2011, pp. 12–18.
7. Brief aan Dallin H. Oaks, 22 december 1987.
8. Thomas S. Monson, ‘Een rechtschapen voorbeeld’, *Liahona*, mei 2008, p. 65.
9. Charles Francis Adams, red., *The Works of John Adams, Second President of the United States*, 10 delen (1850–56), 9:229.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 131.

GENEIGD OM TE LIEGEN

Het gebouw waar ik in Nigeria naar de kerk ga, ligt dichtbij een school, waarvan de directrice niets met de kerk te maken wil hebben. Op een keer zei de directrice tegen een leerkracht dat hij nooit meer mocht komen omdat zij erachter was gekomen dat de leerkracht lid van de kerk was. Een lid van de kerk dat aanbod om op bezoek te komen en de zending van de kerk uiteen te zetten, werd afgepoeierd.

Ik was verkoopmedewerker voor

De directrice stelde me de vraag waarover ik gebeden had dat ze die niet zou stellen: 'Ben je lid van een kerkgenootschap?'

laboratorium- en medische apparatuur en ging dus vaak naar scholen en ziekenhuizen. Na een maand zonder succes kon ik alleen nog naar deze school. Ik was van plan om mijn product te verkopen en dan te vertrekken. Ik hoopte dat de directrice er niet achter zou komen dat ik lid van de kerk was. De Geest zei echter tegen me dat ze *wel* zou willen weten welke godsdienst ik aanhing.

Ik deed goede zaken met het hoofd van de afdeling wetenschap, die me

mee naar de directrice nam om uit te betalen. Nadat ze een cheque had ingevuld, stelden ze me vragen om me beter te leren kennen. Toen die vragen steeds persoonlijker werden, begon ik me ongemakkelijk te voelen. Toen stelde ze de vraag waarover ik gebeden had dat ze die niet zou stellen: 'Ben je lid van een kerkgenootschap?'

Ik was geneigd om te liegen, mijn cheque in ontvangst te nemen en weg te gaan, want ik kon het geld goed gebruiken. Maar ik voelde dat ik haar de waarheid moest vertellen. Tenslotte hadden de heiligen meer dan zulke kleine beproevingen van geloof te verduren.

Met vernieuwde moed keek ik haar recht in de ogen aan en zei: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' En toen gaf ik mijn getuigenis. Tot mijn verbazing glimlachte ze, zei dat we allemaal dezelfde God aanbidden en overhandigde mij de cheque.

Toen ik wegging, kwam de tekst in gedachten: 'Nu was dit een grote beproeving voor hen die in het geloof standhielden; niettemin waren zij standvastig en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden Gods; en zij verdroegen met geduld de vervolging waarmee zij overladen werden' (Alma 1:25).

Ik was blij dat ik mijn hemelse Vader en mijzelf niet teleurgesteld had. Vanwege deze ervaring nam ik mij voor om altijd een goede handelsvertegenwoordiger te zijn. Nog belangrijker is dat ik me voornam om altijd een goede vertegenwoordiger van Jezus Christus te zijn. ■
Aderogba Aderemi (Nigeria)

ONZE VOEDSELVOORRAAD WAS ONS TOT ZEGEN

Mijn vrouw, Britney, en ik begonnen vroeg in ons huwelijk al met het inslaan van een voedselvoorraad. In de eerste maanden van ons huwelijk kochten we elke keer als we boodschappen deden een paar producten voor de voorraad. Door elke keer een beetje toe te voegen, zamelde we een bruikbare hoeveelheid voedsel in. We wisten niet wanneer we het nodig zouden hebben, maar we wisten dat het belangrijk was.

Ongeveer een jaar later verhuisden we voor mijn studie naar de andere kant van het land en we namen onze voedselvoorraad mee. We zaten krap bij kas. We hadden al ons spaargeld aan onderdak besteed en Brittney genereerde met haar baan als lerares aan studenten geen inkomen. We vertrouwden op mijn coassistentschap aan de universiteit om de rekeningen te betalen, maar daar schoten we niet veel mee op.

Onze financiële situatie verergerde in de tweede nacht in ons nieuwe huis. Brittney werd met hevige buikpijn wakker. Toen het na een paar uur niet overging, gingen we naar het ziekenhuis. Later die dag werd haar blindedarm eruitgehaald.

Toen ze hersteld was, maakten we een begroting. Toen we de rekeningen van de volgende vier maanden bij elkaar optelden — waaronder die van de spoedoperatie — ontdekten we dat we nog steeds rond konden komen zonder schulden aan te gaan. Om dat te doen, mochten we echter elke maand niet meer dan 25 dollar aan boodschappen uitgeven. Dat was ongeveer een kwart van wat we normaal uitgaven.

De voedselvoorraad die we de afgelopen paar jaar ingeslagen hadden, was van onschatbare waarde geworden. Die was de komende vier maanden genoeg om in onze basisbehoeften te voorzien. We besteedden de berekende 25 dollar aan melk en andere bederfelijke producten. We aten niet luxueus, maar hadden ook geen honger.

Door zuinig te zijn en bereidwillig anderen te dienen, ontvingen we meer zegeningen. Een van mijn medestudenten studeerde af en vroeg of we zijn gezin konden helpen verhuizen. Toen we daarmee bezig waren, vroeg hij of we de inhoud van zijn vrieskist

wilden hebben. Dankzij zijn geste konden we vlees aan de voedselvoorraad toevoegen.

Omdat we een voedselvoorraad hadden aangelegd, onze tiende betaalden en bereidwillig anderen hielpen, zegende de Heer ons. We kwamen die maanden door zonder geld te hoeven lenen. Na dat semester vond mijn vrouw een voltijdbaan en konden we meer geld aan boodschappen uitgeven. We hebben opnieuw onze voedselvoorraad opgebouwd en blijven zegeningen ontvangen naargelang we de geboden van de Heer gehoorzamen. ■

Bruce Richards (Illinois, VS)

Omdat we een voedselvoorraad hadden aangelegd, onze tiende hadden betaald en bereidwillig anderen hadden geholpen, zegende de Heer ons.

WE DEDEN MEE

We verhuisden van een grote stad met veel leden van de kerk naar een plattelandsdorpje met vijfduizend inwoners in het diepe zuiden van de Verenigde Staten. Daar woonden we ongeveer zeven jaar. Toen ik op de eerste dag de plaatselijke ijzerhandel uitliep, zei een jonge winkelbediende: 'Nog een fijne dag, mevrouw Grant.'

'Hoe weet je hoe ik heet?' vroeg ik.

'Jullie zijn nieuw in dit dorp', antwoordde hij.

We hadden een huis gevonden waar een protestantse kerk tegenover stond, en nog eentje één straat verderop, maar we woonden drie kwartier van de dichtstbijzijnde mormoonse kerk af. We gingen elke zondag en daarnaast nog twee keer per week helemaal naar het kerkgebouw. In die zeven jaar zat mijn man in de bisschop en was ik achtereenvolgens jeugdwerkpresidente en jongevrouwenpresidente.

We wisten dat het sociale leven in kleine dorpjes in de plaatselijke kerken plaatsvond. We wisten dat we betrokken moesten raken om geaccepteerd te worden. Onze drie jonge kinderen werden al snel bevriend met andere kinderen in de wijk, maar we wilden ook dat ze zich bij onze buurt betrokken voelden. We moedigden hen aan om met plaatselijke kerkactiviteiten mee te doen, zoals de avondmaaltijd in een bepaalde kerk voor gezinnen op woensdag.

We schreven onze zoon en dochters bij plaatselijke jeugdprogramma's in. Onze kinderen gingen zelfs naar

de Bijbelvakantieschool in de beide kerken in de buurt. Onze dochters zaten in het jeugdkoor van de plaatselijke kerk. Eén dochter werd zelfs soliste in dat koor. Onze zoon ging naar de jongerengroep van de plaatselijke kerk.

Er kwam vaak een protestantse predikant langs die tegen de 'mormonen' predikte, maar onze burens wisten wel dat we niet leken op de

mensen waar hij hen tegen gewaarschuwd had.

De kerken in de regio van een bepaalde protestantse gezindte financierde elke zomer een jongerenkamp op St. Simons Island (Georgia, VS). Na een van die kampen zei de predikant op het spreekgestoelte: 'Onze fijne, kleine, mormoonse meid, Kelly Grant, is de enige jongere die deze zomer naar het kamp is geweest.'

We wisten dat het sociale gebeuren van kleine dorpjes in de plaatselijke kerken plaatsvond. We wisten dat we betrokken moesten raken om geaccepteerd te worden.

WAREN DE RICHTLIJNEN WEL OP MIJ VAN TOEPASSING?

Onze protestantse burens omarmden ons omdat wij hun ook omarmden. We hoefden nooit onze normen of beginselen op te geven.

Onze kinderen groeiden op en hun getuigenis van de herstelde kerk groeide ook. Door hetgeen ze van de Bijbelverhalen in de andere kerken leerden, legden ze beter de link tussen de Bijbel en het Boek van Mormon. Daarnaast zagen ze dat het priesterschap van essentieel belang is in onze kerk en merkten ze het verschil.

Toen mijn kinderen halverwege hun tienerjaren waren, verhuisden we naar Atlanta (Georgia, VS) vanwege de baan van mijn man. Ik huilde toen ik de nieuwe eigenaars de overdrachtsakte zag tekenen. Mijn notaris gaf mij een dikke knuffel en zei: 'Niemand zal ooit kunnen zeggen dat de mormonen hier niet zijn geweest.'

Mijn kinderen hadden door hun ervaring in het kleine protestantse dorpje verdraagzaamheid, geduld en begrip ontwikkeld. Ze zagen de overeenkomsten met de andere geloofsrichtingen. Daarom konden ze dienen terwijl ze de kerk vertegenwoordigden. Ze kregen meer waardering voor de waarde van de Heilige Geest, het priesterschap en de grote liefde die de Heiland voor ons heeft.

We hebben in die zeven jaar niemand tot de kerk bekeerd, maar we hebben zaadjes gezaaid. Vandaag de dag voelen we ons nog gezegend door de mensen in dat kleine dorpje. Ik hoop dat zij gezegend zijn door onze aanwezigheid. ■

Nancy Grant (Georgia, VS)

Ik heb het altijd makkelijk gevonden om me zedelijk te gedragen. Ik ben opgegroeid in een gezin waar ze er hoge waarden op na houden. Toen ik in de tempel trouwde, werd ik er door mijn tempelonderkleding aan herinnerd dat ik me gepast moest kleden.

Het viel me echter tegen toen ik in de winkels naar een badpak zocht. Ik wilde me eigenlijk niet aan de richtlijnen van de tempelonderkleding houden en een badpak dragen waar ik me in bijzijn van bekenden in zou schamen.

Mijn man en ik zouden met zijn tweeën op een cruise gaan. Ik dacht dat de cruise een goede gelegenheid zou zijn om zo'n badpak te dragen. Ik zou toch geen bekenden tegenkomen, dus zou ik me ook niet schuldig voelen. Niemand zou doorhebben dat ik lid van de kerk was en de andere vrouwen op het schip zouden zich waarschijnlijk net als ik kleden.

Omdat ik al gehuwd was, had ik niet echt een reden om een fatsoenlijk badpak te dragen. Dat dacht ik tenminste. De richtlijnen inzake zedelijkheid waren alleen voor tieners, toch? Maar ik kreeg er een vervelend gevoel

over. Ik was in de tempel getrouwd. Ik had mijn doel bereikt door de normen na te leven en een man te vinden die dat ook deed. En ik wilde het goede blijven kiezen.

Ik besloot om 'Kleding en uiterlijk' in *Voor de kracht van de jeugd* op te zoeken. Het was alweer een tijdje geleden dat ik in dat boekje had gekeken, dus sprongen de woorden eruit: 'Door middel van je kleding en uiterlijk kun je [...] laten zien dat je weet hoe waardevol je lichaam is. Je kunt laten zien dat je een discipel van Jezus Christus bent en dat je Hem liefhebt' ([2011], p. 6).

Die woorden gonsden door mijn hoofd. Was ik een discipel van Jezus Christus? Was ik bereid om te *allen* tijde en op *alle* plaatsen trouw te zijn (zie Mosiah 18:9)?

Vanaf dat moment besloot ik dat ik ook als laattwintiger de beginselen wilde naleven die ik in mijn jeugd geleerd had. Die beginselen zijn echt nog steeds op mij van toepassing. Ik wil een goed voorbeeld voor mijn kinderen zijn. Ik wil dat ze weten dat ik een discipel van Jezus Christus ben. ■
Julie Letner (Arizona, VS)

Omdat ik al gehuwd was, had ik niet echt een reden om een fatsoenlijk badpak te dragen. Dat dacht ik tenminste.

Normen

VOOR ALLE TIJDEN

Lori Fuller

Vijf jongvolwassenen vertellen hoe voorbeelden van gehoorzaamheid uit het Boek van Mormon hun bij hun keuzen tussen goed en kwaad hebben geholpen.

Al van jongs af aan leren we door het evangelie tussen goed en kwaad onderscheiden. We komen erachter dat er aan keuzen gevolgen verbonden zijn, dat we voor gehoorzaamheid gezegend worden en dat we door rechtschapen keuzen dichterbij God komen. In onze tienerjaren krijgen we het boekje *Voor de kracht van de jeugd*, waarin de evangelienormen duidelijk staan aangegeven.

Maar soms vinden jongvolwassenen het moeilijk om in de wereld maar niet van de wereld te zijn (zie Johannes 17:14), en zijn de normen of de keuzen die ze moeten doen, niet meer duidelijk. Het lijkt wellicht of we een brede middenweg kunnen kiezen, een uitgestrekt grijs gebied tussen goed en kwaad.

Hoewel keuzen ingewikkelder lijken naarmate we ouder worden, gelden nog steeds dezelfde normen als vroeger. Het beginsel van gehoorzaamheid blijft altijd bestaan. Het is nu net zo belangrijk om gehoorzaam te zijn als in het verleden. Als we voor beslissingen komen te staan, kunnen we door beginselen uit het Boek van Mormon — dat voor onze tijd

geschreven is — betere keuzen doen en worden we eraan herinnerd dat we door gehoorzaamheid de grootste zegeningen ontvangen. In dit artikel vertellen vijf jongvolwassenen hoe zij die beginselen toepassen.

Door gehoorzaamheid komen we dichterbij God

‘Wat moet ik doen om uit God te worden geboren, [...] zodat ik met vreugde word vervuld en ten laatsten dage niet word verworpen? [...] Ik zal al mijn zonden afleggen om [God] te kennen’ (Alma 22:15, 18).

Toen koning Lamoni’s vader het woord van God had gehoord, was hij vastbesloten om al zijn zonden af te leggen om Hem te kennen. Toen hij over Gods normen leerde, was hij vastbesloten om ze na te leven om dichtbij God te blijven. Net zoals de andere Anti-Nephi-Lehieten sloot hij verbonden met zijn hemelse Vader en kwam die na. Hij is ‘nooit afvallig geworden’ (Alma 23:6).

Het beginsel van gehoorzaamheid geldt ook in deze tijd voor jongvolwassenen. Vijay Patha uit India licht dat toe: ‘Door gehoorzaamheid komen we dichterbij God. Het brengt

gemoedsrust, geloof, geluk, liefde en optimisme. Die kun je alleen door het evangelie krijgen.

‘De Heilige Geest kan ons leiden als we voor moeilijke beslissingen komen te staan’, vervolgt hij. Als er geen grenzen zijn, wordt het gevaar dat we vallen steeds groter. Ik heb grenzen als ik mijn verbonden nakom. Die grenzen hebben ervoor gezorgd dat ik me niet op onbekende paden heb begeven, en hebben me vaak geholpen om Christus te vertegenwoordigen en me van bijvoorbeeld godslasterlijke taal te onthouden. Als je grenzen stelt, heb je duidelijkheid.’

God zal ons helpen gehoorzamen

‘Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt’ (1 Nephi 3: 7).

Soms lijkt het moeilijk om de geboden te onderhouden, maar onze hemelse Vader heeft ons beloofd dat Hij altijd een weg zal bereiden, zodat wij kunnen gehoorzamen. Net als Nephi kunnen jongvolwassenen die

beslist trouw willen zijn, zich tot hun hemelse Vader wenden voor kracht en mogelijkheden om te gehoorzamen. Duncan Perser uit Engeland vertelt hoe dat er bij hem aan toe ging:

‘Tiende is een gebod met vastgestelde grenzen: we betalen tien procent van wat we verdienen. Maar met vastengaven hebben we meer speling ten opzichte van onze gehoorzaamheid.

‘Toen ik voor collegegeld aan het sparen was, vond ik het moeilijk om mijn vastengaven te betalen. Ik worstelde op de vastenzondag met of ik iets moest betalen en hoeveel een “gulle” gave dan was. Toen ik in gebed ging, kreeg ik niet alleen de ingeving om vastengaven te betalen, maar kreeg ik ook een sterker verlangen om dat te doen.

‘Ik weet dat de Heer zegent wie zijn geboden onderhouden. Als ik gehoorzaam ben, ontbreekt het mij nooit ergens aan. Door het evangelie na te leven, de geboden te onderhouden en te beseffen dat we voor iedereen een voorbeeld zijn, neemt ons verlangen om beter te worden toe en toont de Heer ons wat we moeten doen.

‘De Heer heeft ons normen voor ons eigen bestwil gegeven. Wij kunnen kiezen in hoeverre we die normen naleven en of we door gehoorzaamheid zullen veranderen. Zelf heb ik zegeningen ontvangen door gehoor te geven aan de ingevingen van de Geest.

De Heer wil dat we nauwgezet gehoorzamen

‘Zij waren nauwgezet in het gehoorzamen en uitvoeren van ieder woord

van bevel; ja, en hun geschiedde naar hun geloof’ (Alma 57:21).

Door zoals de jeugdige krijgers nauwgezet te gehoorzamen, worden de volgelingen van Jezus Christus zoals Hij. Maar onze Heiland en onze hemelse Vader begrijpen dat niemand volmaakt is. Zij hebben een weg bereid voor wanneer wij tekortschieten, zodat wij ons kunnen bekeren en het beter kunnen doen.

‘Ik ben het meisje van mijn dromen verloren, omdat we de wet van kuisheid overtraden — al was het maar een klein beetje’, zegt Tyler (naam is gewijzigd). ‘Maar de wet van kuisheid “een klein beetje” overtreden, is nog steeds de wet van kuisheid overtreden. Ik verloor telkens weer de waardevolle zegeningen van gehoorzaamheid. Ik wilde de Geest voelen.

‘Ik wilde niet al die kleine dingen doen die er volgens sommigen mee door kunnen “zolang je maar niet naar de bisschop hoeft.” Ik wilde de wet volledig naleven. Ik besloot te laat te gehoorzamen en kon de relatie niet redden, die was te veel verziekt doordat we met de wet van kuisheid hadden geschipperd.

‘De wet van kuisheid beschermt ons. Hij beperkt onze liefde niet. Integendeel, het is de hoogste manier van onze liefde uiten. Als we ons eraan houden, zeggen we: ‘Ik houd zoveel van je dat ik respect voor je heb en Gods geboden onderhoud. Ik houd zoveel van je dat ik wil dat we ons op Christus blijven richten.’

‘Wij, de jonge alleenstaanden, dienen ons ook te houden aan de normen in *Voor de kracht van de jeugd*. De wet van kuisheid geldt voor iedereen hetzelfde, welke leeftijd je

*In het Boek van
Mormon staan begin-
selen van gehoor-
zaamheid waardoor
we de ijzeren roede
beter vast kunnen hou-
den als we een beslis-
sing moeten nemen.*

ook hebt of in welke situatie je je ook bevindt. Ik ben blij dat ik dit nieuwe getuigenis heb, want daardoor kom ik dichterbij tot de Heiland en tot mijn eeuwige metgezellin als ik haar tegenkom.’

Strikte gehoorzaamheid behoedt ons tegen gevaar

‘En het geschiedde, toen Lehonti de boodschap ontving, dat hij niet durfde afdalen naar de voet van de berg. [...] ‘En het geschiedde, toen Amalickiah merkte dat hij Lehonti er niet toe kon bewegen van de berg af te dalen, dat hij de berg besteeg’ (Alma 47:11–12).

Lehonti was vastbesloten om stand te houden. Maar hij had besloten dat het geen kwaad kon om even af te dalen en zijn vijand halverwege te ontmoeten. Hoewel Lehonti zeker wist dat hij alles onder controle had, diende Amalickiah ‘geleidelijk vergif’ toe (Alma 47:18) totdat Lehonti stierf. Misschien zag hij het gevaar niet totdat het te laat was.

Claudia R. uit Colorado (VS) vertelt hoe zij standhoudt:

‘Ik heb het gevoel dat de samenleving zich in de richting van een grijs gebied begeeft. Mensen zeggen bijvoorbeeld over alcohol: ‘Eén glaasje kan geen kwaad.’ Door het op die manier te rationaliseren, houd je in feite jezelf voor de gek. En in die situaties — degene die onschadelijk lijken — wordt je keuzevrijheid pas echt op de proef gesteld.

‘Je moet dus leren om ermee op te houden en voet bij stuk te houden. Sommige mensen betreden alleen in het begin een grijs gebied, maar dat grijze gebied wordt heel donker. En dan zit je vast.

‘Ik was een paar keer met plezier met iemand uitgegaan, maar op een keer waren we alleen in een donkere auto en toen probeerde hij me op de verkeerde plek aan te raken. Ik wist dat wat hij wilde tot andere dingen kon leiden. Dat ging ik niet toelaten, dus stapte ik snel de auto uit.

‘Wij, jonge alleenstaanden, moeten pal staan als iets tegen onze normen ingaat. Natuurlijk wil je tijdens de verkeer elkaars hand vasthouden, knuffelen en zoenen. Maar Satan wil ons laten geloven dat de wet van kuisheid een grijs gebied is waar je je maar gedeeltelijk aan hoeft te houden.

‘Wij moeten meer dan ooit standvastig bij onze normen blijven. We moeten een beslissing nemen voordat we voor moeilijke keuzen komen te staan. Wij moeten voet bij stuk houden als iets verkeerd is. Ik weet dat het in deze wereld niet makkelijk is. Er gebeurt zoveel om ons heen. Maar de profeten en apostelen hebben ons normen en richtlijnen gegeven. Ik draag een kleine uitvoering van *Voor de kracht van de jeugd* bij me. Dat helpt in moeilijke tijden.’

Wij kunnen gehoorzaam zijn hoewel anderen dat niet zijn

‘Indien zij geen naastenliefde bezitten, maakt het voor u niet uit, want gij zijt getrouwd geweest; daarom zullen uw klederen gereinigd worden’ (Ether 12:37).

Toen Moroni bad dat de andere volken in de toekomst gezegend zouden worden, zei God tegen hem dat het belangrijkste was dat hij getrouwd was gebleven. De wereld maakt het voor jongvolwassenen niet makkelijk om hun normen na te leven. Maar

zelfs als anderen voor een ander pad kiezen, is het mogelijk om een hogere weg in te slaan.

Net als veel andere jongvolwassenen is Victor Kim uit Zuid-Korea in situaties terechtgekomen waarin anderen er niet dezelfde normen op nahielden:

‘Soms gingen mijn collega’s van werk met mij uit eten. Dan dronken ze altijd. Ik werd zwaar onder druk gezet om mee te doen. Het was niet altijd makkelijk om elke keer nee te zeggen. Ik zorgde er altijd voor dat ze van tevoren wisten dat ik niet dronk. Zelfs toen moest ik sterk zijn en zelfverzekerd mijn grenzen aanhouden.

‘Ik heb gemerkt dat degenen die geen duidelijke grenzen stellen, zelfingenomen kunnen worden en uiteindelijk zichzelf overtuigen dat een beetje zondigen geen kwaad kan. Ze kunnen ongevoelig voor de Geest worden en zien niet langer wat fout is en waarom dat zo is.

‘Groepsdruk kan ook heel sterk zijn. Degenen die niet sterk in hun schoenen staan, doen uiteindelijk mee omdat het logisch klinkt wat hun vrienden zeggen, ook al komt het niet met onze normen overeen. Maar er is geen middenweg. Uiteindelijk moet je kiezen.

‘Een goede vriend of vriendin helpt je om sterk te blijven. Je kunt met elkaar praten en op elkaar vertrouwen. Op die manier kun je samen sterk blijven. Als ik me aan mijn normen houd, voel ik me veilig. Dan ben ik waardig om God om bescherming te vragen. Ik geloof dat Hij me bijstaat als ik gehoorzaam ben. ■

Lori Fuller (Utah, VS)

WE HEBBEN CHRISTUS' KERK NODIG

Er bestaat tegenwoordig een houding die op een grote leugen gebaseerd is.

David A. Edwards

Kerkelijke tijdschriften

Als je een kijkje in de gereedschapskist van de duivel kon nemen, zou je precisie-instrumenten tegenkomen waarmee hij mensen wegleidt, alsmede versleten gereedschappen die duidelijk bij zijn dagelijkse uitrusting horen.

Hij pakt er in deze tijd steeds vaker een bepaalde zaag bij, die in de vorm van een subtiele leugen komt: 'Je hebt geen kerk nodig om een goed persoon of om geestelijk te zijn, of om van Jezus te houden. Alle kerken zijn toch onvolmaakt en onbetrouwbaar.'

Zijn bedrog is sluw omdat er een paar ware denkbeelden in verborgen zitten, zodat je de grote leugen slikt. We moeten inderdaad onze relatie

tot God sterken en mensen zijn inderdaad onvolmaakt, maar daarom is het nog niet verkeerd dat er kerken zijn.

Het is een verkeerde denkwijze. Hier staan vijf redenen waarom:

1. Christus heeft zijn kerk gesticht.

In de evangeliën van Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes zie je terug dat de bediening van de Heiland voor een groot deel bestond uit mensen roepen, hun gezag geven, hun leren hoe ze leiding kunnen geven en hoe ze zich als groep moeten gedragen. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Wie de behoefte aan een kerkorganisatie verwerpen, verwerpen het werk van de Meester, die in het midden des tijds zijn kerk met haar functionarissen heeft gesticht en die haar in deze bedeling opnieuw heeft gesticht.'¹

2. De kerk bedient het evangelie en de verordeningen ervan. De Heiland heeft duidelijk gezegd dat de doop en de gave van de Heilige Geest noodzakelijk zijn voor ons heil (zie Johannes 3:5). Het gezag om het evangelie te prediken en die verordeningen te verrichten was op aarde. Ouderling Oaks heeft gezegd: 'De Bijbel stelt duidelijk dat het gezag van

het priesterschap noodzakelijk is en door handoplegging moest worden verleend door degenen die het bezaten. Het gezag van het priesterschap verkreeg men niet door een verlangen om te dienen of door de Schriften te lezen.'²

3. Door de kerk worden we een beter mens. Ouderling Donald L. Hallstrom van het Presidium der Zeventig heeft onlangs gezegd: 'We hebben het evangelie *en* de kerk nodig. In feite is het doel van de kerk om ervoor te zorgen dat we het evangelie naleven.'³ Hoewel de kerk uit onvolmaakte mensen bestaat, kunnen wij aan Jezus Christus gelijk worden door in de kerk naar zijn leer te luisteren. Door de kerk kunnen wij dienen, persoonlijke groei doormaken, en verbonden met God sluiten en hernieuwen.

4. Eenheid is van belang. De Heer heeft ons bevolen: 'Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27). Die eenheid is een essentieel onderdeel van het plan van onze hemelse Vader. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd:

'Als geestkinderen van onze hemelse Vader verlangen wij hevig naar de vreugde die we ooit hadden

toen we vóór dit leven bij Hem waren. Uit liefde voor ons wil Hij die heilige wens van eenheid voor ons vervullen.

'Hij kan ons die zegen niet individueel geven. De vreugde uit eensgezindheid die Hij ons graag wil geven, is niet individueel. We moeten er samen met anderen naar streven en ervoor in aanmerking komen. Het is dan ook niet verbazend dat God ons aanspoort om bij elkaar te komen, zodat Hij ons kan zegenen.'⁴

5. 'Organisatie' is geen synoniem van 'slecht' of 'onbetrouwbaar.'

Het is doorgaans een compliment als mensen iets 'georganiseerd' noemen.

Maar om de een of andere reden associëren mensen dat woord met iets negatiefs. Volgens ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen, is een van de redenen dat Christus zijn kerk op aarde stichtte dat 'willekeurige, individuele goedheid in de strijd tegen kwaad niet voldoet.'⁵ De Heer heeft de kwestie duidelijk verwoord: 'Zie, mijn huis is een huis van orde, zegt de Here God, en niet een huis van wanorde' (LV 132:8). Een godsdienst heeft juist wél behoefte aan organisatie.

Bedenk dat je, als je geconfronteerd wordt met de leugens of het

gereedschap waar de duivel zijn vak mee uitoefent, zelf een uitrusting hebt om het evangelie na te leven — hulpmiddelen die wij door de kerk van Jezus Christus hebben: de Schriften, de gave van de Heilige Geest, je getuigenis en geopenbaarde waarheden door hedendaagse profeten. ■

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, 'Twee communicatielijnen' *Liahona*, november 2010, p. 85.
2. Dallin H. Oaks, 'De enige ware en levende kerk', *Liahona*, augustus 2011, p. 50.
3. Donald L. Hallstrom, 'Door zijn kerk bekeerd tot het evangelie', *Liahona*, mei 2012, p. 14.
4. Henry B. Eyring, 'Onze harten tot één samensmeden', *Liahona*, november 2008, p. 69.
5. Neal A. Maxwell, 'Why Not Now?' *Ensign*, november 1974, p. 13.

‘Een van mijn vrienden heeft me echt gekwetst. Ik weet wel dat ik moet vergeven, maar hoe zet ik me over de pijn heen?’

Het kan moeilijk zijn om je vriend of vriendin te vergeven en je gekwetste gevoelens los te laten. Om te vergeven *en* je over gekwetste gevoelens heen te zetten heb je barmhartigheid nodig — van jezelf en van de Heer. Jouw taak is niet om je over de pijn heen te zetten, maar om te vergeven en barmhartig voor je vriend of vriendin te zijn (zie LV 64:8–10). Dan zal de Heer barmhartig voor jou zijn als je Hem om hulp vraagt. Ofwel, hij kan je gekwetste gevoelens door liefde en gemoedsrust vervangen.

Praat met je vriend of vriendin. Probeer te begrijpen wat er is gebeurd. Je komt er wellicht achter dat hij of zij je niet probeerde te kwetsen. Daardoor wordt het makkelijker om te vergeven en je over de pijn heen te zetten.

Blijf het ook proberen als het moeilijk is of lang duurt om te vergeven. Uiteindelijk moet hij of zij weten dat je hem of haar vergeven hebt en nog steeds bevriend wilt zijn. Je zult nooit de gemoedsrust van ware vergeving voelen als je wrok ten koste van je vriendschap koestert.

Bedenk dat we ons allemaal op de verzoening van de Heiland verlaten om vergeving van onze zonden te krijgen. Bid om te kunnen vergeven en geloof dat de Heer je zal helpen. Hij heeft de macht om de pijn in je hart te genezen.

Laat het oordeel aan de Heer over.

Laat de Heer over de schadelijke handelingen van anderen oordelen. Bedenk dat de Heer heeft gezegd: ‘Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven’ (LV 64:10). Het is moeilijk om gekwetste gevoelens te vergeten, maar als je om hulp bidt, zul je beseffen dat door vergeving vreselijke wonden kunnen worden genezen, en haat door de gemoedsrust en

liefde kan worden vervangen die alleen God kan geven.

Genesis H. (16), Antofagasta (Chili)

Vergeef iedereen

Toen de Heer Jezus Christus leed, bloedde Hij uit al zijn poriën, maar toch overwon Hij de pijn en had Hij aan het kruis de kracht om te vergeven; niet omdat Hij de pijn niet voelde, maar omdat Hij het enkel belangrijk vond om de wil van de Vader te doen. Zo is Gods wil ook het enige dat er voor ons toe zou moeten doen. Hij vereist van ons dat wij iedereen vergeven. Zelfs als onze wonden langzaam genezen, kunnen we ons over onze pijn heenzetten door te bidden en degenen die ons geschaad hebben te vergeven.

Ahou O. (17), Ivoorkust

Heb ze lief

Ik heb gemerkt dat je, als iemand je gekwetst heeft, het beste van die persoon kunt houden. Als iemand mij kwetst, probeer ik een compliment te geven en zo aardig mogelijk voor hem of haar te zijn. Als je dat doet, broedt de woede niet binnenin je. In plaats daarvan gaat het volledig voorbij. Je verstandhouding met de persoon die je heeft gekwetst wordt sterker.

Katie A. (18), Utah (VS)

Zie hem of haar door de ogen van de Heer

Jezus Christus heeft jouw pijn gevoeld, zodat je vergeving van je zonden kunt krijgen en je ook anderen kunt

vergeven. Als je bidt om iemand door zijn ogen te kunnen zien, merk je dat je die persoon beter begrijpt. Na een aantal weken merk je dat je boosheid verdwijnt.

Kimberly B. (18), Nebraska (VS)

Bid om vergevingsgezindheid

Bid tot je liefdevolle hemelse Vader dat jij en je vriend de moed zullen hebben om elkaar te vergeven. Een goede christen vergeeft iemand die hem of haar gekwetst heeft. Door vergeving worden zelfs diep gekwetste gevoelens genezen.

Lehi E. (16), Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten)

Heb naastenliefde

Nephi heeft gezegd: 'De Here God heeft een gebod gegeven dat alle mensen liefde behoren te hebben, en wel naastenliefde' (2 Nephi 26:30). Naastenliefde is voor mij de beste manier om me over de pijn heen te zetten als een van mijn vrienden mij gekwetst heeft. Naastenliefde betekent iemands zwakheden accepteren; geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld; of ons niet beledigd voelen als iemand iets doet wat tegen onze verwachtingen ingaat. Als we naastenliefde voor onze vrienden en vriendinnen hebben, worden we gezegend.

Liesel V. (21), Negros Occidental (Filipijnen)

Bid om te leren vergeven

Je moet bidden om anderen te leren vergeven en lief te hebben. Hoewel vergeving soms erg moeilijk is, is onze hemelse Vader altijd bereid om ons

bij te staan. Denk aan het voorbeeld dat de Heiland heeft gesteld door iedereen te vergeven. In Kolossenzen 3:13 staat: 'Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo.' Ware vergeving is een proces en het duurt soms lang. Maar als we werkelijk vergeven, voelen we ons verlicht en gelukkig. Ik weet dat je over de pijn heen kunt komen en waar geluk vinden als je je best doet.

Leonardo L. (20), Buenos Aires (Argentinië)

Vertrouw op de verzoening

Mijn hart is vervuld met vreugde als ik eraan denk dat de verzoenende macht van Jezus Christus onze pijn kan wegnemen. We hebben allemaal wel eens een pijnlijke ervaring, maar als we ons aan het woord van onze hemelse Vader vastklampen, kunnen we de nodige kracht ontvangen om te volharden. Zelfs toen de soldaten Jezus Christus aan het kruis nagelden, vroeg Hij zijn Vader om hen te vergeven. Zijn binnenste was vervuld met

liefde en barmhartigheid voor alle mensen. Ik weet dat we, als we tot Hem komen en Hem om hulp vragen, door zijn oneindige liefde worden omgeven.

Virginia M. (20), Peru

VOLG HET VOORBEELD VAN DE HEILAND

'De Heiland [sprak] gedurende de pijnlijke uren aan het kruis deze

woorden [...]: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Lucas 23:34). Dat is moeilijk als we [gekwetst] of beledigd zijn — als we moe of gespannen zijn, of als we onschuldig lijden. Maar dan is ons christelijke gedrag juist het belangrijkste.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Lessen uit de gevangenis van Liberty', *Liahona*, september 2009, p. 32.

VOLGENDE VRAAG

'De tempel is zo ver weg dat ik er niet vaak naartoe kan. Hoe kan de tempel nu meer deel van mijn leven uitmaken?'

Stuur je antwoord vóór 15 maart aan liahona@ldschurch.org of per post naar:

Liahona, Questions & Answers 3/2013
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je nog geen achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (mag ook per e-mail) om je reactie en je foto te publiceren.

LICHTEN... CAMERA...

Je hebt vast wel eens de zinsnede ‘De hele wereld is een podium’ van het beroemde toneelstuk van William Shakespeare’s *Naar het u lijkt* gehoord. Shakespeares karakter bracht de gedachte onder woorden dat we allemaal toneelspelers zijn, en een rol in het grote toneelstuk des levens hebben. Nu vraag ik jullie: ‘Wat is jullie rol in het leven?’ of nog beter: ‘Welke rol wil je in het leven vervullen?’

President David O. McKay (1873–1970) heeft gezegd: ‘Gedachten zijn de zaadjes van handelingen. Ze gaan eraan vooraf.’¹ Maar hoezo worden je gedachten het script in je hersenen?

Jullie zijn degenen die beslissen hoe het script van je eigen leven geschreven wordt.

Je weet vast wel dat onze hersenen als een computer werken: je kunt alleen ten uitvoer brengen wat erin opgeslagen is. Als je er alleen maar rommel instopt, dan is dat ook het enige wat eruit komt. Je moet het zo zien: met alles wat je bekijkt, leest of beluistert schrijf je het script van je eigen leven.

Krachtige beelden en gedachten

Aangezien mijn loopbaan grotendeels uit adverteren bestond, heb ik veel ervaring met het zien van hoe de media krachtige beelden en gedachten bij mensen kan opwekken. Het in elkaar zetten van een reclamespot lijkt precies op het maken van een Hollywoodfilm, behalve dat het filmen meestal binnen een paar dagen in plaats van een paar maanden plaatsvindt.

Na langdurig onderzoek en een geplande mediacampagne huurde ik soms cineasten uit Hollywood, modellen uit Italië en muziekproducenten uit New York City in. Daarna begonnen we pas. Na het volgen van een razendsnel productieschema lanceerden we de advertentiecampagne door middel van allerlei media-kanalen. Het werk was fascinerend, opwindend en leuk.

Omdat ik die ervaring heb, kan ik jullie met zekerheid zeggen dat de

Adrián Ochoa Tweede raadgever
in het algemeen
jongemannenpresidium

ACTIE!

advertenties die je op het internet, op televisie of in tijdschriften ziet, niet echt zijn. De beelden die je ziet, zijn slechts kunstzinnige creaties die opzettelijk zó gemaakt zijn dat mensen het geadverteerde product kopen. Daarom wilde ik nooit meewerken aan het adverteren van producten waar ik niet in geloofde. De meeste mensen snappen dat dat voor advertenties geldt, maar hetzelfde algemene beginsel geldt ook voor films, tv-series, webpagina's en elektronische spelletjes: ze hebben allemaal een uitgekende boodschap en een achterliggende gedachte.

Krachtige bescherming

Omdat Satan amusement gebruikt om ons te misleiden en ons de geboden van God te laten breken, moet je met onwankelbare vastbeslotenheid de raad in *Voor de kracht van de jeugd* opvolgen: 'Kies de media die je gebruikt zorgvuldig uit, want alles wat je leest, beluistert of bekijkt, heeft invloed op je. Kies alleen media waarvoor je opgebouwd wordt.'²

Bedenk dat je in werkelijkheid in dit leven bent gekomen om je geloof te ontwikkelen, beproefd te worden, te leren en gelukkig te zijn. Jullie, leden van Christus' ware kerk, hebben toegang tot een grote macht. Je hebt de macht van de Heilige Geest,

die je waarschuwt als je met iets verkeerd in aanraking komt. Je hebt het vermogen van keuzevrijheid, dus kun je kiezen wat je wel en niet doet.

Als je af en toe onverstandig bent geweest en naar verkeerde dingen hebt gekeken of geluisterd, besluit dan nu om te veranderen. Als je vermogen om de Geest te voelen door die verkeerde keuzen is verminderd, kniel dan en vraag je hemelse Vader om kracht en vergeving. En als je nog steeds in de problemen zit, vraag dan je ouders of je bisschop om hulp. Misschien schaam je je of ben je bang om met hen te praten, maar dat betekent alleen maar dat je het júst moet doen. Je kunt die moeilijkheden met moed en nederigheid overwinnen. Als je dat doet, zul je de heerlijke gemoedsrust en vreugde van bekering voelen.

Je bent niet slechts een acteur of actrice op een podium. Je bent een kind van God in een proeftijd vol met goed en slecht amusement. Als je je geest met de juiste dingen voedt, krijg je een gelukkige rol in het leven en word je als een licht dat straalt om anderen te helpen en te leiden. Er is altijd duisternis om ons heen, maar er is ook altijd een eeuwig verlicht pad dat ons naar de bron van al het goede en lichte leidt. ■

NOTEN

1. David O. McKay, *Stepping Stones to an Abundant Life*, comp. Llewelyn R. McKay (1971), p. 206.
2. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 11.

IS HET ONZE TIJD WAARD?

'Bedenk eens hoe we onze tijd gebruiken als gevolg van onze keuzes om televisie te kijken, computerspelletjes te spelen, op het internet te surfen, of boeken en tijdschriften te lezen. Natuurlijk is het goed om opbouwend amusement te hebben of interessante informatie op te zoeken. Maar niet alles in die categorie is de tijd waard die we besteden om die dingen te krijgen. Sommige dingen zijn beter en andere zijn het beste.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, p. 105.

VERSLAAFD AAN COMPUTERSPELLEN

Naam bekend bij de redactie

Toen ik dertien was, gaf mijn moeder mij een computerspel voor mijn verjaardag. Computerspellen waren relatief nieuw voor mij. Dit spel had mooie beelden en was erg leuk om te doen. Ik had vrij van school, dus besloot ik het computerspel zo snel mogelijk uit te spelen, zodat ik eerder met mijn vrienden buiten kon spelen.

Op een donderdagmiddag begon ik aan het nieuwe computerspel. Voordat ik er erg in had, was het al na middernacht en had ik mijn avondgebed nog niet gezegd. Maar ik bleef verder spelen.

Het werd steeds erger. Toen ik de volgende ochtend wakker werd, was het eerste wat ik deed het computerspel verder spelen. Ik pauzeerde

nauwelijks om te eten of te slapen. Het enige waar ik aan dacht, was het volgende niveau in het spel bereiken.

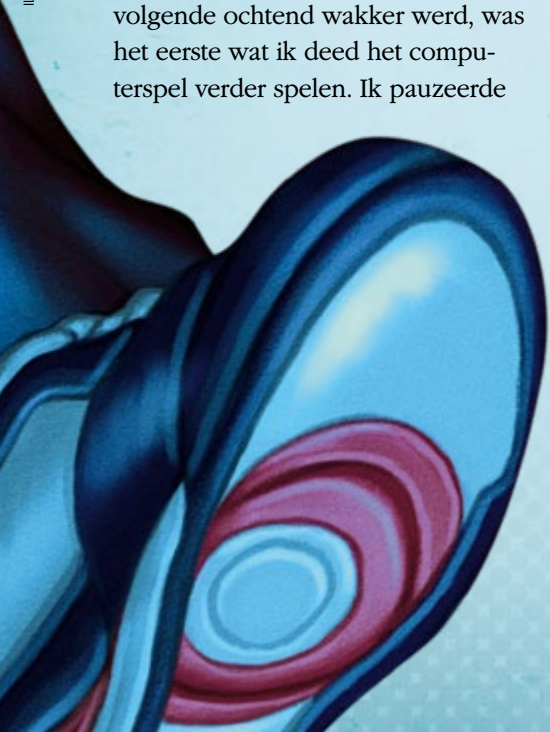
Op zaterdagavond waarschuwde mijn moeder mij dat ik, als ik niet vroeg naar bed zou gaan, de volgende dag niet wakker zou kunnen worden om naar de kerk te gaan. Maar ik bleef maar spelen en viel pas om drie uur 's ochtends in slaap. Toen ik in de kerk kwam, was ik zo moe dat ik me moeilijk kon concentreren. Ik kon het avondmaal niet rondzien en ging naar huis om te slapen. Ik was volledig uitgeput.

Ik sliep die hele zondag en werd pas op maandagochtend wakker. Ik werd alleen wakker om weer te kunnen spelen. Ik wist dat ik die week genoeg slaap moest krijgen en moest proberen om vroeg naar bed te gaan, maar ik bleef toch mijn tijd met computerspellen verspillen. Ik besteedde steeds meer tijd aan computerspellen en steeds minder tijd aan Schriftstudie. In feite las ik zelfs een paar dagen helemaal niet. Toen school weer begon, verbood mijn moeder mij om doordeweeks te spelen, dus maakte ik gebruik van de weekenden om te spelen, inclusief de zondagen.

Vanwege een onbelangrijk computerspel hield ik op met wat echt belangrijk is en ging ik 's zondags niet meer naar de kerk. Ik volgde niet het advies van mijn grootvader op. Hij had gezegd: 'Laat nooit iets wat er echt toe doet verslappen voor iets onbenulligs.' Dat advies is mij altijd bijgebleven.

Ik besepte dat ik verandering in mijn leven moest aanbrengen. Mijn seminarieles heeft me daarbij geholpen. Op de middelbare school hoorde seminarie bij het dagelijkse lesrooster. Ik had er veel aan. Ik leerde er dat ik de juiste prioriteiten moest stellen en de Heer op de eerste plaats moest zetten. Als we Hem vertrouwen en uit de grond van ons hart met bepaalde dingen om hulp vragen, verhoort Hij onze gebeden. Wij kunnen echt veranderen als we dat willen.

Gelukkig had ik niet veel moeite om geen computerspellen meer te spelen. Het volstond om prioriteiten te stellen en de tijd die ik aan computerspellen besteedde te beperken. Maar dat gebeurde pas toen ik de Heer in gebed om hulp vroeg en toen Hij mij bijstond. ■

WAARDEN ONTWIKKELEN

Als we eeuwige waarden ontwikkelen worden we zoals onze hemelse Vader dat wil.

**Ouderling
Russell M. Nelson**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Ik wil het graag hebben over enkele waarden waar je je dagelijks op zou moeten concentreren. Jullie, jongevrouwen, herkennen ze vast wel. En, jongemannen, ze zijn niet alleen maar bedoeld voor de jongevrouwen. Jullie dienen net zoveel aandacht aan deze waarden te besteden als de jongevrouwen.

Geloof

De eerste waarde voor de jongevrouwen is geloof. In feite is geloof het eerste beginsel van het evangelie. Richt je geloof op je liefhebbende hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, de Heer Jezus Christus. Je moet voortdurend je geloof in Gods heilsplan versterken.

Het is belangrijk om geloof te ontwikkelen om alle geboden van God te gehoorzamen. Die zijn je gegeven om je tot zegen te zijn en je gelukkig te maken. Je zult mensen tegenkomen die zelf kiezen welke geboden ze onderhouden en welke niet. Deze manier van kiezen werkt niet. Ze leidt tot ellende. Om je voor te bereiden God te ontmoeten, moet je je aan al zijn geboden houden. Ze gehoorzamen vergt geloof en ze onderhouden versterkt dat geloof.

Goddelijke aard

De tweede waarde voor de jongevrouwen is goddelijke aard. Het is een volwassen manier van zeggen: 'Ik ben een kind van God.' Je hebt iets goddelijks in je. Je hemelse Vader heeft je geschapen.

Ben je ooit dankbaar voor je hart geweest? Kijk eens hoe goed het functioneert. Elke dag pompt het genoeg vloeistof om een

tankwagon te vullen, ongeveer 7.570 liter. In het hart zitten vier stel kleppen die honderduizend keer per dag open en dicht gaan, meer dan 36 miljoen keer per jaar. En ze blijven heel. Geen enkel materiaal dat de mens heeft gemaakt — papier, plastic, metaal of staal — kan zo vaak met die frequentie open en dicht gaan zonder te breken. Elk orgaan in het lichaam is nauwkeurig ontworpen en heeft een fantastische functie.

Je weet dat je niet al te lang onder water kunt zwemmen zonder adem te halen. Wat zet je ertoe aan om lucht te gaan scheppen? Koolstofdioxide wordt door twee kleine metertjes in de nek gemeten, die je hersenen een seintje geven en zeggen: 'Je koolstofdioxideniveau is te hoog. Gooi het eruit.' Dus zwem je naar de oppervlakte en adem je uit, zodat je koolstofdioxide verliest.

Wat kan je lichaam toch ongelooflijk veel! Zorg goed voor je lichaam. Doe niets dat de natuurlijke schoonheid van die wonderbaarlijke door God gegeven schepping bezoedelt.

Gevoel van eigenwaarde

De volgende waarde voor de jongevrouwen is gevoel van eigenwaarde. Een trouwe discipel van Jezus Christus wordt een toegewijde zoon of dochter van God — die zich meer bezighoudt met rechtschapenheid dan zelfzucht, die meer geneigd is om medeleven te tonen dan om heerschappij uit te oefenen, en die meer toegewijd is aan integritet dan aan populariteit.

Jullie weten dat je oneindig veel waard bent. Iedere jongevrouw in de kerk zegt beslist dat gevoel van eigenwaarde een van haar meest geliefde waarden is. Ze verklaart: 'Ik ben oneindig veel waard en probeer mijn eigen goddelijke opdracht te volbrengen' (*Persoonlijke vooruitgang jongevrouwen* [boekje, 2009], p. 29). Datzelfde geldt ook voor jongemannen. Iedere zoon of dochter

van God is oneindig veel waard vanwege zijn of haar goddelijke zending.

Een gevoel van eigenwaarde houdt ook in dat je je geloof zelf ontwikkelt. Niemand anders kan jouw geloof ontwikkelen. Je kunt wel willen dat je het geloof van president Thomas S. Monson of een andere held hebt, maar je moet het zelf ontwikkelen. Als je een vergissing begaat, bekeer jij je, en niemand anders, van je fouten uit het verleden. Toen je je liet dopen en de gave van de Heilige Geest ontving, was jij het die dat onderging. Je sluit je verbonden ook zelf. Het draait bij al die heilsverordeningen om jou persoonlijk.

Je wordt als lid van de kerk het meest gezegend door naar de tempel te gaan. Daar kun je je begiftiging ontvangen en aan je ouders, partner en voorouders verzegeld worden. Het draait bij alle verordeningen voor de verhoging om het gezin. Zien jullie het verschil? De *heilsverordeningen* zijn persoonlijk en voor de verordeningen voor de *verhoging* heb je meer dan één persoon nodig.

Kennis

De volgende waarde voor de jongevrouwen is kennis. In de kerk zijn een opleiding volgen en kennis opdoen een godsdienstige plicht. Wij worden opgeleid om op een dag waardevolle diensten voor anderen te verrichten. Een opleiding maakt het verschil tussen graag goed willen doen en goed kunnen doen.

Mensen vragen mij vaak hoe het is om dokter te zijn. Dan vragen ze: ‘Hoe lang bent u naar school gegaan?’ Nou, heel lang. Tussen het moment dat ik mijn medische graad behaalde en mijn eerste rekening kon uitschrijven voor bewezen diensten zat twaalf en een half jaar. Het duurde lang, maar hoe oud zou ik twaalf en een half jaar later geweest zijn als ik dat niet had gedaan? Net

zo oud. Dus kun je net zo goed ernaar streven om je potentieel te bereiken.

Door mijn medische opleiding kon ik in 1972 een hartoperatie bij president Spencer W. Kimball (1895–1985) verrichten. Onderschat kennis dus niet. De heerlijkheid Gods is intelligentie (zie LV 93:36).

Vrije keuze en verantwoording

De volgende waarde voor de jongevrouwen is vrije keuze en verantwoording. Daarmee wordt ‘morele keuzevrijheid’ bedoeld. Morele keuzevrijheid hoort bij het leven, want onze hemelse Vader wil dat we allemaal zelfstandig handelen en ons beste zelf worden.

Vrije keuze en verantwoording betekent dat je aansprakelijk bent voor de gevolgen van elke keuze die je doet. Dus moeten we verantwoordelijke keuzen doen. Het doet er waarschijnlijk niet toe of je nu een blauwe of rode stropdas draagt, of een paarse of groene jurk, maar wél belangrijk is of je keuze je dichter bij of verder van de Heer en zijn levenswijze leidt. Waarom geven we jullie de raad en smeken wij jullie om de weg van de Heer te volgen? Eenvoudig: omdat dat de weg naar geluk is.

Goede werken

De volgende waarde van de jongevrouwen is goede werken. Die waarde is gebaseerd op het voorbeeld en het leven van Jezus Christus. Hij hield van mensen. Hij diende de mensen om hen te laten zien dat Hij van hen hield. Als we van iemand houden, laten we dat zien door iets aardigs te doen. Dus leer dienen: zoek iemand die je hulp nodig heeft en help die persoon. Verras mensen met een goede daad waar ze niet op gerekend hadden. We krijgen die kans thuis, op school en in de kerk.

Ik weet nog dat ik voor het eerst als

algemeen autoriteit naar Afrika ging. Ouderling Russell C. Taylor ging met mij mee. Als ik 's ochtends opstond, merkte ik dat hij mijn schoenen had gepoetst. Dat hoefde hij niet te doen, maar op die manier zei hij: 'Ik geef om je.'

Integriteit

De volgende waarde voor de jongevrouwen is integriteit. Het woord *integriteit* komt van het woord *integer*, wat 'gaaf' of 'ongerept' betekent. In de medische branche praten we over de structurele integriteit van het hart. Dus als er iets misgaat — bijvoorbeeld een wond aan het hart — zeggen we dat het zijn integriteit verloren heeft. Het functioneert niet meer naar behoren. Als je dat op een menselijk wezen toepast, betekent het dat je betrouwbaar bent — dat men op je kan rekenen.

In de Schriften lezen we dat de broer van de profeet Joseph Smith geliefd werd door de Heer vanwege de 'onkreukbaarheid [integriteit] van zijn hart' (LV 124:15). De Heer had het niet over de opbouw van zijn hart, maar over de integriteit van Hyrums geest.

Deugd

De nieuwste waarde voor de jongevrouwen is deugd. *Deugd* is een mooi woord. Wat betekent het voor jou? *Deugdzaam* betekent onder andere 'kuis'. Maar het heeft nog een andere betekenis. Weten jullie nog dat de vrouw in het Nieuwe Testament die bloedvloeïngen had de zoom van het bovenkleed van de Heiland aanraakte? De Heiland zei: 'Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb kracht ['virtue' in de King Jamesbijbel] van Mij voelen uitgaan' (Lucas 8:46). In dat geval gaat het om het woord *kracht*. In de Griekse taal is het *dunamis*, waar woorden als *dynamo* en *dynamiet* vandaan komen. Het betekent ook 'macht'. We willen dat jullie,

waardevolle jongemannen en jongevrouwen, zowel deugd als kracht verwerven.

Bereik je potentieel

Kennis geeft macht, reinheid geeft macht, liefde geeft macht. We willen dat jullie worden zoals de Heer dat wil. Jullie groeien, veranderen en bepalen wie je uiteindelijk wordt.

Ik denk niet dat het iets uitmaakt of je nu meubilairverkoper, chirurg, advocaat of architect wordt. Elk respectabel beroep, waar jouw voorkeur naar uit gaat, is goed. Maar het is belangrijkste is toch hoe je je als mens ontwikkelt.

Stel jezelf deze vragen eens: ben ik integer? Ben ik rein? Houd ik van anderen? Leef ik met anderen mee? Al deze eigenschappen zijn onmetelijk. Door na te denken over die eigenschappen en volgens de waarden van de jongevrouwen te leven, kun je je potentieel bereiken. ■

Uit een toespraak gehouden voor jongeren in november in Nairobi (Kenia).

MIJN SEMINARIE-LEERKRACHT HAD HET GEWOON DRUK

In de Filipijnen zijn er middelbare scholen die sterk op de academische wetenschap gericht zijn. De leerlingen op die scholen hebben meer vakken, moeten langer op school zitten en krijgen veel huiswerk. Als jongevrouw verkeerde ik in die omgeving.

Ik stopte met veel bezigheden toen ik naar de middelbare school ging, omdat ik wist dat ik veel tijd aan mijn studie zou moeten besteden. Ik ging bijna nooit meer naar kerkactiviteiten en sloeg soms de kerk op zondag over vanwege evenementen op school. Ik vond het ook moeilijk om naar het seminarie te gaan.

Op zaterdag vertelde onze seminarieleerkracht hoe druk ze het had toen zij nog op school

zat. Het lukte haar, ondanks haar schema, om haar seminarieopdrachten te doen en in de bibliotheek teksten uit het hoofd te leren. Ik besloot om de uitdaging aan te gaan en hetzelfde te doen. Ik droeg steeds de kaartjes met de kernteksten bij me en leerde ze in mijn vrije tijd uit mijn hoofd. Ik bad om hulp om mijn seminariewerk en de vereisten van de school in evenwicht te houden. Ik leerde de teksten onderweg naar school uit mijn hoofd. Ik haalde de kaartjes tevoorschijn terwijl ik met mijn vriendinnen praatte. Mijn vriendinnen vonden het leuk om mij tijdens de pauze mijn kernteksten te overhoren. Sommige van hen namen zelf hun Schriften mee en praatten over de activiteiten in hun kerk. Ik voelde dat de sfeer om mij heen veranderde. School ging mij makkelijker af.

Mijn drie jonge zusjes volgden

mijn voorbeeld. Mijn familie ontvangt nu thuis de zegeningen van Schriftstudie. Het was vrij eenvoudig om mijn kernteksten te leren, maar nog belangrijker dan de woorden die ik uit het hoofd had geleerd, is dat ik ontdekte hoeveel de Schriften voor mij en de mensen om mij heen kunnen betekenen. Ik weet dat we, met welke moeilijkheden we ook te maken krijgen, altijd kracht en leiding uit de woorden van de liefhebbende Heiland kunnen putten.

Maria Andaca (Metro Manila, Filipijnen)

DE MOOISTE TAAL

Omdat we dezelfde mond gebruiken om te bidden, te spreken, ons getuigenis te geven, het heilig avondmaal te zegenen, moeten we onze woorden rein en zuiver zijn. Hoe we praten zegt veel over wie we zijn en wat onze levensstijl is. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar als gij een goed (woord) hebt, tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen' (Efeziërs 4:29).

Het doet onze hemelse Vader pijn als wij zijn naam ijdel gebruiken. Het tegenovergestelde van vloeken is bidden. Als we bidden, gebruiken we de best mogelijke taal. Het is van essentieel belang om onze communicatie met onze liefdevolle Vader in de hemel zuiver en rein te houden. Op die manier leidt Hij ons en zien we de oneindige zegeningen van het evangelie.

Jared Rodriguez (Maryland, VS)

EEN NIEUWE VRIEND

Ik zat tijdens de lunch met mijn vrienden aan tafel en merkte een nieuwe jongen op die Michael heette. Hij had nu voortaan op dezelfde tijd lunchpauze. Het leek erop dat hij niemand kende, maar wel bereid was om nieuwe vriendschappen te sluiten. Hij ging bij een groep oudere jongens zitten, die eerst deden alsof ze zijn vrienden waren maar hem uiteindelijk voor schut zetten. Ze maakten hem voortdurend zo belachelijk dat hij begon te huilen. Ik zag het gebeuren en het stoorde me echt. Ik kwam

er later achter dat Michael autistisch was.

Ik vroeg Michael of hij bij mij en mijn vrienden wilde zitten. Hij zei nee, waarschijnlijk omdat hij bang was dat wij hem ook voor schut zouden zetten. Hij wilde liever alleen zitten.

De volgende dag ging ik naar hem toe en stelde ik hem aan mijn vrienden voor. Ik merkte dat hij blij was dat ik de moed met hem nog niet had opgegeven en we raakten aan de praat. Ik kwam erachter dat hij heel goed in boter-kaas-en-eieren was. Hij was bijna onverslaanbaar. Ik ontdekte hoe ongelooflijk slim hij was. Hij kende de namen

en bewindstermijnen van alle presidenten van de Verenigde Staten uit zijn hoofd. Hij was hartstikke tof, maar veel mensen waren niet bereid om verder dan zijn afwijking te kijken. Sommige andere leerlingen plaagden mij omdat ik bij hem zat, maar daar trok ik mij niets van aan. Ik vond het leuk om plezier met Michael te hebben.

We lunchten elke dag samen. Ik merkte dat Michael lekkerder in zijn vel zat. Hij zag elke dag naar de lunch uit, en ik ook. Ik dacht dat ik gewoon een dienst verrichtte, maar in werkelijkheid was het het begin van een goede vriendschap.

Laura Potts (Illinois, VS)

Vragen
beantwoorden
OVER

HET

HEILSPLAN

Michael R. Morris
Kerkelijke tijdschriften

En wat geloven de mormonen over het huwelijk? vroeg mijn leerkracht Spaans me op de middelbare school.

Al mijn klasgenoten draaiden zich benieuwd naar mijn antwoord in hun stoel om. Ik moest even slikken terwijl ik me afvroeg hoe we bij de klassikale bespreking van Don Quichot en Dulcinea bij daten en huwelijk waren beland.

Er was verder geen lid van de kerk in de klas. Wat moest ik zeggen? Hoe ver moest ik in detail treden? Zou iedereen me uitlachen als ik over het eeuwige huwelijk sprak?

'Wij, uh . . .', stamelde ik, nog steeds niet wetend wat ik precies zou zeggen.

Op dat moment schoot mijn vriendin Denise me te hulp. 'De mormonen hebben een prachtige kijk op het huwelijk', zei ze. 'Ze geloven dat een huwelijk dat in hun tempels wordt gesloten eeuwig kan voortduren.'

'Dat is *inderdaad* prachtig', beaamde onze leerkracht. Zelfs mijn klasgenoten leken daar genoeg mee te nemen.

Daarna ging de les weer verder en bleef ik me afvragen waarom ik zo zat te zweten over een vraag die mijn vriendin die geen lid van de kerk was zo gemakkelijk had beantwoord.

Naarmate er meer mensen over de kerk horen, zullen heiligen der laatste dagen meer gelegenheden krijgen om vragen over

het evangelie te beantwoorden. Op de middelbare school kwam ik er achter dat we geen lange antwoorden hoeven te geven en ook niet bang hoeven te zijn. De prachtige, eenvoudige leerstellingen van het evangelie spreken voor zich.

De volgende keer dat je vrienden of vriendinnen vragen stellen over wat wij 'het heilsplan' noemen, zou je de volgende korte antwoorden kunnen overwegen. Ze bevatten de details die de meeste mensen willen weten, zodat je niet het gevoel hoeft te hebben dat je het hele heilsplan moet uittekenen.

Waar komen we
vandaan?

Wij zijn eeuwige wezens. Voordat we werden geboren, woonden we bij God, de Vader van onze geest. Alle mensen op aarde zijn letterlijk elkaars broeders en zusters, afkomstig van dezelfde Vader in de hemel. In ons voorwaardse leven was ieder van ons een unieke persoon met een goddelijke aard en bestemming. God gaf ons allemaal de gave van keuzevrijheid, ofwel het recht om zelf te kiezen, zowel in ons leven toen als hier op aarde. Omdat Hij de Vader van onze geest is, noemen we Hem onze hemelse Vader.

Waarom zijn we hier?

Het leven op aarde is een onderdeel van Gods plan voor ons eeuwige geluk. Dat plan omvat het verkrijgen van een fysiek lichaam en het leren kiezen tussen goed en kwaad. Onze levende profeet, president Thomas S. Monson, heeft gezegd: 'Wat ben ik dankbaar dat een wijze Schepper een aarde heeft geschapen en ons hier heeft geplaatst met een sluier van vergetelheid over ons vorige bestaan zodat we een proefperiode mochten doormaken, een kans om ons te bewijzen en in aanmerking te komen voor alles wat God ons wil geven.' ('De wedloop van het leven', *Liahona*, mei 2012, p. 92.)

Waar gaan we heen na dit leven?

We blijven bestaan na onze dood, maar ons toekomstige leven hangt af van de manier waarop we nu leven. Als we het evangelie naleven, kunnen we ons dankzij de genade van de Heer Jezus Christus bekeren, vergeving ontvangen en rein worden voor God.

In het Boek van Mormon staat 'dat de geest van ieder mens zodra hij dit sterfelijke lichaam heeft verlaten, [. . .] hetzij die goed of kwaad is, huiswaarts wordt gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken.

'En dan zal het geschieden dat de geest van hen die rechtvaardig zijn,

wordt ontvangen in een staat van geluk die het paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin hij van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten' (Alma 40:11–12).

Als we de verzoening, ofwel het offer, van Jezus Christus toepassen, ons bekeren van onze zonden en ernaar streven om te leven zoals Hij leefde, zal zijn verzoening ons reinigen en kunnen wij voor altijd bij onze hemelse Vader wonen.

Wie ervoor kiezen om Christus niet te volgen en zijn evangelie niet aan te nemen, zullen die zegeningen niet ontvangen (zie Alma 40:13–14).

Wat is de rol van Jezus Christus?

Onze hemelse Vader stuurde zijn zoon, Jezus Christus, als onze Heiland en om ons te tonen hoe we volgens Gods plan moeten leven. De verzoening van de Heiland kan onze zonden wegwassen en ons waardig maken om in Gods tegenwoordigheid terug te keren. Na de kruisiging van de Heiland lag zijn lichaam drie dagen in het graf, tot zijn geest terugkeerde. Als gevolg van Jezus' overwinning op het graf (zie Mormon 7:5) zullen wij allemaal uit de dood opstaan en eeuwig in een vervolmaakt lichaam verder leven. ■

KOPPELING NAAR ZONDAGSSCHOOLLES
Onderwerp van deze maand:
het heilsplan

PRAAT MEE

In februari bestudeer je het heilsplan in je zondagsschoolklas, jongevrouwenklas en priesterschapsquorum. In de zondagsschool leer je vooral hoe je in het heilsplan kunt *onderwijzen*. Stel eventueel een lijstje met aanvullende vragen op die jij en je vrienden wellicht over het heilsplan hebben en maak je leerkracht en de andere jongeren in je wijk of gemeente daar deelgenoot van. Samen kunnen jullie naar manieren zoeken om deze leer aan anderen over te brengen.

VOORBEREID OM HET EVANGELIE UIT TE DRAGEN

'Als jullie de evangeliebeginselen naleven [in plaats van] ze gewoon te bestuderen, kun je, met de bijzondere kennis die je daarbij opdoet, je op je gemak voelen en ben je voorbereid om in elke situatie te vertellen over jouw getuigenis van de waarheid.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen. In: Michael Otterson, 'Vragen over onze kerk beantwoorden', *Liahona*, augustus 2012, p. 78.

Hoe leid ik een bijeenkomst?

Je bent twaalf geworden en van het jeugdwerk naar de jongevrouwen of de Aäronische priesterschap gegaan. Alles gaat goed en je vindt sommige dingen die je daar doet erg leuk. Je hebt echter ook ontdekt dat er bij die verandering nieuwe taken komen kijken. Een

van die taken die je misschien een beetje eng vindt, is dat je nu gevraagd kunt worden om een bijeenkomst te leiden.

De vereisten en het schema kunnen variëren, afhankelijk van welke bijeenkomst je leidt (wekelijkse activiteitenavond, zondagsbijeenkomsten,

het quorum of de bijeenkomsten voor klassepresidenten), maar hier zijn enkele algemene tips en richtlijnen om in overweging te nemen als je die taak vervult:

- Gebruik een overzicht waarin staat wat jullie tijdens de bijeenkomst gaan doen. Vraag je leidinggevenden of ze een voorbeeldagenda hebben om in te vullen.
- Kies muziek die de Geest uitnodigt.
- Plan een openings- en slotgebed.
- Verdeel de taken zo mogelijk van tevoren.
- Kom vroeg en zorg ervoor dat alles klaar staat.
- Kondig aan wie er gaat bidden, dirigeren, lesgeven of iets anders tijdens de bijeenkomst doen.
- Wees eerbiedig terwijl je de leiding neemt en laat de Geest je leiden. Wees een goed voorbeeld voor de andere jongeren die aanwezig zijn.

Het is misschien in het begin een beetje eng om een bijeenkomst te leiden, maar het wordt steeds makkelijker en op die manier leer je vaardigheden die je als toekomstige leidinggevende in de kerk nodig hebt. ■

VOORBEELDDAGENDA VAN EEN BIJeenKOMST

De meeste bijeenkomsten in de kerk lopen volgens hetzelfde patroon. Dit is hoe de agenda van de bijeenkomst er waarschijnlijk uitziet:

- Welkom
- Openingslofzang
- Openingsgebed
- Bezoekers voorstellen
- Mededelingen en aangelegenheden
- Les of activiteit
- Slotgebed

Hoe kunnen de Schriften mij helpen?

Ouderling Richard G. Scott

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.

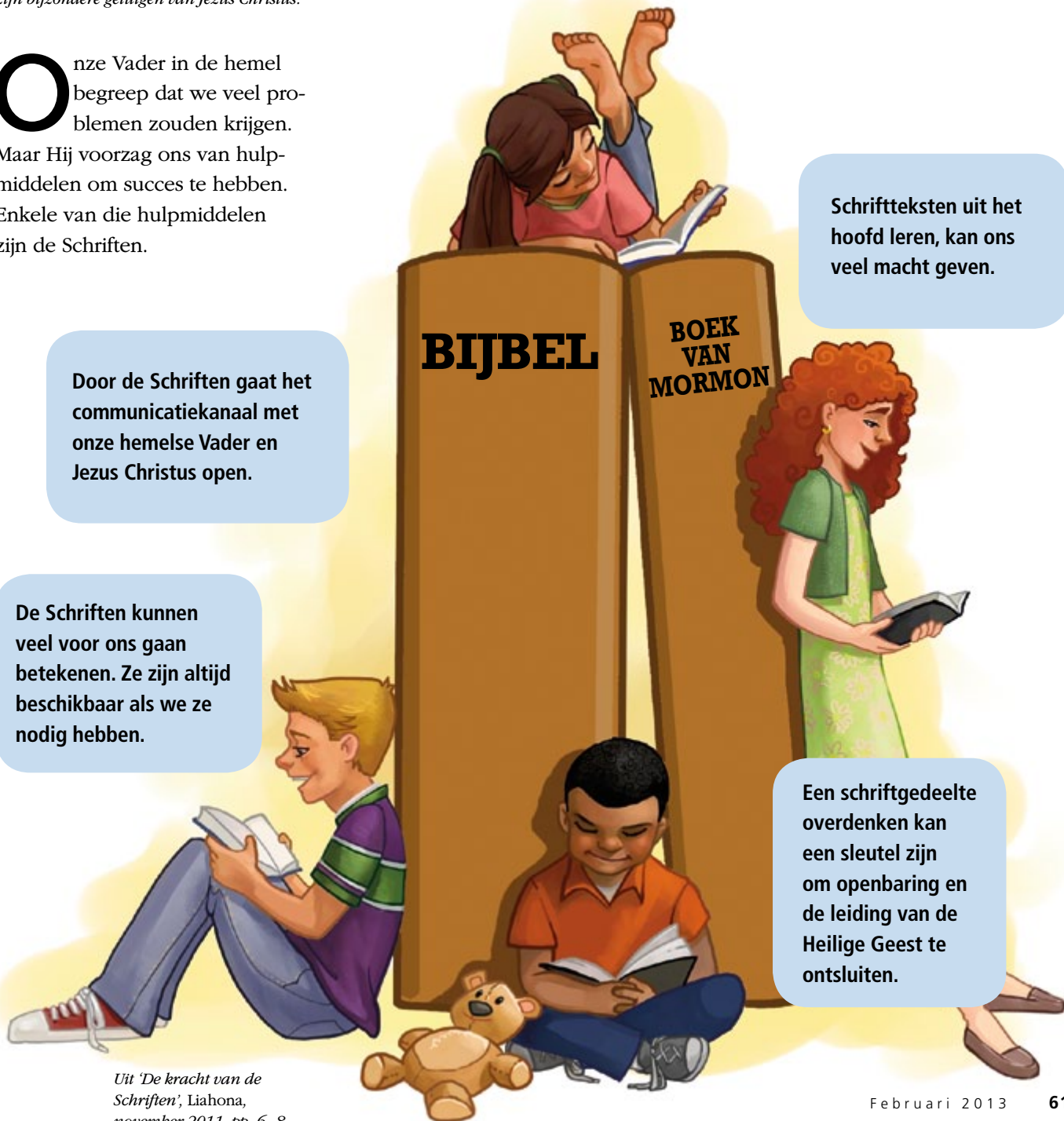
Onze Vader in de hemel begreep dat we veel problemen zouden krijgen. Maar Hij voorzag ons van hulpmiddelen om succes te hebben. Enkele van die hulpmiddelen zijn de Schriften.

Door de Schriften gaat het communicatiekanaal met onze hemelse Vader en Jezus Christus open.

De Schriften kunnen veel voor ons gaan betekenen. Ze zijn altijd beschikbaar als we ze nodig hebben.

Schriftteksten uit het hoofd leren, kan ons veel macht geven.

Een schriftgedeelte overdenken kan een sleutel zijn om openbaring en de leiding van de Heilige Geest te ontsluiten.

Uit 'De kracht van de Schriften', Liahona, november 2011, pp. 6–8.

Wat er echt toedoet

Charlotte Wood Wilson

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
'Ik weet dat Jezus leeft, Hij houdt heel veel van mij; de Heil'ge Geest vertelt mij dat en daarom ben ik blij' (*'Ik weet dat Jezus leeft'*, Kinderliedjes, p. 8.)

Ik vond groep zeven een moeilijke groep. Ik had een paar jaar lang dezelfde vriendinnen. Ik dacht dat we altijd bevriend zouden blijven. Maar zodra het schooljaar aanving, begonnen mijn vriendinnen ongepaste taal uit te slaan en deden ze dingen waarvan ik wist dat die niet

goed in de ogen van mijn hemelse Vader waren. Ze werden ook gemeen tegen andere kinderen in onze klas en zeiden dingen achter hun rug om.

Uiteindelijk gingen mijn vriendinnen mij ook voor schut zetten. Ze gaven mij zelfs een gemene bijnaam: Charlotte met de dikke lippen, of afgekort 'Diklip'. Ik voelde mij gekwetst. Ik probeerde mijn vriendinnen op school te mijden, maar het ging moeilijk omdat we in dezelfde klas zaten.

'Dag, meiden!' zei ik op een dag tijdens de lunch. Ik probeerde aardig en vrolijk te doen.

'Hé, Diklip! Charlotte met de dikke lippen!' riepen ze door elkaar en trokken er gekke bekken bij.

Ik rende weg en probeerde mijn tranen te bedwingen. Ik lunchte in mijn eentje en was aan het aftellen tot ik naar huis kon.

'Wat is er, liefje?' vroeg mama toen ze na school mijn betraande wangen zag.

'De kinderen die eerst mijn vriendinnen waren, schelden me nu keihard uit. Ik snap gewoon niet waarom ze zo gemeen tegen me doen.' Ik begon weer te huilen.

Charlotte in groep zeven ...

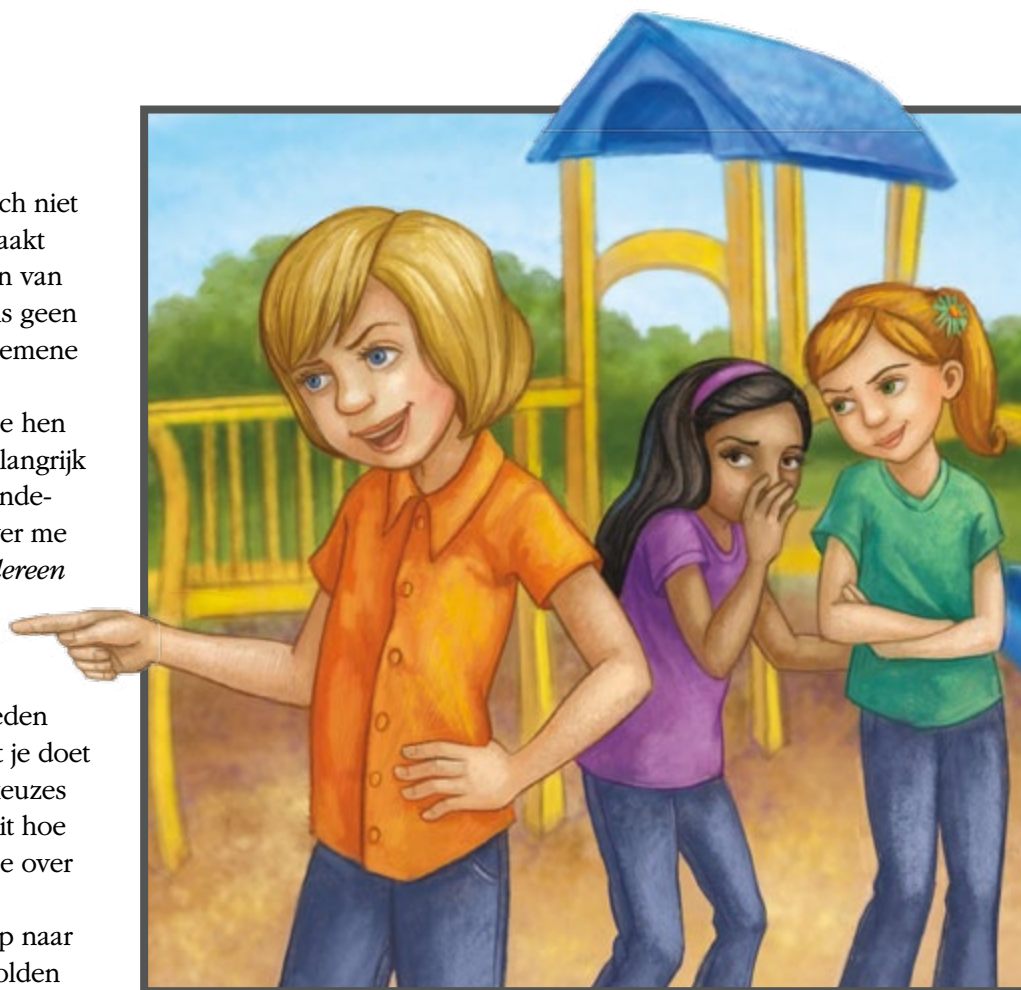
‘Die kinderen behoren zich niet zo te gedragen. Maar het maakt eigenlijk niet uit wat mensen van je vinden. Je bent mooi. Er is geen enkele reden om naar die gemene kinderen te luisteren.’

‘Maar mama’, zei ik. ‘Ik zie hen elke dag. Ik vind het *wel* belangrijk wat ze van mij vinden. En anderen luisteren naar wat ze over me zeggen. Ik kan toch niet *iedereen* negeren?’

‘De enige meningen die tellen zijn die van jezelf en die van de Heer. Als jij tevreden bent met wie je bent en wat je doet en als je hemelse Vader je keuzes goedkeurt, maakt het niet uit hoe mensen je noemen of wat ze over je zeggen. Dat beloof ik.’

Toen ik die weken daarop naar school ging, lachten en scholden mijn oude vriendinnen me nog steeds uit. Maar ik ontdekte al snel dat ik met gemoedsrust in mijn hart mijn gangetje kon gaan. Ik wist dat ik best tevreden met mijn grote lippen zou zijn als mijn hemelse Vader dat ook was.

Ik maakte het schooljaar af. Uiteindelijk kwam ik nieuwe

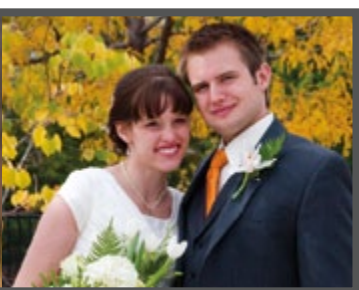
vriendinnen tegen die me niet uitscholden, en die mij een goed gevoel gaven. Maar het belangrijkste was dat ik erachter was gekomen dat ik me niet druk hoef te maken over wat iedereen van me vindt als mijn hemelse Vader blij met me is. ■

Charlotte Wood Wilson (Oregon, VS)

‘Niets is mooier dan een jongevrouw die het licht van de Geest uitstraalt, die zelfvertrouwen heeft en moedig is omdat ze deugdzaam is.’

Elaine S. Dalton, algemeen jongevrouwen-presidente, ‘Vergeet niet wie je bent!’
Liahona, mei 2010, p. 122.

en op haar bruiloft.

Ons prikbord

Liza P. (7), Rusland

Josheline en Camila C. (5 en 2), uit Bolivia, gaan graag naar de kerk om over hun hemelse Vader te leren. Ze maken zich snel gereed om naar de kerk te gaan en helpen hun ouders om op tijd te komen. Ze lezen graag in de Schriften en gaan graag naar het jeugdwerk.

Ik ben gek op de verhalen in het Boek van Mormon over Nephi — in het bijzonder degenen waarin hij met zijn familie de wildernis in gaat en een boot bouwt.

Saúl T. (11), Mexico

Tomas P. (5), Argentinië

MISSIONARY

Zendelinge,
Emilia A. (11),
Finland

Op een keer gingen mijn broer en ik een weekje bij onze tante logeren. We gingen met de bus naar haar toe. Mijn vader had me een zegen gegeven voordat we weggingen. Na een tijdje vroeg een man in de bus of hij eruit mocht. Terwijl de assistent van de buschauffeur zijn bagage voor hem pakte, kreeg ik de zachte influistering: 'Iemand is je bagage aan het stelen.' Ik keek naar buiten en hij had inderdaad onze bagage uit de bus gehaald en in het gras verborgen. Ik riep dat het niet zijn bagage was, maar de onze. Ik weet dat de Heilige Geest me dat verteld had en daar was ik blij om.

Vaniala R. (10), Madagascar

Fidel N. (11),
Democratische
Republiek Kongo

“Ik ben mormoon. Ik weet het. Ik leef het na. Ik vind het geweldig.”

Ann M. Dibb,
tweede raadgeefster
in het algemeen
jongevrouwenpresidium

Uit de algemene
oktoberconferentie 2012

ILLUSTRATIE CRAIG STAREY

Onze hemelse Vader heeft de aarde voor zijn kinderen geschapen

‘Wauw!’ zei Anna. ‘Kijk eens hoeveel sterren er zijn.’ Iedereen van Anna’s familie keek van het kampvuur omhoog. Het leek alsof er miljoenen sterren in de donkere lucht waren.

‘Kun je je voorstellen’, zei mama, ‘dat elke ster een van de scheppingen van je hemelse Vader is?’

‘Laten we allemaal een van onze lievelingsscheppingen van onze hemelse Vader noemen’, stelde papa voor.

‘Ik weet het’, zei Daniël vlug. ‘Ik vond die hoge golven leuk die we vorig jaar bij de oceaan zagen.’

Anna wist niet wat ze moest kiezen. Ze dacht aan de warme zon, de felle maan en de bloemen die lekker ruiken. Toen bedacht ze dat ze veel van allerlei zachte, harige dieren houdt. ‘Dieren!’ riep ze.

Anna begon te rillen, dus deed papa een deken om haar heen. ‘Nadat onze hemelse Vader al die prachtige dingen voor zijn kinderen had geschapen, zag Hij dat ze goed waren’, zei papa.

Anna voelde zich warm en blij van binnen. Ze trok haar deken tot op haar kin en keek omhoog naar de sterren. ‘Dankuwel, hemelse Vader’, fluisterde ze. ■

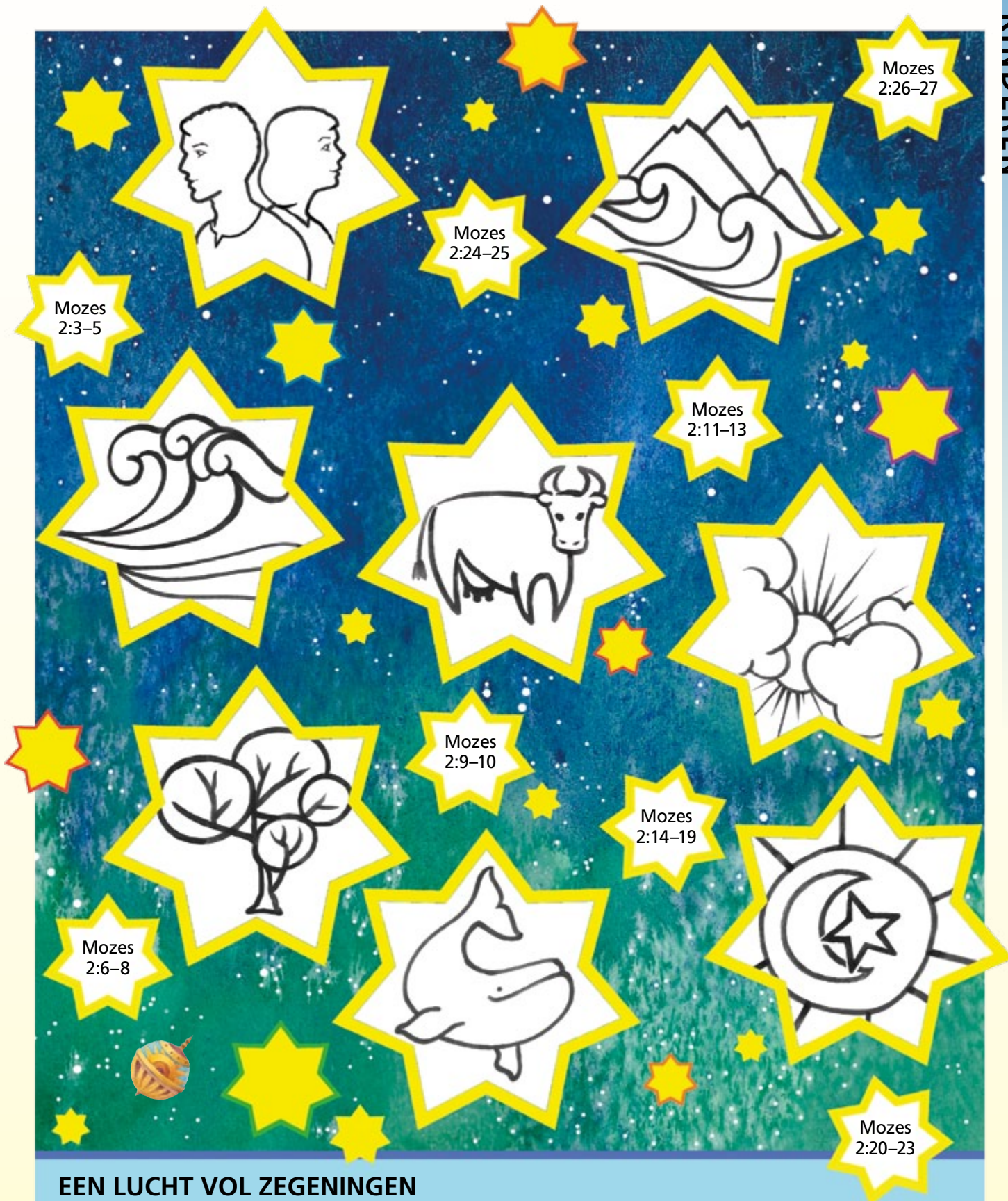
LIEDJE EN TEKST

- ‘Mijn hemelse Vader is goed voor mij’ (*Kinderliedjes*, 16–17)
- Mozes 2:3–27

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

- U kunt elk gezinslid een papieren zak geven en hun vragen om naar buiten te gaan om drie dingen te verzamelen die hun hemelse Vader heeft geschapen. U kunt ook plaatjes tekenen of een lijst maken van de scheppingen van hun hemelse Vader. Bespreek dan op welke manier onze hemelse Vader door die en andere scheppingen laat zien dat Hij van ons houdt.
- U kunt om de beurt een van de verzen op de sterren voorlezen en de bijbehorende sterren zoeken.

Je kunt deze les en activiteit gebruiken om meer over het jeugdwerkthema van deze maand te weten te komen.

EEN LUCHT VOL ZEGENINGEN

Zoek bij elke tekst het juiste plaatje van wat hemelse Vader geschapen heeft. Geef de sterren van de teksten en plaatjes die bij elkaar horen dezelfde kleur.

Schoonheid om ons heen

Marissa Widdison
Kerkelijke tijdschriften

Stel je voor dat je op vakantie naar Afrika gaat. Als je door je verrekijker naar wilde dieren kijkt, zie je iets op je af komen. Het is een oehoe! Als hij dichterbij komt, houd je je arm omhoog om je te verdedigen. Maar in plaats van aan te vallen, komt de uil op je arm terecht, maakt geluidjes en kijkt je even aan voordat hij weer wegvliegt. Dit is echt gebeurd met president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij houdt van dieren en vooral van vogels.

Een van de manieren waarop president Packer laat zien dat hij van de natuur houdt, is door kunst. Sinds zijn kinderjaren houdt hij al van tekenen, schilderen en houtsnijden. 'Alles wat ik heb waargenomen bevestigt tot mijn ziel dat er een God is die alles geschapen heeft', zegt president Packer. ■

President Packer heeft deze dieren getekend toen hij elf was. Zijn vader nam extra papier mee naar huis dat de plaatselijke krant niet meer nodig had. President Packer lag dan op zijn buik en tekende. 'Als tekenen een kwaal was, lijkt het erop dat ik behoorlijk ziek was', zegt hij.

President Packer heeft dit toen hij tien was van dennenappels gemaakt die hij op een campingreis met zijn familie had gevonden.

Toen president Packer piloot in het leger was, stuurde hij brieven naar huis in enveloppen die hij in zijn vrije tijd versierd had.

In zijn kinderjaren sneed president Packer de vogels hieronder uit en schilderde ze. Hij maakte gebruik van hout van oude kisten en verf die hij van een buur had gekregen.

President Packer heeft tientallen vogels uit hout gesneden. Hij zegt dat hij zich tijdens het beeldhouwen meer ontspant en nadenkt over wat hij in zijn toespraken gaat zeggen.

Jennifer Maddy

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal
*'Kinderen, gehoorzaamt uw ouders
in alles, want dit is welbehagelijk in
de Here' (Kolossenzen 3:20).*

Ethan staarde naar de doosjes van de kleurrijke computerspellen op de plank. Zijn ouders hadden gezegd dat hij één spel voor zijn verjaardag zou krijgen. Er waren er zoveel om uit te kiezen! Ethans ogen gingen van een racespel naar een avonturenspeel en dan weer naar een dansspel. Uiteindelijk pakte hij het racespel en bracht het naar zijn vader.

'Heb je een leuke uitgezocht?' vroeg papa.

'Ik denk dat ik dit racespel wil', zei Ethan.

'Die ziet er leuk uit', zei papa.
'Welk niveau staat erop?'

Ethan draaide het doosje om. Hij wist dat hij alleen spellen onder

een bepaald niveau mocht spelen. Toen hij net een computer had gekregen, zeiden zijn ouders tegen hem dat hij de gezinsregel over het niveau van een computerspel moest volgen. Ethan wist dat er veel spellen waren waar slechte dingen in voor kwamen en hij wilde graag gehoorzaam zijn.

Ethan had het niveau op de hoes gevonden en liet hem aan zijn papa zien. 'Het is voor alle leeftijden', zei hij.

'Goedzo', zei papa. 'Kom, we gaan naar de kassa. Gefeliciteerd met je verjaardag, Ethan!'

'Dankjewel, papa!' Ethan lachte. Hij was enthousiast om het nieuwe spel uit te proberen.

Een paar dagen later ging Ethan

bij zijn vriend Chase spelen. Chase en hij zaten in dezelfde jeugdwerkklas. Ze speelden vaak samen. Ethan nam zijn nieuwe computerspel mee.

'Hoi, Ethan', zei Chase toen hij de deur opendeed. 'Kom binnen. Ik heb een nieuw computerspel!'

'Ik ook!' zei Ethan, en liet hem zijn spel zien.

De jongens gingen vóór de computer zitten en Chase deed zijn spel erin. De titel verscheen op het scherm en het niveau ook. Ethan verstijfde. Hij was er te jong voor.

Chase navigeerde vol verlangen met zijn spelcontroller door het

DE LEEFTIJDREGEL

MIJN EVANGELIENORMEN

'Ik lees en kijk alleen naar dingen die goed zijn in de ogen van mijn hemelse Vader.'

menu en drukte op 'start'. Ethan zag nog niets slechts. Hij drukte op de knoppen van zijn eigen controller om zijn personage in het spel te bewegen. Het was wel leuk, maar hoe langer hij speelde, hoe ongemakkelijker hij zich voelde. Hij had nog steeds niets slechts gezien, maar hij wilde gehoorzaam aan de gezinsregel zijn.

'Hé, Chase, ik ben te jong voor dit spel', zei Ethan.

'O, dat geeft niet', zei Chase. 'Er zit niets slechts in.'

'Weet je het zeker?' vroeg Ethan.

'Ja', zei Chase. 'Mijn familie speelt

het ook. Ik denk dat er een verkeerde leeftijd op staat.'

Op dat moment stak de moeder van Chase haar hoofd door de deur. 'Dag, jongens', zei ze. 'Gaat het?'

Ethan slikte hard. 'Hoi, zuster Murphy', zei hij. 'Ik ben te jong voor dit spel.'

'Ik zei hem nog dat er niets slechts in zit', zei Chase.

De moeder van Chase wuifde het weg. 'Geen zorgen, Ethan', zei ze. 'Ik ken veel spellen van dat niveau die niet goed zijn, maar ik weet zeker dat je moeder je deze wel laat spelen.' Ze glimlachte en liep de kamer uit.

Chase speelde verder, maar Ethan legde zijn controller neer. 'Chase, zullen we het racespel spelen dat ik gekocht heb?' vroeg Ethan.

Chase haalde zijn schouders op en bleef naar het scherm staren. 'Nee, ik speel deze liever.'

Ethan stond zachtjes op en ging naar Chase zijn kamer. Daar vond hij een paar speelgoedauto's om mee te spelen. Het was niet zo leuk als zijn computerspel, maar Ethan voelde zich goed omdat hij de gezinsregel volgde. ■

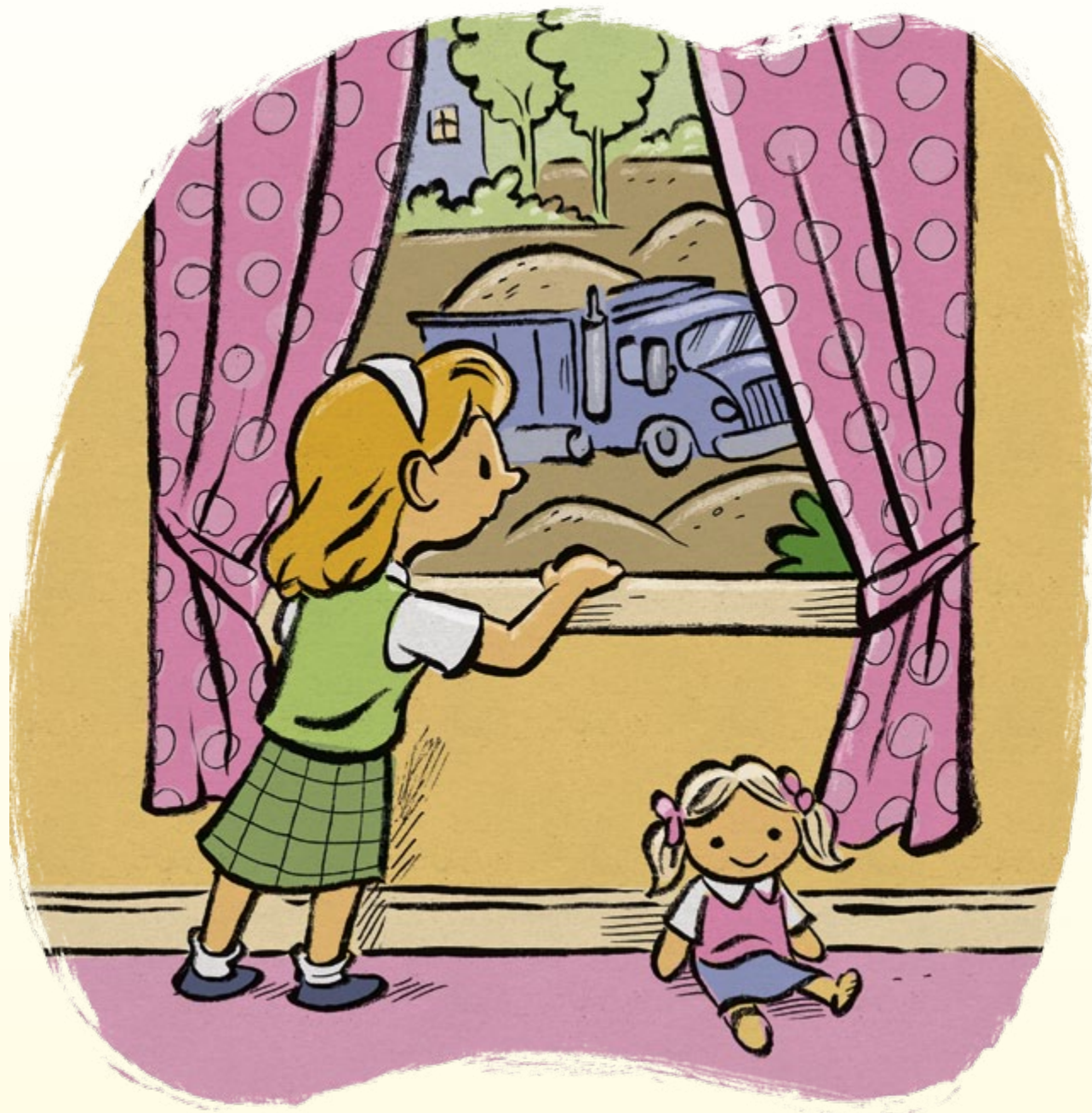
Jennifer Maddy (Utah, VS)

Samen bouwen

Michelle Tripp (Idaho, VS)

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

VROEMM. VROEMM. VROEMM. Astrid keek uit het raam. Ze zag een blauwe vrachtwagen. Ze zag grote hopen zand. De buren bouwden een nieuw huis.

‘Hoe komen die hopen zand er?’ vroeg Astrid. ‘Wie maakt de huizen?’
‘Vrachtwagens brengen hopen zand’, zei mama. ‘Bouwvakkers maken huizen.’

‘Mijn lerares zegt dat Jezus alles maakt’, zei Astrid.
‘Ja’, zei mama. ‘Jezus maakt alles waar wij zijn huizen mee bouwen.’

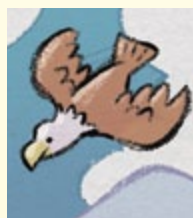
Astrid keek naar de tuin. ‘Zoals bomen en stenen en zand?’ vroeg Astrid. ‘Ja’, zei mama. ‘Jezus heeft ook ons lichaam gemaakt. Ons lichaam kan dingen bouwen.’

Astrid was blij. Jezus hielp haar buren om een huis te bouwen. Ze wist dat Hij haar ook kon helpen om dingen te maken. ■

EEN PRACHTIGE AARDE

Astrid kwam erachter dat haar hemelse Vader en Jezus alles hadden gemaakt. Kijk eens naar deze prachtige plek die Ze hebben gemaakt. Kijk eens of je de plaatjes onderaan de pagina kunt vinden en omcirkelen.

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org voor meer kerknieuws en -evenementen.

De kerk moedigt leden wereldwijd aan tot lokaal dienstbetoon

Heather Whittle Wrigley

Kerknieuws en -evenementen

In het afgelopen jaar heeft de afdeling welzijnszorg van de kerk leden opnieuw aangemoedigd om in hun eigen gemeenschap aan dienstbetoon te doen.

In de rubriek Humanitarian Service op LDS.org staat volgende vraag: 'Welke behoeften of moeilijkheden ziet u om u heen? [...] Als u in uw omgeving een behoefte opmerkt waar geen bestaand programma op inspeelt, neem dan zelf het initiatief om een oplossing te zoeken' (op LDS.org,

Na een verwoestende aardbeving in Chili in 2010 verpakten leden daar duizenden hygiënesets.

© FR

klik op **Resources, Welfare, Humanitarian Service**).

Lynn Samsel, directeur noodhulp van de afdeling welzijnszorg van de kerk, heeft een aantal voordelen genoemd van humanitaire hulp bieden op lokaal niveau. 'Het gaat sneller, we hebben minder moeilijkheden met de douane, het geeft de kerk de kans om lokale producten te kopen waar de leden vertrouwd mee zijn, het ondersteunt de lokale economie en het helpt bij het bruggen slaan.'

In 2011 sloegen duizenden op de vlucht door de politieke onrust in diverse Arabische landen. In plaats van hygiënesets samen te stellen in Salt Lake City, stuurde de kerk geld naar het gebiedspresidium. Daarmee konden de 50 leden in Jordanië met de hulp van lokale organisaties in slechts vijf dagen 40.000 hygiënesets en voedselpakketten samenstellen en verdelen.

Over de hele wereld kunnen individuele leden hun eigen dienstbetoonprojecten lanceren. In andere gevallen kan een gemeente, wijk, district of ring voor de leden mogelijkheden creëren om te dienen.

Lokale oplossingen, zo legt Gustavo Estrada van de afdeling

welzijnszorg uit, beantwoorden vaak beter aan de noden dan oplossingen die duizenden kilometers verderop zijn bedacht.

Na de aardbeving en tsunami van 11 maart 2011 die Japan verwoestte, reageerde de kerk prompt. Ze stuurde geld naar lokale leiders die vervolgens voedsel en andere benodigdheden in Japan kochten. Leden van de kerk in Japan die niet direct getroffen waren door de aardbeving, verdeelden de voorraden in setjes die beter beantwoordden aan de specifieke noden van de slachtoffers dan standaardsetjes gedaan zouden hebben.

'Wanneer leden van de kerk naar buiten treden en in hun eigen gemeenschap dienstbaar zijn, smeden ze een sterke band met hun burens en krijgen zo het vertrouwen dat ontstaat wanneer mensen samen een gezamenlijk probleem aanpakken', zegt Sharon Eubank, directeur humanitaire diensten van de kerk.

In een poging om de kindersterfte in ontwikkelingslanden te verminderen, stuurden in 2012 vrijwilligers van de kerk in Ghana 1,5 miljoen SMS-jes naar Ghanese medeburgers om hen te vertellen over een inentingscampagne georganiseerd door de kerk.

'Wanneer er zich nu in de toekomst een ander probleem aandient, is de basis voor samenwerking al gelegd', aldus zuster Eubank. 'Samen dienen zorgt voor begrip en ontwikkelt sneller echte christelijke broederschap dan op welke andere manier ook.' ■

Apostelen spreken over geloof in de Heer Jezus Christus tijdens bezoek aan de Filipijnen

Door het nieuwscomité gebied Filipijnen

Ouderling David A. Bednar en ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen bezochten samen met andere kerkleiders het gebied Filipijnen van 24 augustus tot 2 september 2012.

Tijdens priesterschapsleidersbijeenkomsten, JOVO-devotionals, ringconferenties en zendingsbijeenkomsten, onderwezen de apostelen in de kerkelijke leer en moedigden ze de heiligen aan tot groter geloof in Jezus Christus.

In Laguna beantwoorde ouderling Bednar de vragen van jonge alleenstaande volwassenen tijdens een bijeenkomst. Hij zei: 'De Heiland onderrichtte vaak aan de hand van vragen. Als we in onze gebeden de juiste, geïnspireerde vragen leren stellen, zullen u en ik geïnspireerde, persoonlijke antwoorden van de Heilige Geest ontvangen.'

Op zondag waren de kapel, de recreatiezaal en andere lokalen van het Legazpi ringgebouw tot de nok toe gevuld terwijl ouderling Cook onderwees: 'Laat uw twijfels uw geloof niet verstoren.'

Hij benadrukte dat mannen en vrouwen gelijkwaardige partners in een huwelijk moeten zijn, zoals staat in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' (*Liahona*, november 2010, p. 129).

Ouderling Cook groette de leden persoonlijk aan het slot van de bijeenkomst.

Leden en zendelingen in Iloilo op het eiland Panay reisden tot vijf uur per boot en bus om

FOTO KAYE BAY

bijeenkomsten te kunnen bijwonen waarin ouderling Bednar onderwees hoe ze hun geloof in Jezus Christus kunnen versterken en anderen kunnen helpen om tot Christus te komen.

'Wij zijn hier om in het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen, maar we moeten altijd onthouden dat de Heilige Geest de ware leerkracht is', was de samenvatting van zuster Manguil, een voltijdzendinge uit het zendingsgebied Iloilo Filipijnen.

In Cagayan de Oro vertelde ouderling Cook de jongvolwassenen: 'Jullie rechtschapenheid is hard nodig, en dit land moet geestelijk gesterkt worden. De sterkte van de kerk in de Filipijnen zal mensen in heel Azië tot zegen strekken.'

Hij moedigde de leden aan zich te richten op datgene wat belangrijk is, hun twijfel te overwinnen en te trouwen in de tempel.

'Dat zij juist nu deze beginselen en gedachten uit de Schriften met ons deelden is van groot belang', zei president Carlo V. Crisanto van de ring Iligan (Filipijnen). 'Dit zijn beginselen die we in deze tijd nodig hebben. [...] Van alle roepingen die we hebben, is die in het gezin de belangrijkste.'

De apostelen sloten hun bezoek aan de Filipijnen af met een ontmoeting met twee Filipijnse senatoren en het bijwonen van een cultureel evenement gebracht door de lokale jeugd. ■

In augustus en september bezochten ouderling David A. Bednar en ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen 10 dagen lang steden in de Filipijnen en spraken ze met leiders, leden en zendelingen.

Boek van Mormon in het Laotiaans

Meer dan 4.500 kerkleden in Laos, Thailand en kleinere groepen in de Verenigde Staten en Canada hebben nu toegang tot het volledige boek van Mormon in het Laotiaans.

Deze nieuwe vertaling is beschikbaar in paperback via de lokale distributiecentra en online via store.lds.org (item no. 35607331) en LDS.org.

Instructiebibliotheek voor leidinggevend en helpt leden in nieuwe roeping en

Meer dan een jaar na de start is Leadershiplibrary.lds.org nog altijd een waardevolle bron voor leden, met ongeveer honderd videos in elf talen die hulp bieden voor diverse kerkroeping en.

De video's bevatten onder meer authentiek filmmateriaal van echte wijken en gemeenten in diverse landen. Wanneer gebiedspresidium vaststellen dat er behoefte bestaat aan meer instructiemateriaal, wordt er op kwartaalbasis nieuw materiaal toegevoegd.

'Het doel van [de instructiebibliotheek voor leidinggevend en] is om lokale leiders de beginselen en richtlijnen van het handboek te helpen begrijpen, onderwijzen en toepassen', sprak ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Leiders organiseren tweede ring in Rusland, achtste in Italië

Op 9 september 2012, de dag dat hij 88 werd, organiseerde ouderling

Jongvolwassenen poseren met ouderling Russell M. Nelson en zuster Nelson bij de Summer Gardens in St. Petersburg (Rusland).

Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen de ring St. Petersburg, de tweede ring in Rusland.

Zeven dagen later splitste ouderling Ronald A. Rasband van het Presidium der Zeventig de ring Milaan om de ring Milaan-Oost (Italië) te organiseren. De ring Milaan werd hernoemd tot de ring Milaan-West (Italië).

Kerkleiders bezoeken staatshoofden van Kroatië en Bosnië

Ouderling Ronald A. Rasband van het Presidium der Zeventig en ouderling Kent F. Richards, tweede raadgever in het gebiedspresidium Europa, bezochten de staatshoofden van Kroatië en Bosnië-Herzegovina in september 2012.

Tijdens zijn ontmoeting met president Ivo Josipović van Kroatië benadrukte ouderling Rasband de blijvende inzet van de kerk om het gezin te versterken.

Op 12 september ontmoette ouderling Rasband Željko Komšić, lid van het drieledige presidium van Bosnië-Herzegovina. Dit was de allereerste ontmoeting ooit tussen een kerkleider en een staatshoofd van Bosnië.

President Komšić beschreef de diverse godsdienstige gemeenschappen die in Bosnië bestaan en verwelkomde de kerk als lid van die gemeenschap. Ouderling Rasband legde uit dat het gezin een hoge prioriteit heeft binnen de kerk en dat de leden ernaar uitkijken om dit gemeenschappelijke doel in Bosnië-Herzegovina na te streven.

© RI

Studeren, overwegen en toepassen

De *Liahona* versterkt mij en mijn getuigenis van de waarheden van het evangelie. In het bijzonder beschermt het tijdschrift me tegen de valstrikken van Satan door me te richten op de dingen die echt van belang zijn. Elke maand is er een boodschap die speciaal voor mij geschreven lijkt te zijn. Ik weet dat het de wil van de Vader is dat we elke maand de boodschappen bestuderen, overwegen en op ons leven toepassen.

Pamela Ananta Barbosa da Silva (Brazilië)

Een pad van licht

De Schriften zijn een kostbare schat. Maar ik beschouw de *Liahona* ook als een grote schat. Van elke pagina schijnt licht. Met de boodschappen die erin staan kunnen we, net als bij de Schriften, fouten rechtzetten en onszelf vervolmaken. Op elke pagina is er een waardevolle les, is er een mogelijkheid, is er een pad van licht.

Manuel de Araújo Fernandes (Mozambique)

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan enkele voorbeelden.

‘Discipelschap — te allen tijde, in alle dingen, op alle plaatsen’, pagina 22: Overweeg uw gezin te vragen of het aan het ‘discipelexperiment’ wil meedoen, zoals in het artikel omschreven. Bestudeer met een gebed in uw hart, gedurende één week, een specifiek verhaal of lering van Jezus Christus. Op de volgende gezinsavond kunnen de gezinsleden vertellen wat ze ervan hebben geleerd.

‘Lichten ... Camera ... Actie!’, pagina 48: Bespreek met uw gezin na het lezen van het artikel het belang van goede media kiezen. Overweeg gezinsleden te vragen een voorbeeld te geven van hun favoriete goede media en wat

ze er goed aan vinden. U kunt eventueel een afbeelding van Jezus Christus laten zien terwijl u bespreekt dat we media moeten kiezen die we gerust samen met de Heer kunnen bekijken of beluisteren. (Meer onderwijsideeën voor dit onderwerp vindt u op p. 9)

‘Jeugdwerk thuis’, pagina 64: overweeg om als gezin een wandeling te maken en te ontdekken hoeveel dingen de Heer heeft geschapen. Gezinsleden kunnen dingen verzamelen, tekeningen maken of foto’s nemen van hun favoriete scheppingen. U zou kunnen eindigen met het zingen van ‘Mijn hemelse Vader is goed voor mij’ (*Kinderliedjes*, 16–17).

Mijn zendingsgezinsavond

Als nieuwe bekeerling van de kerk hou ik ervan om de zendingen in mijn wijk te helpen. Ik heb vaak gezien dat zelfs wanneer onderzoekers vreemd aankijken tegen de zendingslessen, ze wel graag een gezinsavond bijwonen.

Op een keer nodigde ik de voltijdzendingen en een heel gezin dat belangstelling voor de kerk toonde uit om de gezinsavond bij te wonen. Voordat ze kwamen, vastte en bad ik dat de Geest aanwezig zou zijn en hun hart zich voor het evangelie zou openen. We bekeken een zendingsvideo over gezinnen helpen vooruitgang maken en vertrouwen ontwikkelen. Naderhand vertelden we wat voor gevoelens de video bij ons losmaakte. De Geest was heel sterk aanwezig.

Nu staat dit geweldige gezin meer open voor de zendingen en het evangelie. We zijn allemaal gevraagd om bij het zendingswerk te helpen, en het is mij duidelijk geworden dat de gezinsavond een goede manier is om de vreugde die het evangelie in mijn leven brengt op anderen over te brengen.

Maria de los Angeles Vilca Zeballos (Peru)

HEM OP DE SABBAT GEDENKEN

Michael R. Morris

Kerkelijke tijdschriften

Onze zondagsschoolles over de sabbat heiligen ging goed... totdat iemand iets over televisie zei.

Terwijl mensen hun mening gaven over of televisie kijken op zondag gepast was, gingen sommige leden van de klas regels voorschrijven. Het duurde niet lang voordat andere leden van de klas beledigd waren. De Geest, die tot dan toe tijdens het gesprek aanwezig was, maakte plaats voor een voelbare spanning.

Kenneth Payne, een lid van ons ringpresidium, merkte dat er steeds meer onenigheid kwam en vroeg of hij iets mocht zeggen. Hij stond op en vertelde ons over zijn zoon Brian, die in Noord-Tokio (Japan) op zending was geweest. Toen president Payne en zijn gezin Brian in maart 2003 op het vliegveld begroetten toen hij van zending terugkwam, klaagde hij over een stijve, pijnlijke kaak. Binnen enkele weken werd bekend dat Brian Non-Hodgkinkanker had.

Een maand later kreeg hij een behandeling: eerst chemotherapie en daarna bestraling. President Payne zei dat de dokters voor 22 september een beenmergtransplantatie hadden staan, maar dat 'Brians gezondheid aan

Als bezigheden op zondag ons afleiden, ons ervan weerhouden om aan de Heiland te denken en net als Hij op de sabbat te dienen, moeten we onze keuze misschien opnieuw overwegen.

het begin van de maand verslechterde'.

In de tweede week van september werd hij in het ziekenhuis opgenomen. Maar toen hadden de dokters al bepaald dat het te laat voor een transplantatie was vanwege de agressieve aard van de kanker. Het gezin nam Brian op 21 september mee naar huis. De volgende ochtend overleed hij.

'Mijn gezin en ik beschouwen 22 september als een bijzondere dag', zei president Payne. 'Op die dag doen we het rustig aan en denken we aan Brian, aan wat hij aan het gezin heeft bijgedragen en dat hij de laatste twee jaar van zijn leven aan de Heer en aan het Japanse volk heeft gegeven. Hij had hen lief. We missen hem. Op die dag denken we aan hem en houden we zijn nalatenschap in ere.'

Zondag is voor ons allemaal een dag om het rustig aan te doen en te gedenken, zei president Payne.

'We nemen de tijd om de kerkbijeenkomsten bij te wonen, van het avondmaal te nemen, onze zonden te overdenken en het lijden van de Heiland voor ons indachtig te zijn', zei hij. 'We dienen, hebben lief en proberen ons niet af te laten leiden door bezigheden die ons ervan weerhouden om Hem te aanbidden.'

President Payne zei dat we ons goed voelen als we ons bezighouden met dingen die op die gedachte aansluiten. Maar als ze ons afleiden, ons ervan weerhouden om aan de Heiland te denken en net als Hij op de sabbat te dienen, moeten we onze keuze misschien opnieuw overwegen.

Toen ging hij zitten en zei niets meer. Dat hoefde ook niet. De Geest was tijdens de les weer aanwezig en we luisterden allemaal. ■

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

BRIGHAM YOUNG

Brigham Young leidde de **pioniers** uit Nauvoo (Illinois, VS) naar de Salt Lake Valley. Hoewel hij president van de kerk was, was hij ook gouverneur van het territorium Utah. De **Eagle Gate** was de ingang tot zijn perceel. Brigham Young gebruikte zijn **stok** om de plek aan te wijzen waar ze de **Salt-Laketempel** zouden bouwen. Hij was dertig jaar president van de kerk, langer dan alle andere profeten in de laatste dagen.

De Liahona heeft kerkleden gevraagd om deel te nemen aan een 'discipel-experiment'. Er werd hun gevraagd om een bepaalde leerstelling van of een verhaal over Jezus Christus te bestuderen en aan te geven welke invloed hun studie op hun levenswijze had. Zie pagina 22 voor het relaas van zes kerkleden die aan het experiment hebben meegedaan. Ze beschrijven wat ze hebben geleerd en hoe ze op een andere manier de Heiland zijn gaan volgen.

